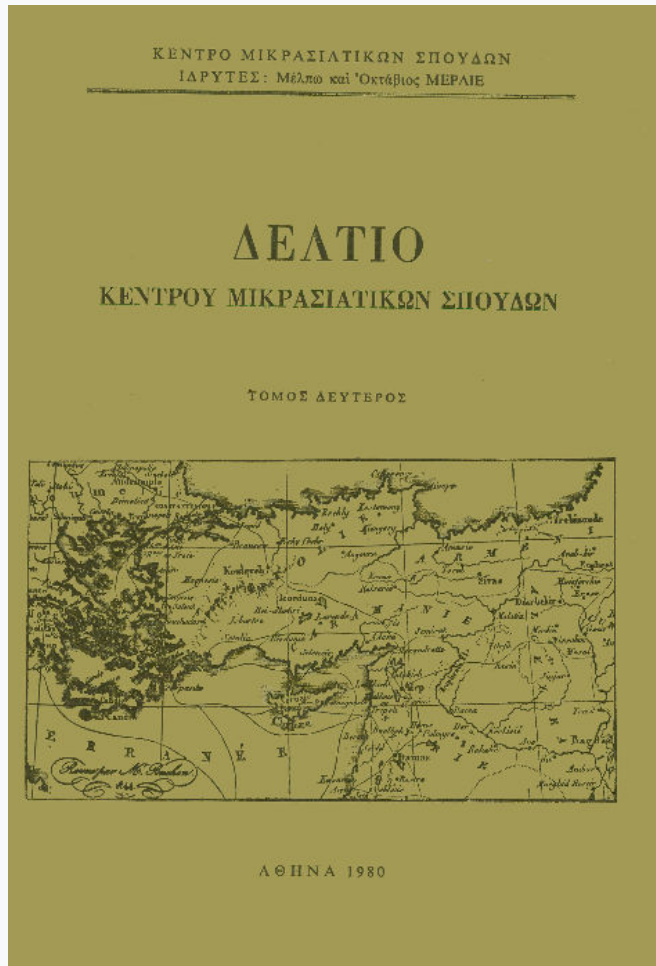

Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών

Τόμ. 2 (1980)

Τουρκικές λέξεις στο Φαρασιώτικο ιδίωμα

Βασίλης Αναστασιάδης

doi: [10.12681/deltiokms.249](https://doi.org/10.12681/deltiokms.249)

Copyright © 2015, Βασίλης Αναστασιάδης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Αναστασιάδης Β. (1980). Τουρκικές λέξεις στο Φαρασιώτικο ιδίωμα. *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών*, 2, 33–120. <https://doi.org/10.12681/deltiokms.249>

ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΛΕΞΕΙΣ ΣΤΟ ΦΑΡΑΣΙΩΤΙΚΟ ΙΔΙΩΜΑ

Α' ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Στήν ἐργασία μου αὐτὴ ἔχω συγκεντρώσει τὶς τουρκικὲς λέξεις, πού δανείστηκε τὸ Φαρασιώτικο Ἰδιώμα ἀπὸ τὴν τουρκικὴ γλῶσσα ἐξαιτίας τῆς μακροχρόνιας ἐπαφῆς τῶν Ἑλλήνων τῆς Καππαδοκίας μὲ τοὺς Τούρκους. Ἀρκετὲς λέξεις τῆς γλώσσας τους τὶς πῆραν οἱ Τούρκοι ἀπὸ ἄλλους λαούς, ἀλλὰ λόγοι γεωγραφικοί, θρησκευτικοί, πολιτικοί, πολιτιστικοί καὶ γενικὰ ἱστορικοὶ συνετέλεσαν, ὥστε τὶς πῶ πολλὰς ἀπὸ αὐτὲς νὰ τὶς πάρουν ἀπὸ τοὺς Ἀραβες καὶ τοὺς Πέρσες. Κάμποσες ἀπὸ αὐτὲς τὶς λέξεις, πού δανείστηκαν οἱ Τούρκοι ἀπὸ τοὺς δύο αὐτοὺς λαούς, μῆχαν καὶ στὸ Φαρασιώτικο Ἰδιώμα.

Στὸν πίνακα λέξεων πού παραθέτουμε πῶ πέρα, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς τουρκικὲς καὶ τὶς ἀραβοπερσικὲς (518 ἀραβικὲς καὶ 213 περσικὲς), συμπεριλαμβάνονται καὶ 21 ἑλληνικὲς (ἀντιδάνεια στὸ ΦΙ) καὶ 27 ἀπὸ εὐρωπαϊκὲς γλῶσσες.

Ἡ σημαντικὴ αὐτὴ παρουσία ἀραβικῶν καὶ περσικῶν λέξεων ὀφείλεται, ὡς σημειώσαμε πῶ πάνω, σὲ ἱστορικοὺς λόγους. Τόσο οἱ Πέρσες, ὅσο καὶ οἱ Ἀραβες στὰ χρόνια τοῦ Βυζαντίου ἔκαναν ἐπιδρομὰς καὶ κατακοῦσαν ἐδάφη τῆς περιοχῆς. Ἀντανάκλαση αὐτῶν τῶν γεγονότων παρουσιάζεται ἐν τῇ γλῶσσῃ (καὶ ἰδιαιτέρα στὸν τομέα τοῦ λεξιλογίου).

Γελικὰ ἢ Καππαδοκίᾳ καὶ μαζί τῆς καὶ τὰ Φάρασα μὲ τὴν περιοχὴ τοῦ θὰ κατακτηθοῦν νωρὶς ἀπὸ τοὺς Τούρκους (Σελτζούκους) καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, πού μιλοῦσαν οἱ κάτοικοι τῆς, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς παλαιότερες ἀραβοπερσικὲς ἐπιδράσεις θὰ ὑποστῇ τὴν ἐπίδραση τῆς γλώσσας τῶν νέων κατακτητῶν, πού θὰ εἶναι καὶ οἱ ὀριστικοί.

Πάντως ἀπὸ ἓνα σύνολο 2.146 λέξεων τουρκικῶν τοῦ ΦΙ οἱ 779 ἀνήκουν σὲ ξένες γλῶσσες, πού κατανέμονται ὡς ἑξῆς:

Ἄραβικές (Α)	518
Περσικές (Π)	213
Γαλλικές (Γ)	4
Ἑλληνικές (Ε)	21 (ἀντιδάνεια)
Ἰταλικές (Ι)	18
Λατινικές (Λ)	1
Οὐγγρικές (ΟΥ)	1
Γερμανικές (ΓΕ)	1
Ἀγγλικές (ΑΓΓ)	2
Σύνολο	779

Οἱ ὑπόλοιπες εἶναι τουρκικές.

Ἄπο τὴν ἄποψη τῶν γραμματικῶν κατηγοριῶν οἱ 2.146 αὐτὲς λέξεις τοῦ ΦΙ εἶναι:

Οὐσιαστικά	1.310	61%
Ἐπίθετα	322	15%
Ρήματα	369	17,2%
Ἀντωνυμίες	12	
Ἐπιρρήματα	99	
Σύνδεσμοι	15	
Ἐπιφωνήματα	13	
Ἀριθμητικά	3	
Μόρια	3	
Σύνολο	2.146	

Ἄπο τὰ οὐσιαστικά, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ 61% τῶν ξένων λέξεων τοῦ ΦΙ (1.310:2.146), τὰ 161 εἶναι παράγωγα τουρκικῶν ρημάτων μετὰ τὰ ἑλληνικά ἐπιθήματα *-ημα*, καὶ *-ισμα* (δνόματα ἐνέργειας).

Ἐξάλλου, μετὰ τὴν ἀφαίρεση 73 ἐπιρρημάτων ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν 2.146, οἱ ὑπόλοιπες (2.073) ἀναφέρονται¹:

1. Γιὰ τὴν κατάταξη αὐτῆ, ποὺ φυσικά δὲν εἶναι ἀπόλυτη, τῶν 2.073 λέξεων σὲ ὀχτὼ κατηγορίες στηρίχθηκα α) στὰ βοηθήματα: 1. *Ὀδηγία διὰ τὴν συλλογὴν τοῦ δημόδουζ λαογραφικοῦ καὶ γλωσσικοῦ ὕλικου*, Θεσ/νίκη, 1927, τοῦ Συλλόγου Μακεδονικῶν καὶ Θρακικῶν Μελετητῶν, 2. *Ὀδηγία πρὸς συλλογὴν τοῦ δημόδουζ γλωσσικοῦ ὕλικου*, Ἔκδοσις Γ' Ἐν Ἀθήναις 1961 τῆς Γλωσσικῆς Ἑταιρείας καὶ β) σὲ ὁδηγίες: 1. τοῦ Διευθυντῆ τοῦ Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν κ. Φ. Ἀποστολόπουλου καὶ 2. τοῦ κ. Ν. Κοντοσόπουλου, ποὺ ἐργάζεται στὴ Γλωσσικὴ Ἑταιρεία.

ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΛΕΞΕΙΣ ΣΤΟ ΦΑΡΑΣΙΩΤΙΚΟ ΙΔΙΩΜΑ

- στον άνθρωπο (μέλη σώματος, σχήμα, χρώμα, ιδιότητες, ενέργειες) οί	720	34,7%
- στο σπίτι και οικογενειακή ζωή οί	359	17,3%
- στην κοινωνική και πολιτική ζωή οί	297	14,3%
- στη γεωργική ζωή οί	237	11,4%
- στο εμπόριο, βιοτεχνία, επαγγέλματα οί	153	7,4%
- στη φύση οί	142	7,4%
- άκλιτες λέξεις (έκτός, από επιπρ.) οί	106	5,1%
- στη θρησκευτική ζωή οί	59	2,8%
Σύνολο	2.073	

στην έργασία μου αυτή βασίστηκα κυρίως στην προφορική παράδοση και σε γλωσσικό υλικό από τα φαρασιώτικα χωριά Βαραδός, Άφσάρι και Τσουχούρι. Άν και ή μητρική μου γλώσσα είναι τα φαρασιώτικα (και οί δυό γονεΐς μου κατάγονται από τό Άφσάρι), έντούτοις δέν περιορίστηκα μόνο στον έαυτό μου και στη σχετική με τά Φάρασα βιβλιογραφία, αλλά έκαμα διασταύρωσης του γλωσσικού υλικού μου, ρωτώντας με έπιμονή και ύπομονη διάφορους γέρους και γριές από τά Φάρασα, ιδιαίτερα τόν πατέρα μου Κώστα, σήμερα 82 χρονών, ώστε ή έργασία μου νά γίνει κατά τό δυνατό πληρέστερη. Είναι φυσικό νά μου ξέφυγαν όρισμένες τουρκικές λέξεις του ΦΙ, που δέν τίς συμπεριέλαβα έδω, πιστεύω όμως πώς αυτές θά είναι έλάχιστες.

Τά Φάρασα² ή Βαραδός, όπως τό όνόμαζαν οί έλληνόφωνοι Έλληνες (Φαρασιώτες), είναι ένα κεφαλοχώρι που στο 17ο αι., κατά τόν Καρολίδη³, είχε 800 οικογένειες (4000 περίπου κατοίκους). Ο πληθυσμός όμως αυτός θά μειωθεί. Στίς παραμονές πάντως του ξεριζώμου (1922-24) τά Φάρασα έχουν 2000 περίπου κατοίκους, ένθ τά χωριά που δέν είναι παρά άποικίες των Φαράσων έχουν τόν έξής πληθυσμό: τό Άφσάρι (Άφσάρ-κιοί) 350 κάτοικοι, τό Τσουχούρ (Τσουχούρ-γιοϋρτί) 485, ή Κίσκα (Κίσκε, ή άρχαία Κισκισσός) 700 (άπό τούς όποιους 200 περίπου Τούρκοι), ό Σατίς (Σατί) 200, τό Φκόσι ή ό Γαρσαντής (Γαρσαντί) 400, άνάμεσα στους όποιους άρκετοί Τούρκοι⁴. Δέν ύπολογίζουμε τά χωριά με άμιγή τουρκικό πληθυσμό.

2. Για τά Φάρασα ως κομόπολη και ως Περιφέρεια βλ. Μ. Μερλιέ, «Οί Έλληνικές Κοιότητες στη σύγχρονη Καππαδοκία» στο *Λεξίον του Κ.Μ.Σ.* Α (1977), 65-72.

3. *Γλωσσάριον συγκριτικόν των έλληνοκαππαδοκικών λέξεων*, έν Σμύρνη 1885.

4. Για τά χωριά αυτά, άποικίες Φαράσων, βλ. Μ. Μερλιέ, ό.π., 65 κ.έ. Επίσης R. Dawkins, *Modern Greek in Asia Minor*, Cambridge 1916, 30-35. Θ. Θεοδωρίδης, «Τοπωνύμια και λαογραφικά Φαράσων», *Μικρ. Χρον.* 15 (1967), 208.

5. Μ. Μερλιέ, ό.π., 71.

Τὰ Φάρασα καὶ ἡ περιφέρειά του βρίσκονται στὰ ΝΑ τῆς Καππαδοκίας καὶ εἶναι σχεδὸν ἀπομονωμένα ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπη ἐπαρχία. Ἀπὸ τὴν Καισάρεια τὰ Φάρασα ἀπέχουν 100 χλμ. καὶ ἀπὸ τὰ Ἄδανα 120⁵, ἐνῶ σημαντικές εἶναι οἱ ἀποστάσεις ποὺ χωρίζουν τὴν ἴδια τὴν κομόπολη ἀπὸ τὰ χωριά ποὺ ἀναφέρθηκαν πρὸ πάνω, γεγονός ποὺ οὐσκόλευε τὴ μεταξὺ τους ἐπικοινωνία.

Ἡ τελευταία γινόταν ἀκόμη πρὸ οὐσκόλη, ὅταν ληφθεῖ ὑπόψη ἡ ὀρεινὴ σύσταση τῆς περιοχῆς μὲ τὶς βαθιῆς χαράδρες. Στὸ γεωγραφικὸ αὐτὸ πλαίσιο τοποθετεῖται τὸ ἑλληνικὸ γλωσσικὸ ἰδίωμα, ποὺ παρουσιάζει διαφορὲς ἀπὸ τὸ γενικότερο ἰδίωμα τῆς Καππαδοκίας. Διαφορὲς, μικρὲς βέβαια, παρουσιάζει ἀκόμη καὶ τὸ ἰδίωμα τοῦ Βαρασῶ μὲ τὰ ἰδιώματα τῶν χωριῶν τῆς ἴδιας περιφέρειας, καὶ προπαντὸς μὲ τὸ ἰδίωμα τοῦ Ἀφσαριοῦ καὶ τοῦ Ἰτσουχοιριῶ. Σημειῶνουμε τὶς κυριότερες:

α) α ἢ ä, ὅπου ὁ Βαρασῶς ἔχει ε: χωράφα-χωράφε, πιλᾶ-πιλέ, ἰσᾶράς-ἰσᾶρές,

β) στὶς καταλήξεις τῶν ἐπιθέτων καὶ οὐσιαστικῶν καὶ στὴν κατάληξη τοῦ ἀ' προσώπου τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστώτα τῶν ρημάτων ἔχουν ου, ἐνῶ ὁ Βαρασῶς ἔχει ο: σαπούχους-σαπούχος, λύκους-λύκος, δάκνου-δάκνω,

γ) τρέπουν τὴν ἄτονη κατάληξη ε τῶν ρημάτων τῆς ἐνεργητικῆς καὶ παθητικῆς φωνῆς σὲ ι: Ἐνεργ. (ἐνεστ.) δάκνουμι-δάκνουμε, δάκνιτι-δάκνετε, (παρ.τ.) δακνίνκις-δακνίνκες, δακνίνκιν-δακνίνκιν, ἦφαρις-ἦφαρες, ἦφαριν-ἦφαριν, Παθητ. (ἐνεστ.) ἐρχομι-ἐρχομαι, ἐρτίσι-ἐρτίσεσαι, ἐρτίσιτι-ἐρτίσεσαι, ἐρχομισι-ἐρχομίστε, ἐρτίσισι-ἐρτίσεστε, ἐρχοντι-ἐρχονται, (παρ.τ.) ἐρχομισιτι-ἐρχομίστε, ἐρχοῦσισι καὶ ἐρχοῦσιτι-ἐρχοῦστε καὶ ἐρχοῦστε, ἐρχοῦσαν(τι)-ἐρχοῦσαντε, (ἀόρ.) ἦρτίς-ἦρτές, ἦρτίτι-ἦρτέτε,

δ) τρέπουν ἀκομή σὲ ι τὸ ἄτονο ε πρὶν ἀπὸ τὶς καταλήξεις τοῦ ἐνεργητικοῦ ἀορίστου, ποὺ λήγει σὲ -εψα καὶ -εξα: (γρεῦω) ἦγριψα-ἦγρεψα, ἦγριψις-ἦγρεψις, ἦγριψιν-ἦγρεψιν, (πλέξω) ἐπλιξα-ἐπλεξα κτλ. ὁμοίω τρέπουν τὸ ἄτονο ε σὲ ι, ὅπως καὶ στὰ βορειοελλαδίτικα νεοελληνικά ἰδιώματα.

Τελειώνοντας θὰ ἤθελα νὰ εὐχαριστήσω ἀπὸ ἐδῶ ὅλους ἐκείνους, ποὺ μὲ βοήθησαν στὴν ἐργασία μου αὐτὴ καὶ ἰδιαίτερα τὸν αἰδεσιμότατο κ. Θεόδωρο Θεοδώρου, ποὺ διάβασε ὁλόκληρη τὴν ἐργασία μου αὐτὴ, μοῦ ἔκαμε σημαντικές διορθώσεις καὶ μοῦ ἔδωσε χρήσιμες πληροφορίες γύρω ἀπὸ τὸ ΦΙ, καὶ τὸν ἀγαπητὸ φίλο κ. Ἄν. Μιχαηλίου γιὰ τὶς πληροφορίες του σχετικὰ μὲ τὶς τουρκικὲς λέξεις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Π. Καρολίδου, *Γλωσσάριον συγκριτικόν ἑλληνοκαππαδοκικῶν λέξεων*, Σμύρνη, 1885.
2. P. Lagarde, *Neugriechisches aus Kleinasien* (Abhandlungen der Königlischen Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen), 33, Göttingen, 1886.
3. Ι.Σ. Ἀρχελάου, *Ἡ Σινασός, ἤτοι θέσις, ἱστορία, ἠθικὴ καὶ διανοητικὴ κατάστασις, ἠθῆ, ἔθιμα καὶ γλῶσσα τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ κομποπόλεως Σινασοῦ*, Ἀθήναι, 1899. Πβ. Βιβλιοκρισία Γ.Ν. Χατζιδάκη, *MNE* 2, 532-544.
4. Pavlaki N. Melitopoulos, *Türkçeden Rumcaya Sözlük*, Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1902.
5. R. Dawkins, *Modern Greek in Asia Minor*, Cambridge, 1916.
6. Ν. Ἀνδριώτη, *Τὸ γλωσσικὸ ἰδίωμα τῶν Φαράσων*, Ἀθήνα, 1948.
7. Ι. Κεσίσογλου, *Τὸ γλωσσικὸ ἰδίωμα τοῦ Οὐλαγάτς*, Ἀθήνα, 1951.
8. Δ. Λουκόπουλου - Δ. Λουκάτου, *Παροιμίαι τῶν Φαράσων*, Ἀθήνα, 1951.
9. Α.Α. Παπαδοπούλου, *Ἱστορικὸν λεξικὸν τῆς ποντικῆς διαλέκτου*, Α-Β, Ἀθήναι, (1958-1961).
10. Andon V. Teofilaktidis, *Türkçe - Rumca Sözlük*, Istanbul, 1960.
11. Δ. Φωστέρη - Ι. Κεσίσογλου, *Λεξιλόγιον τοῦ Ἀραβανί*, Ἀθήνα, 1960.
12. Γ. Μαυροχαλυβιδίδη - Ι. Κεσίσογλου, *Τὸ γλωσσικὸ ἰδίωμα τῆς Ἀζοῦ*, Ἀθήνα, 1960.
13. Θ. Θεοδωρίδη, «Φαρασιώτικες παραδόσεις κ.τ.λ.», *Λαογραφία* ΙΘ (1960), 222-263 καὶ ΚΑ (1964), 269-336.
14. Μεν. Δημητριάδου, *Λεξικὸν ἑλληνο-τουρκικὸν τουρκο-ἑλληνικὸν (μετὰ συντόμου ἑλληνικῆς καὶ τουρκικῆς γραμματικῆς)* *Sözlük Yunancadan - Türkçeye Türkçeden - yunancaya*, Ἐάνθη, 1962.
15. Α. Costakis, *Le Parler Grec d'Anakou*, Athènes, 1964.
16. Θ. Θεοδωρίδη, *Φαρασιώτικος ἱστορικὸς διάλογος* (πολυγραφημένη ἔκδοσις), Ἀθήνα, 1966, 106-138.
17. Ν. Ἀνδριώτη, *Ἑτυμολογικὸ λεξικὸ τῆς κοινῆς νεοελληνικῆς*, Β' ἔκδ. Θεσ/νίκη, 1967.
18. Θ. Θεοδωρίδη, «Τοπωνύμια καὶ Λαογραφικὰ τῶν Φαράσων τῆς Καππα-

- δοκίας», *Μικρασιατικά Χρονικά*, ΙΓ (1967), 183-250, *Μικρασιατικά Χρονικά*, ΙΔ (1970), 118-166, *Μικρασιατικά Χρονικά*, ΙΕ (1972), 191-222.
19. *Türkçe Sözlük* (Beşinci baskı), Ankara, 1969.
  20. Θ. Κωστάκη, *Τὸ γλωσσικὸ ἰδίωμα τῆς Σίλλης*, Ἀθήνα, 1968.
  21. Ch. Symeonidis, «Griechische Lehnwörter im Türkischen», *Balkan Studies*, 14, Thessaloniki, 1973, 167-200.
  22. Βασ. Ἀναστασιάδης, *Ἡ σύνταξη στὸ φαρασιώτικο ἰδίωμα τῆς Καππαδοκίας, σὲ σύγκριση πρὸς τὰ ὑπόλοιπα ἰδιώματα τῆς Μ. Ἀσίας, καθὼς καὶ πρὸς τὴν ἀρχαία, τὴ μεσαιωνικὴ καὶ τὴ νέα Ἑλληνικὴ γλῶσσα*, Θεσσαλονίκη, 1976.
  23. Τοῦ ἴδιου, «Ἱστορία καὶ γλῶσσα τῆς Καππαδοκίας καὶ τὸ ἰδίωμα τῶν Φαράσων», *Μικρασιατικά Χρονικά*, ΙΣΤ (1975), 150-184.
  24. Χ. Συμεωνίδης, «Ἡ ἑλληνικὴ ἐπίδραση στὴν τουρκικὴ γλῶσσα καὶ ὁ ρόλος τῆς Ποντιακῆς», *Ποντιακὴ Ἔστια* 25 (1979), 20-26.
  25. Μ. Μερλιέ, «Οἱ ἑλληνικὲς κοινότητες στὴ σύγχρονη Καππαδοκία», *Δελτίο Κ.Μ.Σ.*, Ἀθήνα, Α (1977), 29-74.

ΦΩΝΗΤΙΚΗ ΑΞΙΑ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΦΘΟΓΓΩΝ

1. $\ddot{a}$ = ε πολὺ ἀνοιχτό. Ἐπαντᾶ συχνὰ στὰ περίχωρα καὶ σπάνια στὸ Βαρασό: τᾶχλικάς ΑΦ, τεχλικές Β.
2. $\dot{\gamma}$ = γ ὑπερωικό. Μπαίνει πρὶν ἀπὸ ε καὶ ἰ καὶ προφέρεται, ὅπως στὴ λέξη γάλα. Ἐπαντᾶ μόνο σὲ λέξεις παρμένες ἀπὸ τὴν τουρκική: ἀγίς, γισμά-τί.
3. ω = ε βαθύφωνο, ποὺ κλίνει πρὸς τὸ ἰ καὶ παριστάνει φωνὴν μὲ προφορὰ διάμεση ἀνάμεσα στὸ ε καὶ στὸ ἰ, σὺν τὸ βουλγάρικο Ѡ . Πρόκειται γιὰ τὸ τουρκικὸ ἰ χωρὶς τελεία καὶ ἄπαντᾶ σὲ λέξεις παρμένες ἀπὸ τὴν τουρκική.
4. ζ = ζ παχὺ σὺν τὸ γαλλικὸ j (jardin).
5. $\acute{k}$ = κ παχὺ: κάμι, χεκίμης.
6. $\acute{\lambda}$ = λ παχὺ: κάλ'ό. Ἐτσι προφέρεται κυρίως στὸ τέλος τῶν οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων ἄρσενικοῦ γένους, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν τουρκική, μόνον ὅταν εἶναι γυμνὸ ἀπὸ φωνὴν: ὁ κάλ', ἀλλὰ τὸν κάλην.
7. ν = ν φωνηεντικό. Προφέρεται μόνο μὲ τὴ μύτη, χωρὶς νὰ ἀκουμπᾶ ἢ γλώσσα στὸν οὐρανίσκο. Ἐπαντᾶ κυρίως σὲ λέξεις παρμένες ἀπὸ τὴν τουρκική: σινίρι, τενίτσι.
8. $\hat{\nu}$ = ν οὐρανικό. Ἐπαντᾶ κυρίως σὲ καθαρὰ ἑλληνικὲς λέξεις στὸ σύμπλεγμα $\acute{\nu}k$, ὅταν προηγεῖται ε καὶ ἰ, καὶ προφέρεται, ὅπως στὴ λέξη κονιάκ: κλαϊνκά, ζένκά, κοφτίνκα, ῥφήνκαν.
9. $\acute{\xi}$ = ξ παχὺ (κῶ).
10. $\acute{\pi}$ = π παχὺ: πᾶράς. Ἐπαντᾶ κυρίως σὲ λέξεις παρμένες ἀπὸ τὴν τουρκική.
11. $\acute{\rho}$ = ρ παχὺ: χορλατίζω.
12. $\acute{\sigma}$ = σ παχὺ: ὄερι, ὄονι, ὅπως στὴ λέξη chambre. Ἐπαντᾶ ὄχι μόνο σὲ ἑλληνικὲς λέξεις, ἀλλὰ καὶ σὲ λέξεις παρμένες ἀπὸ τὴν τουρκική, γιὰ νὰ ἀποδώσει τὸ παχὺ τουρκικὸ s, τὸ ŝ . Σὲ ἑλληνικὲς λέξεις συμβολίζει τὸ παχὺ σ, ποὺ προέρχεται ἀπὸ ἀλλοίωση τοῦ οὐρανικοῦ χ πρὶν ἀπὸ ε καὶ ἰ καὶ στὸ σύμπλεγμα $\acute{\tau}\acute{\sigma}$ (γερμ. tsch), γιὰ νὰ συμβολίσει τὸ παχὺ $\acute{\sigma}$.
13. $\acute{\tau}$ = τ παχὺ: τᾶζός, ἴτινός. Ἐπαντᾶ συνήθως σὲ λέξεις παρμένες ἀπὸ τὴν τουρκική καὶ σποραδικὰ σὲ ἑλληνικὲς.
14. $\acute{\tau}\acute{\zeta}$ = τ + ζ παχὺ: τᾶό, τᾶά. Ἐπαντᾶ σπάνια.

15. τῶ καὶ τῶ = στὸ α' προφέρεται ὡς παχὺ μόνο τὸ σ, ἐνῶ στὸ β' καὶ τὸ τ: ἄτσει, τῶμι (= τζάμι), ἀλλὰ τῶούσης, τῶμι (= πεῦκο).
16. χ = χ ὑπερωϊκό. Ἄπαντᾶ κυρίως σὲ λέξεις παρμένες ἀπὸ τὴν τουρκικὴ καὶ προφέρεται, ὅπως στὴ λέξη χαρά, πρὶν ἀπὸ ε καὶ ι: σεῆερι, χεκίμης, χιτάω, γαχίρι.
15. ψ = ψ παχὺ (πῶ).
16. b, d, g = προφέρονται, ὅπως τὰ ἀντίστοιχα λατινικά.
17. δ-δ, κ-κ, λ-λ, μ-μ, ν-ν, π-π, ρ-ρ, σ-σ, τ-τ, φ-φ = προφέρονται μὲ διπλὴ προφορά: τέσ-σαρα, πετ-τάω.
18. ' = εἶναι ἡ γνωστὴ ἀπόστροφος, πού μπαίνει στὴ θέση ἑνὸς ἀποβλημένου φωνήεντος. Σπάνια ὁμως δὲ σημειώνεται, ἰδίως ὅταν τὸ ἀποβλημένο φωνὴεν βρῖσκεται στὸ τέλος τῆς λέξης: τῶει-τῶ, κλαίει-κλαῖ.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΩΝ

- A = ἄραβικὴ λέξη
 ΑΓΓ = ἄγγλικὴ λέξη
 ΑΦ = Ἄφσάρι
 Β = Βαρασός
 Γ = γαλλικὴ λέξη
 ΓΕ = γερμανικὴ λέξη
 D = Dawkins R (*Modern Greek in Asia Minor*, Cambridge 1916)
 E = ἑλληνικὴ λέξη
 I = ἰταλικὴ λέξη
 ΙΤΛΚ = ἰδιωματικὴ τουρκικὴ λέξη Καππαδοκίας
 ΚΝΕ = κοινὴ νεοελληνικὴ
 Λ = λατινικὴ λέξη
 ΟΥ = οὐγγρικὴ λέξη
 Π = περσικὴ λέξη
 ΠΕΡΧ = περὶχωρα Βαρασοῦ (Ἄφσάρι, Ἄτσουόρι, Σατής, Κίσκα, Φκόσι)
 ΠΔΙ = ποντιακὴ διάλεκτος
 πρβ = παράβαλε
 Ἄτῶ = Ἄτσουόρι
 ΦΙ = φαρασιώτικο ἰδίωμα
 - = ὑφέν, πού δείχνει τὴ συμπροφῶρά δύο φωνηέντων

Β'
ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

I. ΚΛΙΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

1. Ουσιαστικά

Ἐρκετά ἀφηρημένα οὐσιαστικά σχηματίζονται ἀπὸ τὰ ρήματα σὲ -ῶ ἢ -ιέω μὲ τὴν κατάληξη -ημα καὶ λίγα ἀπὸ τὰ σὲ -ίζω, ἀλλὰ αὐτὰ μὲ τὴν κατάληξη -ισμα.

A

- A Ἐπὰς ὁ, -άδες οἱ B (<aba = ἐπανωφόρι) = τιμητικό ἐπανωφόρι
 A ἀπατόης ὁ B (<abaci = κατασκευαστής ἢ πωλητής ἀπάδων) = σκηνί-
 τής
 A ἀτσελές ὁ (<acele) = βιασύνη
 ἀτόης ὁ (<aci) = πόνος, λύπη, πίκρα
 ἀτάς ὁ (<ada) = νησι
 A ἀτέτι τὸ B, ἀτᾶτι τὸ AΦ, Ἐτό (<adet) = συνήθεια, ἔθιμο
 Γ ἀτρέσα ἡ B, ἀτιρᾶσᾶς ὁ AΦ, Ἐτό (<adres) = διεύθυνση, σύσταση
 A<E ἄφι τὸ (<af ἴσως <ἐλλ. ἄφεςις) = συγχώρηση, συγγνώμη
 E ἀφιόνι τὸ (<afyon <ἐλλ. ὄπιον) = ὄπιο
 ἀγάς ὁ (<ağa) = ἀγάς, ἀφέντης
 ἀγής ὁ (<ağı) = δηλητήριο
 ἀγίλα ἡ (<ağıl ἴσως <ἐλλ. ἀγέλη) = στάνη, μαντρί γιδοπροβάτων
 ἀγίζλιχι τὸ (<ağızlık) = τσιμπούκι, πίπα γιὰ τσιγάρο
 A ἄχαλῆς ὁ B, AΦ, ἐχαλῆς ὁ B (<aħali) = κόσμος, ὄχλος
 A ἄχμαχλιέχι τὸ B, ἄχμαχλιχι τὸ AΦ, Ἐτό (<aħmaklık) = ἀνοησία, βλα-
 κεία
 Ἐαχγιαβουδῶτ'ς ὁ, Ἐαχγιαβουδῶτ'σσα ἡ (<Yahyali) = κάτοικος Ἐαχγι-
 αβοῦς
 A ἄχίλι τὸ (<aķil) = μυαλό, νοῦς
 ἄχιντόους ὁ (<aķinti) = ροή, κλίση
 A ἄχράνης ὁ ἢ Ἐχράνι τὸ (<aķran) = συνομιλῆκος

- A άγκσουζλιέχι τὸ B, άγκσουζλίχι τὸ AΦ (<aksilik) = ἡ ιδιότητα τοῦ ἀνάποδου
- E ἀλάνι τὸ (<alan ἴσως <έλλην. ἀλώνι) = ξέφωτο
 ἀλατσούχι τὸ (<alacik) = σκηνή, καλύβα, εἶδος παιχνιδιοῦ
 ἀλεμέτι τὸ B, ἄλᾶμέτι τὸ AΦ (<alâmet) = καταστροφή, ταραχή, φασαρία
 ἀλάφι τὸ B, ἀλάφη ἢ AΦ (<alaf) = φλόγα
- A (ἀ)λούτσί τὸ (<alic) = ἀγριομουσμουλιά, κρεάτεγος
 ἀλισβερισί τὸ (<alısveris) = δοσοληψία, ἀλισβερισί
 ἀλτίλικι τὸ (<altılık) = πλεκτὸ πασουμάκι
 ἀλτούνι τὸ (<altin) = χρυσός, χρυσάφι
 ἀμπάρι τὸ (<ambar ἴσως <έλλην. ἐμπόριον) = ἀμπάρι, ἀποθήκη δημητριακῶν
- I ἀντίκα ἢ B, ἀντικᾶς ὁ AΦ (<antika) = παλιὸ ἀντικείμενο ἀξίας, ἀρχαῖο νόμισμα, σταυρὸς ἁλυσίδας, |μεταφορ. ἔξυπνος, παράξενος, ζωηρὸς
- Π ἀπτᾶζι τὸ (<aptes) = τουρκικὸς ἀγιασμός, πλύσιμο πρὶν ἀπὸ τὴν προσευχὴ
- Π ἀπτᾶζ-χανᾶς ὁ B, ἀπτᾶς-χανᾶς ὁ AΦ (<apteshane) = ἀποχωρητήριον
 ἄρι τὸ (<âr) = ὑπόληψη, ντροπή, ἀνυπόληπτος
 ἄράς ὁ (<ara) = τὸ ἐνδιάμεσο, τὸ ἀναμεταξὺ
 ἄραπάς ὁ (<araba) = ἀραμπάς, κάρο, ἀμάξι
 ἄραλίχι τὸ (<aralik) = ἐρημιὰ, ἐνδιάμεσο, ἀναμεταξὺ
 ἄράπ(ης) ὁ (< arap) = ἄράπηγ
 ἄρχατάσης ὁ, ἄρχατάσι τὸ (<arkadaş) = σύντροφος
 ἄρχαταδλίεχι τὸ B, ἄρχαταδλίχι τὸ AΦ (<arkadaşlık) = συντροφιά, φιλία
 ἄρχᾶς ὁ (<arkas) = προστασία, ὑποστήριξη
 ἄρσουζλούχι τὸ (<arsızlık) = ἀταξία
- A ἄσλι τὸ (<asli) = ἀλήθεια, νόημα, δεβαίνω σ' ἄσλι του = τὸ καταλαβαίνω, ἄσλι τζ' ὄσει = δὲν εἶναι ἀληθινὸ
- A ἄσκερ(ης) ὁ B, ἄσκᾶρ(ης) ὁ AΦ(<asker) = στρατιώτης
- A ἄσκερι τὸ B, ἄσκᾶρι τὸ AΦ, (ἔσκερι τὸ AΦ-D) (<asker) = στρατός, στρατιώτης
- A ἄσκερλιέχι τὸ B, ἄσκᾶρλίχι τὸ AΦ (<askerlik) = στρατιωτικὴ θητεία
 ἄσλάν(ης) ὁ B, ἄσλάνους ὁ AΦ (<aslan) = λιοντάρι, παλικᾶρι
 ἄσμάς ὁ (asmaş) ὁ (<asma) = κληματαριά (στὸ Βαραδὸ συνήθως ἔνετραδί)
- E ἄστᾶρι τὸ B, ἄστᾶρι τὸ ΠΕΡΧ (<astar ἴσως <έλλην. ἰστάριον) = φόδρα, ἄστᾶρι
 ἄστᾶρης ὁ ΠΕΡΧ (<aşci) = μάγειρας

- A άσ-σίχος ό (<ásik) = έραστής, τραγουδιστής, ποιητής έρωτικών τραγουδιών
 άσ-σίχι τό (<asik) = άστράγαλος
 άσλαμάς ό B, άσίλαμάς ό AΦ (<as(i)lama) = έμβόλιο, μπόλι, μπολιασμένο δέντρο
 άσής ό (ίσως<asma = ύπερπήδηση, πέραςμα) = δύση, βράδυ, πέραςμα δρόμου
 άστίεσμα τό B, άστίεσημα τό AΦ (<άστιέ(γω) (= βασιλεύω)<asma) = βασίλεμα ήλιου
 άτάς ό (<ata) = πρεσβύτερος (πατέρας, μητέρα, παπούς, γιαγιά), πρόγονος
 άβι τό (<av) = κυνήγι, αλλά (άβι τό (= λαβή, χερούλι)<λαβή ή)
 άβτής (<avci) = κυνηγός
 άβλίχι τό (<avcılık) = κυνήγι
 άβαναχλιέχι τό B, άβαναχλιχι τό AΦ (<avanaklık) = άνοησία, βλακεία
 άβαραλιχι τό (<avaralik) = άνεργία, χασομέρια
 E χαβλούς ό AΦ, χαβλούμι τό B (<(h)avlu<έλλην. αυλή) = περιβολος, περιφραγμένη αυλή για ζώα
 Γ άπόκάτ(ης) ό (<avukat) = δικηγόρος
 A άγιάρι τό (<ayar) = αντίβαρο
 άγιάζι τό (<ayaz) = παγωνιά, πολύ κρύο
 A ά(γ)ib' τό B, άίπι τό ΠΕΡΧ (<ayip) = ντροπή, έλάττωμα
 Π άινάς ό (<ayna) = καθρέφτης
 Π άζάτι τό (D) (<azat) = άπελευθέρωση (κυρίως δούλου)
 άζγουνλιέχι τό B, άζγουνλούχι τό AΦ (<azginlik) = μανία, λύσσα, τρέλα, μεγάλη όργή

B

- πατσάχι τό (<bacak) = σκέλος, μπούτι
 πατσανάχης ό (<bacanak) = μπατσανάκης, σύγγαμπρος
 I πατανάς ό (<badana) = άσβέστωμα
 A πατέμι τό B, πατάμι τό AΦ (<badem) = άμυδαλιά, άμύγδαλο
 παίγρμάς ό B, παίγριμα τό AΦ (<bagirnak = φωνάζω δυνατά) = δυνατό φώναγμα, κραυγή
 παίγριτός ό (<bagirtı) = δυνατή φωνή, κραυγή
 Π παχάρ(ης) ό, παχάρι τό (<bahar) = άνοιξη
 Π παχτσάς ό (<bahce) = κήπος, μπαξές
 A πέχτση ή (<bahis) = στοιχημα
 Π παχσίσι τό (<bahşis) = δώρο, φιλοδώρημα
 A πάχίρι τό (<bakır) = χαλκός

- A πακ-κάλ'(ης) ό (<bakkal) = μπακάλης
 A πακ-καλίτσι τὸ Β, πακ-καλίχι τὸ ΑΦ (<bakkalik) = μπακαλική
 A ἴαχλάς ό (<bakla) = φασόλι, φασολιά
 παλδίρι τὸ Β, παλδούρι τὸ ΑΦ (<baldır) = γάμπα
 ἴαλλάχι τὸ ΑΦ, μαλλάχι τὸ Τῶ (<balak) = βουβαλάκι
 παλτούζα ἡ (<baldız) = κουινιάδα
 παράνι τὸ ΑΦ (<baran) = αὐλάκι τοῦ κήπου γιὰ φύτεμα ζαρζαβατικῶν
 παριῶτιέσιμα τὸ Β, παριῶτιέσημα τὸ ΑΦ (<παριῶτιέω (= συμφιλιώνω-
 μαί) <barışmak) = συμφιλιώση
 πασχούς ό (<baskı) = πιεστήριο
 ἴασκιτάνι τὸ (<baskı + -τάνι(ἄρμενική λέξη) = ντάλα) = στραγγι-
 σμένη καὶ ἀλατισμένη οὔρδα
 πασμάς ό (<basma) = εἶδος ὑφάσματος
 I παστόνι τὸ (<baston) = μπαστούνι
 παῶ-ῶάχι τὸ (<başak) = σταχολόγημα, συλλογή κάθε εἶδους ἀπὸ δεύ-
 τερο χέρι, ματσάκι ἀπὸ στάχυα
 παῶάρεμα τὸ (<παῶαρεύω (= κατορθώνω, καταφέρνω) <başarmak)
 = κατόρθωμα, ἐπιτυχία
 παῶλάτημα τὸ (<παῶλατῶ(= ἀρχίζω)<başlamak) = ἀρχή, ἀρχίνισμα
 πάσι τὸ (<baş) = κεφάλι. ἸΑπαντᾶ μόνο στη φράση: πάσι τῶῶ βκαίνει
 = ὁὲν τὰ βγάξει πέρα<baş zikmak
 παῶάχι τὸ (<batak) = βουρκος, τέλμα
 παῶμάνι τὸ (<batman) = μονάδα βάρους ἴση μὲ 6 ὀκάδες
 παῶράχι τὸ (<bayrak) = σημαία
 A ἴαῶτάρ(ης) ό (<baytar) = κτηνίατρος
 παζλαμάς ό (<bazlama) = εἶδος λαγάνας
 A παῶάλι τὸ (<bedel) Ὑ ἐτήσια πληρωμὴ τῶν ἀντρῶν πρὸς τὴν Τουρκία
 γιὰ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ στρατὸ
 πουκανμάς ό Β[καὶ πουκάντημα τὸ ΑΦ<πουκαντίζω καὶ πουκαντιέω =
 διαλέγω, προτιμῶ, μοῦ ἀρέσει<beğenmek] (<beğenme) = ἐπιδοκι-
 μασία, ἀρέσκεια
 πεκῶῶής ό (<bekçi) = ἀγοροφύλακας
 πέλι τὸ (<bel) = φτυάρι εἰδικὸ γιὰ σκάψιμο, πέλι
 A πελῶς ό Β, πελῶς ό ΑΦ, ἴῶ (<belâ) = μεπλάς
 I περπέρ(ης) ό (<berber) = κουρέας. ἴῶτσι λέγεται καὶ αὐτὸς ποὺ ἀνήκει
 σὲ μιὰ φυλὴ γειτονικὴ μὲ τὸ Βαραῶῶ
 I περπερλίκι τὸ (<berberlik) = ἡ δουλειά, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κουρέα
 A περεκέτι τὸ Β, πᾶράκῶῶτι τὸ ΑΦ (<bereket) = ἀφθονία, εὐτυχία
 πεσλέτεμα τὸ Β, πεσλέτημα τὸ ΑΦ (<πεσλέτῶ(= διατρέφω, παχύνω)<
 beslemek) = διατροφή, πάχυνση

- πέγος ό Β, πάγους ό ΑΦ (<bey) = μπέης, άρχοντας
- Π πείκίρι τó (<beygir) = φοράδα, (ένώ τó άλογο = άβκο τó <άλογο)
- πεινής ό και ζεινής στο Β (<beyin) = μυαλό
- πιζίρι τó Β, πεζίρι τó ΑΦ, ζέ (<bezir = σπόρος, λιναρόσπορος) = σου-
σαμόλαδο ή καναβουρόλαδο
- πιζιράς ό (<bezir) = πιτσιρίκος, δεβόου πιζιράς = διαβολόπαιδο, δια-
βολόσπορος
- πιραχιέσημα τó (<πιραχιτέω(= άποβάλλω (για ζώα)<birakmak) =
άποβολή (για ζώα)
- πιέχι τó (<biyik) = μουστάκι
- πιτίμι τó (<biçim) = σχέδιο
- Α πίνας ό (<bina<άραβ. biney) = μπάλωμα στόν πάτο παπουτσιού ή τσα-
ρουχιού
- Α πίνεσι τó (<bina) = μικρή καλύβα κυνηγού, όπου κρυβόταν ό κυνηγός
για καρτέρι
- πίν-νίκι τó ΑΦ, πίλενίκι τó 'Τό (<ITAK binnik) = κοτέτσι
- πουγάς ό (<boğa) = ταύρος, μπουγάζ
- πογάζι τó (<boğaz) = στενό, μπουγάζι
- ποχτσάς ό (<boğca) = μπόγος
- πολιέχι τó Β, πολ-λούχι τó ΑΦ (<bolluk) = άφθονία
- πορούς ό (<boyu) = σωλήνας θερμάστρας, μπουρί, σάλπιγγα
- ποσαμάς ό (<boşama) = διαζύγιο
- πόι τó (<boy) = άνάστημα, ύψος, μπόι
- πογιάς ό (<boya) = μπογιά, βαφή, χρώμα
- ποζτιέσ(η)μα τó (<ποζτιέ(ζω) (= χαλώ, καταστρέφω)<bozmak)= χά-
λασμα, μετατροπή, χρημάτων σε ψιλά
- ποζγούνι τó, ποζγούνε τά Β και ποζγούνα τά ΑΦ (<bozgun)= ψιλά
χρήματα
- πελίκι τó (<bölük) = κομμάτι (κυρίως γής), μεταφ. πλήθος: έδει άν
πελίκι χοροντάς = έχει μεγάλη οίκογένεια
- πορέκι τó Β, ποράκι τó ΑΦ (<börek) = μπουρέκι
- πουτάχι τó (<budak) = βλαστάρι (άπό κλαδεμένο δέντρο)
- πουτάτημα τó (<πουτατώ (= κλαδέω)<budamak) = κλάδεμα
- πούγι τó (<buğu) = άτμός
- πλαμάτσι τó Β, πουλαμάτσι τó και πουλαμάτσης ό ΑΦ (<bulamaç)
= άλευριά
- πουλουντούς ό (<buluntu) = έρμαιο, άρχαιολογικό εύρημα, θησαυρός
πού βρίσκει κανείς
- πουρμάς ό (<burma) = κουλούρα μαλλιού για γνέσιμο
- πουρούνι τó ΑΦ, 'Τό(<burun) = κορυφή, λοφίσκος

πουγιουρμάς ό Β, πουγιούρμα τό ΑΦ (<πουγιουρδάω (= διατάζω) <bu-yurmak) = τό νά διατάζει κανείς
 πούζι τό ΑΦ, τῶ (<buz) = πάγος

C

- τόατσίχι τό (<cacik) = τζατζίκι
- Π τόάμι τό (<cam) = τζάμι
- Α τόαμι τό (<camı) = τζαμι
 τόάρι τό (<car) = πέπλος νύφης
 τόαμπάζης ό - τόαμπάζα ή (<cambaz) = καταφερτζής, τσαμπάζης, πα-
 νούργος
- Π τόαμπαζλίχι τό (<cambazlık) = ή δουλειά τοῦ τζαμπάζη
- Π τόαναλιτότης ό (<canalici) = χάρος
- Π τόανσίχισής ό (<cansikintisi) = στενοχώρια
- Π τόαναβάρι τό (<canavar) = ἄγριο ζῶο, ἄγριμι
- Γ τόάντάρμάς ό (<candarma) = χωροφύλακας
 τόάρκα ή (<ἴσως carga) = τσαρδάκι
- Α τζαζούσσα και τζαζού ή Β (και τζαζίσσα ή ΑΦ, 'τό) (<casus = κατά-
 σκοπος) = ραδιούργα γυναίκα
- Α τζαζουλούχι τό Β, τζαζιλίχι τό ΑΦ (<caculuk) = ραδιουργία
 τσαϊτιέσημα τό (<τσαϊτιέω (= μετανιώνω) <caymak) = μετάνιωμα, ἄλ-
 λαγή γνώμης
- Α τόε(χ)εντέμι τό (<cehennem) = κόλαση
- Α τόελ-λέτης ό Β, τόελ-λάτ(ης) ό ΑΦ (<cellât) = δήμιος
- Α τῶεμπρές ό (<cemre) = είδος ἔρπετοῦ σάν σαύρα (σύμβολο τῆς ἄνοι-
 ξης), ή ἄνοδος τῆς θερμοκρασίας κατά τήν ἄνοιξη
- Α τόαναζ-ζάς ό Β, τόαναζάς ό ΑΦ (<cenaze = νεκρός) = κόλλυβα
- Α τῶεν-νέτι τό Β, τῶεν-νάτης ό ΑΦ (<cennet) = παράδεισος
- Α τόάπη ή (<cep) = τσέπη
- Α τῶερεμές ό (<cereme) = πρόστιμο, τζερεμές
- Α τῶεσερέτι τό Β, τῶεσαρέτι τό ΑΦ (<cesaret) = θάρρος, γενναία καρδιά,
 τόλμη
- Α τῶεβαχέρι τό (<cenahir) = πολύτιμη πέτρα
- Α τῶεβάπι τό Β, τῶογάπι τό ΑΦ (<cenar) = ἀπάντηση
- Α τῶεζβάς ό (<cenze) = μπρίκι καφέ
- Α τῶεζάς ό (<ceza) = τιμωρία, τιμωρία πρόστιμου
- Ι τῶίγαρα ή Β, τῶίγαράς ό ΑΦ (<sigara) = τσιγάρο
 τῶιβιλτούς ό (<cinilti) = κελάδημα, ή φωνή τῶν πουλιῶν τσίου τσίου
- Α τῶιλβές ό (<silve) = χάρη, θέλγητρο, ἐρωτότροπη κίνηση
 τῶινταρίσι τό ΑΦ, τῶίν-ταρίσι τό Β (<cindarisi) = είδος ψιλοῦ καλαμι-

- ποκιού, πού με τὸ καβούρδισμα σκάει
 τῶινγγίλι τὸ (<cingil) = τσαμπὶ σταφυλιού
 Α τῶίνι τὸ (<ins) = γένος, εἶδος, ράτσα, καταγωγή, ποιότητα, φύλο
 τῶιντάρ(ης) ὁ (<ITAK cıntar<A cın = πνεῦμα, δαίμονας) = καταφερ-
 τζής, ἀπατεώνας, μάγος
 τῶινταρλίχι τὸ (<cıntarlık<cıntar) = μαγεία, ἀπατεωνία
 τῶομάρτ(ης) ὁ (<cömert) = χοβαρόζ, γενναϊόδωρος
 Ε τῶουμπούσι τὸ (<cümbüs<ἴσως συμπόσιον) = φαγοπότι, γλέντι
 Α τῶουπ-πᾶς ὁ (<cürpe = τήβεννος, ράσο) = ἐπαναφόρι ἀνδρικό κοντὸ
 ὦς τῆ μέση
 Π τῶουζδάνι τὸ (<cüzdan) = πορτοφόλι

Ç

- τῶαπαλάτημα τὸ (τῶαπαλατῶ = προσπαθῶ) <çapalamak) = προσπά-
 θεια, ἀγώνας
 τῶατίρι τὸ (<çadır) = ἀντίσκηνο
 τῶαγίλτους ὁ ΑΦ (<çağıltı) = θόρυβος ἀπὸ κλαδιά, πέτρες
 τῶαγλα τὰ (<çağla<ἐλλην. διάγαλο) = πράσινα τρυφερά ἀμύγδαλα
 τῶαγαλία τὰ καὶ τῶαγαλίοι οἱ (<çakıl) = χαλίκια, βότσαλα
 τῶαχμάκι τὸ (<çakmak) = τσακμάκι, |μεταφ. ἔξυπνος
 τῶαλγής ὁ (<çalgi) = μουσικὸ ὄργανο
 τῶαλγιστῆς ὁ (<çalgıcı) = ὄργανοπαίκτης
 τῶαλούς ὁ (<çali) = θάμνος
 Ἴτῶαλίχος ὁ Β(<çalık) = ἐπώνυμο στὸ Βαρασό
 τῶαλίμι τὸ (<çalım) = ἐπίδειξη, περηφάνια, κάμωμα
 τῶαλιδτιέσημα τὸ (<τῶαλιδτιέω(=ἐργάζομαι)<çalışmak) = ἐργασία,
 δούλεμα, δουλειά
 τῶάλτημα τὸ (<τῶαλτῶ(= τραβῶ τὸ μαχαίρι, πήζω τὸ γάλα, σκουπίζω,
 παίζω μουσικὸ ὄργανο, τῶαλτιέ με ὁ ὕπνος Β, τῶαλτεῖ μι ὁ ὕπνος
 ΑΦ = με παίρνει ὁ ὕπνος, ἀποκοιμιέμαι)<çalmak) = ἡ ἐνέργεια τοῦ
 τῶαλτῶ
 τῶαλτῆ ἡ Β (<τῶαλτῶ<çalmak) = μαχαίριά, σαθιά
 τῶανάχι τὸ (<çanak) = πῆλινο βαθουλὸ πιάτο, τσανάκι
 τῶαντῆς ὁ Β, τῶαντᾶς ὁ ΑΦ (<çanta) = τσαντά, ντορβάς
 Ι τῶαπᾶς ὁ (<çapa) = τσάπα
 τῶαπράζι τὸ (<çapraz) = εἶδος κουμπιού, θηλύκι, τσαπράζι, |μεταφ.
 στραβός
 τῶαπούτι τὸ (<çaput) = πανί
 Π τῶαρδάχι τὸ (<çardak) = τσαρδάκι
 Π τῶαρῆς ὁ Β, τῶαρᾶς ὁ ΑΦ, Ἴτῶ (<çare) = θεραπεία, ὠφέλεια

- Π ἰδᾶχρι τὸ (<çark ἢ çarh) = φτερωτὴ μύλου, τσικρίκι
ἰδᾶρουχί τὸ (<çarik) = τσαρούχι
ἰδᾶρπίτιέ(η)μα τὸ (<ἰδᾶρπίτιέ(ζ)ω (= χτυπῶ, ρίχνω κάτω με ὀρμὴ, ἐξ-
απατῶ) <çarpmak) = χτύπημα, ριζιμο κάτω με ὀρμὴ, ἀπάτη
- Π ἰδᾶρτίσι τὸ Β, ἰδᾶρτίσης ὁ ΑΦ (<çarzi) = ἀγορὰ
- Π ἰδᾶρτίσᾶφι τὸ (<çarçaf) = σεντόνι
ἰδᾶρπουτότης ὁ (<ΙΓΛΚ çarçi) = ἀπατεώνας
ἰδᾶτί τὸ (<çat) = χαράδρα, ρεματιὰ
ἰδᾶτάλι τὸ (<çatal) = δικράνι, πιρούνι
ἰδᾶτίης τὸ ΑΦ (<çati) = στέγη, τσατι
ἰδᾶτίλτους ὁ Β, ἰδᾶτίρτους ὁ (<çatirtı) = θόρυβος, τρίξιμο
ἰδᾶτίλάτ'μα τὸ Β, ἰδᾶτίλάτημα τὸ ΑΦ (<ἰδᾶτίλατῶ (= σκάζω (ἀμετβ.)
<çatlamak) = σκάσιμο
ἰδᾶτίμάς ὁ (<çatma) = ξύλινη οἰκοδομὴ, σκελετὸς ξύλινης οἰκοδομῆς
ἰδᾶτιέσημα τὸ (<ἰδᾶτιέζω (= συναρμολογῶ) <çatmak) = συναρμολό-
γηση, στήσιμο
ἰδᾶσί τὸ (<ἰδᾶστεύομαι (= βασανίζομαι, παιδεύομαι) <ἰσως çatmak)
= βάσανο
ἰδᾶούσης ὁ (<çanus) = καπετάνιος, ἐπόπτης
ἰδᾶῖρι τὸ Β, ἰδᾶῖρι τὸ ΑΦ, ἴδᾶ (<çayır) = χόρτο
- Π ἰδᾶχρῆς ὁ Β, ἰδᾶχρῆς ὁ ΑΦ (<çehre) = πρόσωπο, ὄψη
ἰδᾶκούτῖσι τὸ (<çekik) = σφυρί
ἰδᾶούλι τὸ (<çekül) = ἀλφάδι, στάθμη
ἰδᾶελικί τὸ (<çelik) = τσελίκι, ἀτσάλι, τσακμάκι ἀπὸ ἀτσάλι
ἰδᾶελικά ἢ ΑΦ, ἴδᾶ (<çelik) = (τὸ παιχνίδι) τσουλικά (στὸ Β κίτα ἢ)
ἰδᾶμάμι τὸ Β, ἰδᾶμένι τὸ ΑΦ (<çemen) = τσεμένι, εἶδος κυμίνου γιὰ
παστουρμά
ἰδᾶνῆς ὁ Β, ἰδᾶνᾶς ὁ ΑΦ, ἴδᾶ (<çene) = σιαγόνη, φλυαρία
- Π ἰδᾶενγκέλι τὸ (<çengel<περσ. tchenkel) = τσιγκέλι
- Π ἰδᾶγκάλι τὸ Β, ἰδᾶνγάλι τὸ ΑΦ (<çengel<περσ. tchenkel) = φασουλό-
ξύλο
ἰδᾶεπίτσι τὸ (<çeris) = θηλυκὸ κατσίκι ἑνὸς ἔτους>ἰδᾶεπιτόκ-κο τὸ
(ὑποκοριστικὸ)
- Π ἰδᾶερτίβῆς ὁ (<çerçene) = πλαῖσιο παραθύρου
ἰδᾶερέζι τό, πληθ. ἰδᾶερέζε τὰ Β, ἰδᾶερέζα τὰ ΑΦ (<çerez) = διάφοροι
ξηροὶ καρποί, κυρίως στραγάλια καὶ σταφίδες.
ἰδᾶεσίτι τὸ (<çesit) = εἶδος, ποικιλία
ἰδᾶετίς ὁ Β, ἰδᾶτίᾶς ὁ ΑΦ, ἴδᾶ (<çete) = ἀνάρτησις, τσέτις
- Α τᾶεχῆζι τὸ (<çeyiz) = προίκα, προικιὰ
ἰδᾶούρδεμα τὸ Β, ἰδᾶούρδημα τὸ ΑΦ (<ἰδᾶουρδά(γ)ω (=κυκλώνω,

- στρέφω, γυρίζω, ράβω παπούτσια) <zenirnek) = κύκλωμα, γύρισμα, ή ενέργεια του τσαουρδά(γ)ω
- Τσίφουτί(ης) ό (<çifti) = Έβραϊός
- τίσιγίλτους ό (<çigili) = θόρυβος από κλαδιά ή πέτρες
- τίσιγίρι τό (<çigiri) = μονοπάτι (ιδίως ανάμεσα σε χιόνια ή άσος)
- τίσιγίρτους ό (<çigirtı) = κραυγή, τσιρίδα, φώναγμα
- τίσιγίρδημα τό (<τίσιγίρδάω (= κραυγάζω, φωνάζω, τσιρίζω) <çigirnak = τσίριγμα, φώναγμα
- τίσεχής ό Β, τίσιχής ό ΑΦ, Τσ (<çiki) = κομπόδεμα
- τίσιράς ό (<çira) = λυχνάρι >τίσιραδόκ-κο τό = λυχναράκι
- τίσιράχος ό (<çirak) = ύπηρέτης
- τίσιτσάκι τό (<çizek) = λουλουδι, άνθος
- Π τίσιφτόής ό (<çifti) = γεωργός
- Π τίσιφτι τό (<çifti) = ζευγάρι, όργωμα, τίσιφτάδε τά Β, τίσιφτάδα τά ΑΦ = ζευγάρια
- Π τίσιφτίλιχί τό (<çiftçilik) = γεωργία
- Π τίσιφτάς ό (<çiftie) = οίκανο
- τίσίγι τό ΑΦ, σάγι τό Β (<çig) = ή όροσιά (πού πέφτει τό πρωί)
- τίσιλεντους ό (<çilenti) = βροχούλα, ψιλή βροχή
- τίσιλγας ό (<ΙΓΛΚ çilga) = μονοπάτι
- τίσίμι τό (<çim) = χερσότοπος, γρασιδι, γκαζόν, πρασινάδα, όχθη ποταμού ή μυλαύλακου κατάφυτη
- τίσιλ-λεντους ό (<çimlenti) = πρασινάδα
- τίσιλινγκίρ(ης) ό (<çilingir) = σιδεράς
- τίσιλινγκίρι τό (<çilingir) = χαλκωματάδικο, σιδεράδικο
- τίσίντεμα (ή τίσίντημα) τό (<τίσίντεώ (= χαράζω την επιδερμίδα ή τό όέρμα, για να φύγει τό μαυρο ή τό μολυσμένο αίμα) <ϊσως çimdik = τσίμπημα) = ή ενέργεια του τίσιντιέ(ζ)ω ή τίσιντεώ
- Τσίγγενές ό - Τσίγγενέσσα ή (<çingene ή çingâne) = Τσιγγάνος, Άθιγγανός
- τίσισεντους ό ΑΦ, Τσ (<çisentı) = όροσουλα, ψιχάλα
- τίσιτής ό (<çit) = φράχτης
- τίσιλίχι τό τίσιλέχα ή, πληθ. τίσιλέχα τά, τίσιλέχοι οί (<çitlik) = γαλατσίδα (είδος χόρτου, που τρώγεται)
- τίσιβης ό (<çinı) = σφήνα
- τίσιζι τό (<çizi) = γραμμή, αυλακία
- τίσιζμές ό (<çizme) = μπότα
- Π τίσοπάνος ό (<çoban) = βοσκός, τσομπάνος
- τίσοτσούχι τό (<çocuk) = παιδι >τίτσούχοκ-κο τό (<τίσοτσούχι-όκ-κο) = παιδάκι· τό παιδι λέγεται και: τό τσανό

- ἴσοτδουχλούχι τὸ (<ζοcukluk) = παιδιάρισμα
 ἴσοχλούχι τὸ (<ζοkluk) = πλῆθος, πληθώρα
 ἴτολαχίτσης ὁ (<ζολak[(= κουλός)] + -ίτσης) = παρατσούκλι, ἐπώνυμο ἀνδρικό
 ἴτόρι τὸ (<ζοr) = ἀγιάτρευτη ἀρρώστια, διήγηση, παλιά ἱστορία, κουτσμπολιό
 ἴτοράπι τὸ (<ζοrap) = κάλτσα
 ἴτοράχος ὁ, ἴτοραχῆς οἱ (<ζοrak = ἀρμυρή γῆ, πατημένο χῶμα, πρβ. σανσκριτ. *churā* = ἀσβέστης) = λάσπη
 Α ἴτορπατῶς ὁ (<ζοrbaci) = προύχοντας, κύριος, τιμητική προσφώνηση τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τοὺς Τούρκους
 ἴτοκαλίκ(ης) ὁ Β, ἴτοκελίκ(ης) ὁ ΑΦ (<ζῶkelek) = στραγγισμένη καὶ ἀλατισμένη οὖρδα, ποὺ φυλάγεται γιὰ τὸ χειμῶνα
 ἴτοκτίεσμα τὸ Β, ἴτοκτίεσημα τὸ ΑΦ (<ἴτοκτίέ(γ)ω = καταρρέω, ὑποχωρῶ, βυθίζομαι<ζῶkmeκ) = πέσιμο, γκρέμισμα, καθίζηση
 ἴτολμεκτῶς ὁ ΠΕΡΧ(<ζῶlmeκci)-ἴτολμεκτῶσις ἡ = κανατάς, ἀγειοπλάστης
 ἴτόπι τὸ (<ζῶp) = κομμάτι ἀπὸ χόρτο ἢ ξύλο, σκουπίδι, τσάκνο
 ἴτόἄτανι τὸ ΠΕΡΧ (<ζῶten) = πλεκτό μὲ βέργες, ποὺ τοποθετεῖται πάνω σὲ βοϊδάμαξα ἢ κατασκευάζεται πάνω σὲ πασσάλους μόνιμα καρφωμένους στὸ ἔδαφος καὶ χρησιμεύει ὡς ἀποθήκη δημητριακῶν
 ἴτουχᾶς ὁ (<ζuha) = τσόχα, εἶδος μάλλινου μονόχρωμου ὑφάσματος
 ἴτουχούρι τὸ (<ζுகur) = κοίλωμα ἐδάφους, τοπωνύμιο ἐνὸς χωριοῦ τῶν Φαράσων
 ἴτούλι τὸ (<ζul) = εἶδος ὑφαντοῦ, κυρίως ἀπὸ γιδόμαλλο, ποὺ χρησιμεύει γιὰ τάπητες ἢ κουβέρτα ἢ ντιβανοσκέπασμα
 Β ἴτουλφᾶς ὁ (<ζulha) = ὑφαντῆς
 ἴτουλτῶς ὁ (<ζulci) = ὑφαντῆς ἴτουλιῶν
 ἴτουλτᾶρι τὸ (<ζultari) = παλιὸ ροῦχο, παλιά κουβέρτα
 D
 Α ἴακίκες ὁ Β, ἴακ-κάς ὁ ΑΦ (<dak(i)ka) = λεπτὸ τῆς ὥρας
 τάλι τὸ ΠΕΡΧ(<dal) = κλωνάρι, κλαδί
 ταλάχι τὸ (<dalak) = σπλήνα
 ταλγᾶς ὁ (<dalgā) = κύμα, ζάλη
 ταμάχι τὸ (<damak) = ἐξόγκωμα οὐρανίσκου γαιῶδουριοῦ
 ταμᾶρι τὸ (<damar) = φλέβα, γενιὰ
 ταμουζλούχι τὸ (<damizlik) = ζῶο γιὰ ἀναπαραγωγή, νταμουζλούκι
 ταμ(π)λᾶς ὁ (<damla) = σταγόνα, ἐγκεφαλικὴ συμφόρηση
 τανᾶς ὁ (<dana) = μοσχάρι

- τάρι τὸ ΑΦ, ᾿Τῶ (<dâr) = ἀπλή σχεδιά για ψάρεμα στὰ ποτάμια
 ταβράντισμα τὸ (<ταβραντίζω = κινουμαι, βιάζομαι, προσπαθῶ < da-
 vanmak) = κίνηση, βιάση, προσπάθεια
- Α ταβούλι τὸ Β, ταούλι τὸ ΑΦ, ᾿Τῶ (<davul) = τύμπανο, νταούλι
- Α ταβουλτῶῆς ὁ Β, ταουλτῶῆς ὁ ΑΦ, ᾿Τῶ (<davulcu) = τυμπανιστῆς (καὶ
 ἐπώνυμο)
- ταγιαῆχι τὸ (<dayak) = στύλος για στήριγμα, δάρσιμο με χοντρὸ ξύλο
 ταῆς ὁ (<dayi) = θεῖος
- τατάς ὁ (<dede ἢ ἀπὸ τὸ ἀρχαῖο ἑλληνικό: τέττης ὁ = προσωνυμία τῶν
 μεγαλύτερων ἀπὸ τοὺς νεωτέρους, ποντιακά: τάττας, ταττάς, τᾶττᾶς
 ὁ) = πατέρας
- Ε ἑφνάς ὁ (<defnek<δάφνη) = δάφνη
 τε(ἰ)ρμεντῶῆς ὁ (<değirmenci) = μυλωνάς
- τᾶλιτῶῆς ὁ (<delice) = ἡρα
- τᾶλιπουράνος ὁ (<deliruran) = τρελός, ξεσυλλόγιαστος
- τενῆζι τὸ (<deniz) = θάλασσα
- τένγκι τὸ (<denk) = ἰσορροπία, ταίρι, ὁμοιος (μεταφορικά)
- Π τερετῶῆς ὁ Β, τᾶρατῶῆς ὁ ΑΦ (<derece) = κανονικὴ θέση, θερμοκρα-
 σία, ἔσχατη στιγμή· ἡρῶα σὸ ᾿στερνὸν τὸν τερετῶῆ = ἔφτασα στὴ
 ἔσχατη στιγμή Β, φερίνου τα σὸν τᾶρᾶτῶῆ του = τὸ(ν) φέρνω στὸ
 λογαριασμὸ ΑΦ
- Π τερμάνι τὸ (<derman) = σωματικὴ δύναμη
- τερνᾶκι τὸ (<dernek) = πρόγραμμα, τακτικὴ
- Π τέρδι τὸ Β, τᾶρδι τὸ ΑΦ (<dert) = βάσανο, στενοχώρια, πόνος, λύπη,
 ἄρρώστια
- Π τερβῶῆς ὁ Β, τεβρῶῆς ὁ ΑΦ (<deniz) = μουσουλμάνος καλόγερος,
 ἀπαιτητικὸς ζητιάνος, ποὺ ζητιανεύει μ᾿ ὅλη τὴν οἰκογένειά του.
- Π τεργιάς ὁ (<deryas) = θάλασσα
- Π τέβι τὸ Β, τᾶβι τὸ ΑΦ, ᾿Τῶ (<dev) = δράκος, πελώριος ἄνθρωπος
- τεβᾶμι τὸ (<devam) = προσπάθεια, συνέχεια, παράκληση, |φτένω τεβᾶ-
 μι=προσπαθῶ, κάνω προσπάθεια
- Α τοβγκᾶτι τὸ (<ἴσως devlet) = εὐτυχία
- τιπέκι τὸ Β, τουπάκι τὸ ΑΦ (<dibek) = γουδι
- τιλεντῶῆς ὁ - τιλεντῶῆσσα ἢ ΠΕΡΧ (<dilenci) = ζητιάνος
- τιλίμι τὸ (<dilim) = φέτα
- Α τίνι τὸ (<din) = πίστη, θρησκεία
- τιλ-λίκι τὸ Β, τιρλίκι τὸ ΑΦ (<dirlık) = ὁμόνοια, σύμπτωια
- τιρσέκι τὸ Β, τирсᾶκι τὸ ΑΦ (<dirsek) = ἀγκώνας, γωνία, γωνία θερμά-
 στρας
- τιῶτῶῆς ὁ (<dişci) = ὀδοντίατρος, αὐτὸς ποὺ βγάζει δόντια.

- τογραμάς ό (<doğrama) = κομμάτιασμα, λιάνισμα
- Γ τόχτορ(ης) ό (<doktor) = γιατρός
- τολάχι τό (<dolak) = φαρδιά μάλλινη ταινία για τύλιγμα τών ποδιών για προστασία από τó κρύο.
- τολάπι τό (<dolar) = ντουλάπι, ντουλάπα
- τολαστίεσημα τó (<τολαστίεώ (= μπερδεύομαι) <dolaşmak) = μπερδεμα
- Π τόστης ό (<dost) = φίλος
- Π τοστλιέχι τó (<dostluk) = φιλία
- τοκουντούς ό (<döküntü) = υπόλειμμα, ψίχουλο
- τόλι τó (<döl) = γένος, γενιά, παιδί
- τολάκι τó ΑΦ (<dölek = έπίπεδος, όμαλός (κυρίως για έπιφάνειες) = έσιωμα
- τονούμι τó (<dönüm) = στρέμμα
- τοσάτσι τó Β, τοσάκι τó (<döseki) = στρώμα
- τοβάς ό (<dua) = εύχή, προσευχή
- τουτάχι τó ΠΕΡΧ (<dudak) = χείλος
- τουλδός ό (<dulda) = ύπνημο μέρος
- τουμάνι τó (<duman) = καπνός, όμίχλη, (του)μένι Β, (του)μάνι ΑΦ: στη φράση: 'ίνου 'μένι = πήγαινε στο διάβολο, στην όργη, φύγε
- τούτι τó (<dut) = μουριά, μούρο
- τουτούκι τó (<düdüki) = σφυρίχτρα
- του(ν)ουρτόης ό - του(ν)ουρτίσισα ή (<dünürcü) = προξενητής προξενήτρα
- του(ν)ουρτόουλούκι τó (<dünürçülük) = προξενιά
- Α τουκ-κιάνι τó (<dükkan) = κατάσταση, μαγαζί
- τουλκέρ(ης) ό Β, τουλκάρ(ης) ό ΑΦ, 'Τό(<dülger) = μαραγκός
- Α τουν(γ)ιάς ό (<dünya) = κόσμος, ντουινιάς
- τουρούμι τó (<dürüm) = όραξιά, μπουκέτο, κάτι τυλιγμένο, κυρίως προσφάγια τυλιγμένα σε ψημένο φύλλο πίτας σαν είδος σάντουιτς
- τουσμάνος ό (<düşman) = έχθρός
- Α τουβέλι τó Β, τουάλι τó ΑΦ, 'Τό(<düvel) = κράτος
- τουζένι τó Β, τουζάνι τó ΑΦ (<düzen) = τάξη, τακτοποίηση

E

- έπε ή Β, έπά ή ΑΦ, 'Τό (<ebe) = γιατί
- άτεπσουζλιέχι τó Β, άτεπζουζλιέχι τó ΑΦ (<edepsizlik) = άδιαντροπιά
- έφές ό (<efe) = άγός, |(μεταφορ.) περήφανος, γλεντσές, |έφελεριμ (<efelerim) = άφέντες μου
- γάγκας ό, γάγκάδοι οί (<ege) = νέες κυρίως γυναίκες, που συνοδεύουν

τή γαμήλια πομπή

ἄλλακι τὸ (<elek) = κόσκινο ἄλευριού

ἄλλακτῆς ὁ - ἄλλακτῖσσα ἡ (<elekci) = γυρολόγος, κοσκινάς

A ἄμανάτι τὸ (<emanet) = ἐνέχυρο, μονάκριβο
μάγκι τὸ B, μάκι τὸ AΦ, ἴτῶ (<emek) = κόπος, μόχθος

A ἐμίρι τὸ (<emir) = διαταγή

A ἐμπλάκι τὸ (<emlâk) = φόρος εισοδήματος
ἄμ-μῆς ὁ (<ITAK emmi) = θεῖος ἀπὸ πατέρα

A ἐμνιέτι τὸ B, ἐμνιαῖτι τὸ AΦ (<emniyet) = βάση, ἀσφάλεια, βοήθεια,
ἐμπιστοσύνη

Π ἐριστῆς ὁ B, ἄριστῆς ὁ AΦ (<eriste) = εἶδος χειροποίητου μακαρονιού
γέσι τὸ (<es) = σύντροφος, συνομηλικός, σύζυγος
γεδίκι τὸ (<esik) = κατώφλι

A ἐσῆιᾶς ὁ (<eskiya) = κλέφτης, ἀντάρτης, μεταφ. κακός, κακοῦργος

A ἐβλάτι τὸ (<evlât) = παιδί

A ἐζιάτι τὸ B, ἄζιάτι τὸ AΦ (<eziyet) = βάσανο, ταλαιπωρία, κόπος

F

A φαῖζι τὸ (<faiz) = τόκος

φαλτῆς ὁ (<falci) = μάντης

A φαρᾶ ἡ (<fare) = μεγάλο ποντίκι

A φάργι τὸ (<fark) = ὠφέλεια, κέρδος, διαφορά· τὸ φάργι του ἔνι ἀτέ (= ἡ
ὠφέλειά του εἶναι αὐτή), φτένω φάργι (= ὠφελῶ), δεβαίνω σὸ φάργι
του = ὠφελῶ)

A φαϊδάς ὁ (<fayda) = ὠφέλεια, κέρδος, φτένω φαϊδάς (= ὠφελῶ)

A φερετσῆς ὁ B, φᾶράτῆς ὁ AΦ (<ferace) = φερετζῆς

A φεράχι τὸ (<ferah) = ὀρεξιάτικος, χαρούμενος) = ἀνακούφιση

Π φερμάνι τὸ (<ferman) = διάταγμα, φερμάνι

φέσα ἡ B, φᾶσι τὸ AΦ (<fes) = φέσι, κασκέτο

A φεσατλίχι τὸ (<fesatlık) = συκοφαντία, ραδιουργία

E φιρτῆς ὁ ΠΕΡΧ (φουρτῶα ἡ B) (<firca < βούρτσα <ῖσως γερμ.
burstja) = βούρτσα

φιριλδάχι τὸ (<firildak) = σβούρα

A φουρσάντι τὸ (<firsat) = εὐκαιρία

φισιλτῶς καὶ φισιρτῶς ὁ (<fisirtı και fisirtı) = ψίθυρος, θόρυβος, κρυ-
φομίλημα

A φικίρι τὸ καὶ φίκρι τὸ (<fikir<ἀρβ. fikir) = ἰδέα, σκέψη, γνώμη

φιλτσάνι τὸ (<filcan και fincan) = φλιτσάνι

φιρέζι τὸ B, φιρᾶζι τὸ AΦ (<ITAK firez) = καλαμιά, καλάμι (δημητρι-
ακῶν

φίτι τὸ (<fit) = ἐξερέθιση, ὑποκίνηση

G

- A γαῖλας ὁ (<gaille) = φροντίδα, ἐγνοια, στενοχώρια
- Π κιεβούρ(ης) ὁ - κιεβούρτσα ἢ B, κιαούρ(ης) ὁ - κιαούρτσα ἢ AΦ, Ἴτὸ (<gavur <ἄρβ. kâfir) = ἄπιστος. Ἐτσι ὀνόμαζαν οἱ Τοῦρκοι τοὺς Ἴλληνας
- A γαιῖπάτι τὸ (<gaybet) = κακολογία, κουτσομπολιό, φτένω γαιῖπάτι = κακολογῶ, κουτσομπολεύω
- A γαιῖρέτι τὸ (<gayret) = προσπάθεια, φροντίδα, ζήλος, ὑπομονή, θάρρος φτένω γαιῖρέτι = προσπάθῳ, δραστηριοποιῶμαι
- A γαζέπι τὸ B, γαζᾶπι τὸ AΦ (<gazer) = τιμωρία, θεομηνία
- A γαζέλι τὸ B, γαζᾶλι τὸ AΦ (<gazel) = κίτρινο φύλλο δημητριακῶν ἢ καπνοῦ, ξερὸ φύλλο δέντρων
- I γαζέτα ἢ B, γαζᾶτᾶς ὁ AΦ, Ἴτὸ (<gazete<βεν. gazeta) = ἐφημερίδα κᾶτῳᾶλίκι τὸ (<gecelik) = νυχτικό, διανυκτέρευση, πέρασμα νύχτας κεῖτῳίμι τὸ AΦ, Ἴτὸ, γεῖτῳίμι τὸ B (<geçim) = διαβίωση, ζωὴ κεῖτῳίτι τὸ (<geçit) = πόρος, πέρασμα (ποταμιῳ) κεῖμῳίσι τὸ (<geçmiş) = παρελθόν, γενιά κατοῦκι τὸ (<gedik) = ἐγκοπὴ, ἐξόγκωμα, ἀνωμαλία ἐδάφους, χτυπήματα στὴν κόψη κοφτεροῦ ὄργανοῦ (μαχαιριοῦ, τσεκουριοῦ κ.τ.λ.), δίοδος ἀνάμεσα σὲ βουνὸ
- κέμι τὸ B, κᾶμι τὸ AΦ, Ἴτὸ (<gem) = χαλινάρι, γκέμι κεντῳλίεχι τὸ B, κᾶντῳλίχι τὸ AΦ, Ἴτὸ (<gençlik) = νεότητα
- Π κερδάνι τὸ (<gerdan) = περιδέραιο, κολιές
- Π κερδαν-νίχι τὸ (<gerdanlık) = περιδέραιο, κολιές κερκούς ὁ B, κᾶρκούς ὁ AΦ (<gergi = ἐργαλεῖο τεντώματος) = τέντωμα κερκιλέτημα τὸ B, κᾶρκιλᾶτημα τὸ AΦ <κερκιλετίζω B, κᾶρκιλᾶτίζω AΦ<gergilemek = τεντώνω) = τέντωμα κεβεζελίκι τὸ B, κᾶβᾶζᾶλίκι τὸ AΦ (<gevezelik) = φλυαρία κιζῳήρ(ης) ὁ (<gezir) = κλητήρας (κοινότηας, χωριοῦ)
- A γαιῖπάτι ὁ (<giybet) = κακολογία σὲ βάρος ἀπόντος, κακολογία κετίσι τὸ (<gidiş) = διαγωγή, περίσταση κετὲν-κελμέζης ὁ (<gittengelmez) = ὁ ἀγύριστος, ὁ θάνατος, ὁ Ἴδης κοπάκι τὸ ΠΕΡΧ (<göbek) = ὀφθαλὸς κότῳί τὸ (<göç) = ἀποσκευὲς μετανάστη κότῳίσιμα τὸ B (<κοτῳίζω B (= μεταναστεύω, μετοικῳ)<göçmek) = μετανάστευση
- κότῳημα τὸ AΦ (<κοτῳᾶω AΦ (= μεταναστεύω, μετοικῳ)<göçmek) = μετανάστευση

κοβδάς ό (<gönde) = σώμα, κορμί
 κοάρτους ό ΠΕΡΧ (<gönerdi) = πρασινάδα
 κοβλεμέζης ό (<gön = πράσινος) = πράσινο καπνόφυλλο Β, φασολάκι

ΑΦ

κοζζάς ό (<göze) = πηγή νερού
 κοζζλούκι τὸ (<gözlük) = ματογυάλι
 κοζζλουκτῆς ό (<gözlükçü = πωλητής ἢ κατασκευαστής ματογυαλιῶν
 κοζτασί τὸ (<göztası) = θεϊκὸς χαλκός, γαλαζόπετρα

- Α γουρβέτι τὸ Β, γουρπάτι τὸ ΑΦ (<gurbet) = ξενιτιά
 Ε κάμπρας ό (<gübre<κοπριά) = κοπριά, μεγάλο κομμάτι ξερῆς κοπριάς
 βοοειδῶν
 κούτσι τὸ (<güc) = ἰκανότητα, δύναμη
 Λ κόυμ(π)ρούκι τὸ (<gümruk) = τελωνεῖο
 κουμούσι τὸ (<gümüş) = ἀσήμι
 Π κουνάζι τὸ (<günah) = ἄμαρτία
 κουντελίκι τὸ (<gündelik) = μεροκάματο
 κουγιάς ό Β, κου(γι)ἄ ἢ ΑΦ (<güne) = σκόρος

Η

- Α χαβάρι τὸ Β, χαπάρι τὸ ΑΦ (<haber) = εἶδηση, πληροφορία
 Α χατσάτι τὸ Β, χατσῶτι τὸ ΑΦ (<hacat πληθυντ. τοῦ hacet) = ἐργαλεῖο,
 ἀνάγκη
 Α χατσῆς ό - χατσῶβη ἢ, πλ.θηλ. χατσῶβδες οἱ (<haci) = προσκυνητής -
 προσκυνήτρια Ἁγίων τόπων
 Α χατσῆλιχι τὸ (<hacılık) = χατζηλίκι, ἡ ἰδιότητα τοῦ χατζῆ
 Α χάχι τὸ (<hak) = δίκιο, δικαίωμα, ἀμοιβή
 Α χάλι τὸ (<hal) = κατάσταση, χάλι
 χαλι τὸ, χαλίδα τὰ Ἁτῶ (<hali) = χαλι
 Α χαλχάς ό (<halha) = χαλκάς, κρῖκος ἄλυσίδας
 Α χαμαῖλι τὸ (<hamail) = χαῖμαλι
 Α χαμπάλ(ης) ό (<hamal) = χαμάλης
 Α χαμπαλ-λιέχι τὸ Β, χαμπαλ-λίχι τὸ (<hamalık) = χαμαλίκι
 Α χαμάμι τὸ (<hamam) = λουτρό, χαμάμι
 χαμούτι τὸ (<hamut) = λαιμαριά (σαγή ἀλόγου)
 Π χάνι τὸ (<han) = χάνι, πανδοχεῖο
 Π χαντῆς ό (<hanci) = πανδοχεάς, χαντῆς
 χανίμα ἢ (<hanım) = κυρία, γυναίκα
 Α χάπι τὸ (<hap) = χάπι
 χαπούσλιέχι τὸ Β, χαπίσλιχι τὸ (<hapislik) = φυλάκιση
 Α χαπίσι τὸ (<hapis) = φυλακή

- A χαράτσι τὸ (<haras) = χαράτσι
 A χαράπι τὸ (<harap) = ἐρείπιο (γιὰ οἰκοδομές, κτίσματα), (μεταφ.) ἐρειπώμενος· ἐνότουν χαράπι = ἐρειπώθηκε, ἔγινε ἐρειπώμενο
 A χαράρι τὸ (<harar) = μεγάλο σακί
 A χαδλίεχί τὸ B, χαδλίχι τὸ AΦ, ἴτῶ (<harçlık) = χαρτζιλίκι
 A χαρδαλάς ὁ (<hardala) = πελώριο ζῶο
 A χαρέμι τὸ B, χαρῶμι τὸ AΦ, ἴτῶ (<haremi) = χαρέμι
 A χαριένι τὸ (<ITAK hareni) = μεγάλο χάλκινο καζάνι
 Π χαρμαντῶς ὁ (<harmanci) = ἄλωνιστής
 A χασές ὁ B, χασῶς ὁ AΦ, ἴτῶ (<hasa) = χασές
 A χασίρι τὸ (<hasır) = ψάθα
 A χασαρέτι τὸ (<hasaret) = ζημιὰ, δυστύχημα, ἀπώλεια
 A χασιρέτιν καὶ χασρέτι τὸ B, χασιράτι τὸ AΦ (<hasret) = λαχάρα, πόθος γιὰ ἀπόκτηση ἐνὸς πράγματος, ἀγαπητὸ ξενιτεμένο πρόσωπο καὶ λύπη γι' αὐτὸ
 Π χασταχανῆς ὁ B, χασταχανῆς ὁ AΦ (<hastahane) = νοσοκομεῖο
 Π χασταλίχι τὸ (<hastalık) = ἄρρώστια
 A χασῆχάσι τὸ (<hashas) = παπαρούνα, τῆς ὁποίας τρώγονται οἱ σπόροι, ὁ σπόρος αὐτῆς τῆς παπαρούνας, χασῆχάσι
 A χασίσι τὸ (<hasıs) = χασίσι
 A χασλάτμα τὸ (<χασλάτῶ (= ζεματίζω) <haslamak) = ζεματίσμα
 A χατίρι τὸ (<hatır) = χατίρι, χάρη
 A χαβῶς ὁ (<hava) = καιρὸς, κλίμα, (μεταφορ.) σκοπὸς
 A χαβατίσι τὸ (<havadis) = νέο, εἶδηση
 Π χαβάνι τὸ (<havan) = ἀπλὸ καπνοκοπτικὸ μηχάνημα, χαβάνι
 A χασούζι τὸ (<havuz) = δεξαμενὴ, χαβούζα
 A χαιμάς ὁ (<ısws hayat) = σάλα, ἀλλή, ὑπόστεγο, ἐξώστης
 A χαιτέρ(ης) ὁ – αἰτέρτσα ἢ (<haydar) = λιοντάρι, λεβέντης, παλικάρι
 A χαιῖρι τὸ (<hayır) = ἀγαθοεργία, ὠφέλεια, ὄφελος
 A χαιβάνι τὸ (<hayvan) = ζῶο, χαιβάνι
 A χασιλ-λάτμα τὸ B (<χασιλ-λατῶ (= ἐτοιμάζω), χασιρλάτμα τὸ (<χασιρλατῶ (= ἐτοιμάζω) = προετοιμασία, ἐτοιμασία
 A χασνῶς ὁ (<hazne) = θησαυρὸς
 A χεκίμ(ης) ὁ (<hekim) = γιαιτρός
 A χαιρένι τὸ (<hereni) = μεγάλο καζάνι, κατσαρόλα
 Π χερκελῆς ὁ B, (χ)ἄρκῆλῆς ὁ AΦ (<hergele) = κοπάδι μεγάλων ζώων (κυρίως ἀλόγων)
 Π χερτσές ὁ (<herze) = ἀνοησία, φλυαρία, ἀπόρητο
 A (χ)εσάπι τὸ (<hesap) = λογαριασμὸς
 A χαβάσι τὸ (<haves, heves) = ζῆλος, κλίση, ἐπιθυμία, διάθεση

- A χαβασλιέχι τὸ (<haves+-λιέχι) = χαρά, ἱκανοποίηση
 χιτσίπ(ης) ὁ (<hicip = εἶδος τουρκικοῦ στρατοῦ) = ἰππέας, ληστής
 βουνοῦ
- A χιντσιρ(ης) ὁ (<hinzir) = γουρούνι, κάπρος, (μεταφορ.) ἄπιστος
- A χιντσιρόκ-κο τὸ (<hinzir+-όκ-κο) = ὑποκοριστικὸ τῆς λέξεως hinzir
- χισίμ(ης) ὁ - χισιμίτσα ἢ (<hisim) = συγγενῆς
- χισιμλιέχι τὸ B, χισιμλιζι τὸ AΦ (<hisimlik) = συγγένεια
- χιέρι τὸ (<hiyar) = ἀγγούρι
- A χιζμάτι τὸ (<hismet) = δουλειά, περιποίηση
- A χιζμεκέρ(ης) ὁ B, χιζμακάρ(ης) ὁ AΦ (<hizmekâr) = ὑπηρέτης, ὑπάλ-
 ληλος
- A χιζμετ-τὸῆς ὁ B, χιζμάτ-τὸῆς ὁ AΦ (<hizmetçi) = ὑπηρέτης, ὑπάλλη-
 λος
- A χιλ-λές ὁ B, χιλ-λάς ὁ (<hile) = δόλος, νοθεία
- χοτσάς ὁ (<hoca) = χότζας
- χονουρτούς ὁ (<honurtu) = μουγγρητό, μούγγρισμα
- χοπλάτημα τὸ (<χοπλάτῶ(= πηδῶ, χοροπηδῶ)<hoplamak = πῆδημα,
 χοροπηδῶ
- χορονιάς ὁ (<horanta) = οἰκογένεια
- χορασάνι τὸ (<horasan) = εἶδος λάσπης (λάσπη μὲ τρίχες καμήλας)
- Π χόσι (<hos = εὐχάριστος, ὄραϊος, παράξενος) = παράξενος, διαφορε-
 τικὸς. Στις φράσεις: πααίνει σὸ χόσι μου (<hosuma gitmek) = παρα-
 ξενεύομαι, ἴνουμει ἄν χόσι (<bir hos olmak) = παραξενεύομαι
- Π χοσάφι τὸ (<hosaf) = ξερά, στεγνωμένα φρούτα γιὰ κομπόστα, κομπό-
 στα, χοσάφι
- χοβαρδάς ὁ (<hovarda) = μοιχὸς
- χοβλάτημα τὸ (<χοβλατῶ(= ὀρμῶ, χυμῶ)<hovlanmak) = ἐπίθεση, χύ-
 μημα
- χοурμάς ὁ (<hurma) = χουρμάς
- Π χούι τὸ (<huy) = συνήθεια (κυρίως κακή), χούι
- A χουζούρι τὸ (<huzur) = ἡσυχία, ἄνεση, χουζούρι
- A χουτσούμι τὸ (<hücum) = ἐξόρμηση, ἐπίθεση
- A χοκούμέτι τό, B, χοκμάτι τό, χοκμάτ(ης) ὁ AΦ (<hükümet) = κράτος,
 δημόσιο
- Π χοκκάρ(ης) ὁ (<hünkâr) = μεγάλο θρησκευτικὸ ἄξιωμα Τούρκων

I

ιῶχίνι τὸ (<ITAK ıskın) = βλαστάρι δέντρου

Ι

- A ιπρίχι τὸ (<ibrīk) = μπρίκι
 Π ἴπρσιμι τὸ (<ibrīšim) = μεταξωτὸ νῆμα) = μετάξι
 A ιτσάρι τὸ (<icar) = νοίκι
 A ιταρῆς ὁ B, ιτάρῆς ὁ AΦ (<idare) = οἰκονομία, διαχείριση, λυχνάρι
 A ιφατῆς ὁ B, ιφατῆς ὁ AΦ (<ifade) = κατάθεση, ἀπολογία
 A ἰχπάλι τὸ B, ἐχπάλι τὸ AΦ (<ikbal) = τύχη, τυχερὸ
 ἰκίλικι τὸ (<ikilik) = διπλὸ μεταλλικὸ γρόσι
 A ἰκράμι τὸ (<ikram) = προσφορά, ὑποδοχὴ
 A ἰχτιζᾶς ὁ (<iktiza) = ἀνάγκη
 A ἰλάτσι τὸ (ilaç) = φάρμακο
 A ἰμάμης ὁ (<imam) = ἰμάμη
 A ἰμάνι τὸ (<iman) = πίστη
 A ἰμζᾶς ὁ (<imza) = ὑπογράφο
 A ἰνάτι τὸ (<inat) = πείσμα, γινάτι
 ἰντσίρι τὸ (<incir) = συκιά, σύκο
 A ἰνκᾶρι τὸ B, ἰνκᾶρι τὸ AΦ (<inkâr) = ἄρνηση
 A νισάφι τὸ (<insaf) = ἔλεος, δικαιοσύνη
 A ἰνσάνι τὸ (<insan) = κόσμος, ἄνθρωπος
 ἰρεσπέρ(ης) ὁ - ἰρεσπέρτσα ἢ (<ITAK ilesber) = γεωργός, /(μεταφορ.)
 καημένος
 ἰρεσπερλίχι τὸ (<ITAK ilesberlik) = γεωργία
 ἰριδ-σίκι τὸ (<irizki) = λουκάνικο, σουτζούκι
 I ἰσκελῆς ὁ B, ἰσκάλῆς ὁ AΦ (<iskele <σκάλα <skala) = ἀποβάθρα, σκα-
 λωσιά
 A ἰσπάτ(ης) ὁ -πληθ. ἰσπάτοι οἱ (<ispat) = μάρτυρας
 ἰσᾶράτι τὸ (<isaret) = νεῦμα
 ἰσᾶρι τὸ (<ismar) = νεῦμα, φτένω ἰσᾶρι (<ismar etmek) = κάνω
 νεῦμα
 A ἰστάχι τὸ (<istah) = ὄρεξη, διάθεση
 A ἰταάτι τὸ (<itaat) = ὑπακοή, ὑποταγὴ
 ἰτ-ταχᾶς ὁ (<ITAK ittaha) = πείσμα, γκρίνια
 ἔιλικι τὸ (<iyilik) = καλοσύνη, εὐεργεσία
 A ἰζίνι τὸ (<izin) = ἄδεια, δίνω ἰζίνι (<izin vermek) = δίνω ἄδεια
 A ἰζιν-νεμῆς ὁ (<izinname) = ἄδεια γάμου

Κ

- γαπάτης ὁ (<kabaday) = παλικαρᾶς, λιονταρῆς, νταῆς
 γαπάχι τὸ (<kabak) = κολοκυθιά, κολοκύθι
 γαπαρμᾶς ὁ B, γαπάρμα τὸ AΦ (<kabarma) = φούσκωμα

- A γαπούλι τὸ (<kabul) = ἀποδοχή. Κυρίως σημαίνει: δεκτός, φτένω γαπούλι (<kabul etmek) = ἀποδέχομαι κάτι
 γατσάχος ὁ - γατσάχτσα ἢ (<καζακ) = δραπέτης
 γατάς ὁ (<ITAK kada) = κίνδυνος, κακό. Στις φράσεις: παίρω τὸ γατά σου(<kadani ahiyom) = κινδυνεύω γιὰ σένα, νὰ πάρω τὸ γατά σου (<kadani ahiyim) = νὰ κινδυνέψω, νὰ χαθῶ γιὰ σένα
- OY γατανάς ὁ (<kadana) = πελώριο ζῶο
- A γατέφι τὸ B, γατᾶφι τὸ AΦ (<kadeh) = ποτηράκι οὔζου
- A γατέρι τὸ B, γατᾶρι τὸ AΦ (<kader) = τύχη, τυχερό
- A γατῆς ὁ (<kadi) = κατῆς, δικαστῆς
- A γατιφές ὁ B, γατιφᾶς ὁ AΦ(<kadife) = κατιφές, βελούδο
- A γαφᾶς ὁ (<kafa) = κεφάλι
- Π γαφάσι τὸ B, γαφᾶσι τὸ AΦ (<kafes) = καφάσι
 κᾶχι τὸ (<kâh(= τόπος, καιρὸς)<ἀρμεν. kawh = τὰ γύρω, kow = πλευρὸ) = ἄκρη, γωνία, τὸ πλαϊνὸ
- A γαχίρι τὸ (<kahir = δύναμη, παράπονο, κατατρόπωση, θλίψη)= λύπη, παράπονο, διαμαρτυρία
- Π γαχπέ(σσα) ἢ B, γαχπᾶ(σσα) ἢ (καὶ γαχπᾶς ὁ) AΦ (<kahre) = πόρνη
- Π γαχπόγλου ὁ (<kahroğlu) = ὁ γιὸς τῆς πόρνης (βρισιὰ)
- A γαφιάς ὁ (<kahve) = καφές, καφενεῖο
- Π κεχᾶς ὁ - κεχᾶβη ἢ (<kâhya) = (πρόεδρος AΦ), ἐπιστάτης, κεχαγιας
- A γαιτῆς ὁ B, γαιτᾶς ὁ AΦ (<kaide) = σκοπὸς (μουσικῆς)
 χαχάττι τὸ (<kakas) = μακρόστενο σὰ λουριὶ στεγνωμένο κρέας, / (μεταφορ.) ψηλὸς καὶ λεπτὸς
- Π κέκιλι τὸ B, κᾶκίλι τὸ AΦ (<kâkîl) = βόστρυχος, μπούκλα
 γαλαπαλίχι τὸ (<kalabalik) = καλαμπαλίκι
 γαλαί τὸ (<kalay) = καλάι, κασσίτερος
 γαλαϊτῆς ὁ (<kalayci) = γανωτῆς, καλαϊτῆς
- A γάλπι τὸ (<kalb) = χαρακτήρας, αἴσθημα, διάθεση, ἐπιθυμία, ἰδέα
- A γαλᾶς ὁ (<kale) = φρούριο, Γαλαδῶτ(ης) ὁ - Γαλαδῶτ-ῆσα ἢ = αὐτὸς ποὺ κατάγεται ἀπὸ τὸ χωριό: Γαλᾶς ὁ (ἔθνικὸ ὄνομα)
- A<E γαλέμι τὸ B, γαλάμι τὸ AΦ (<kalem<ἀραβ. kalam<καλάμιον<κάλαμος) = μολύβι (ἀντιδάνειο)
- A γάλφας ὁ (<kalfa) = ἐργοδηγός, ἀρχιμάστορας, ἀρχιτεχνίτης, κάλφας
- A γαλέπι τὸ (<kahp) = καλούπι
 γαμᾶς ὁ (<kama) = σπάθα, κάμα ἢ
 γαμῆτης ὁ (<kamci) = καμπσίκι, μαστίγιο
 γαμγᾶς ὁ (<kamga) = πελεκούδι
 γαμῆσι τὸ (<kamis) = καλάμι
 γαμῆσῶκ-κο τὸ (<kamis + -ὄκ-κο) = καλαμάκι (ὑποκοριστικὸ)

- γαμιδλίχι τὸ (<kam:ʃh:k) = καλαμιώνας
- A γαναάτι τὸ B, γανᾶᾱτι τὸ AΦ (<kamaat = ἄποψη, αὐτάρκεια) = εὐχα-
ρίστηση, ἱκανοποίηση, ὑπομονή, κολακεία
- A γανααχκερλίκι τὸ B, γανααχκᾶρλίκι τὸ AΦ (<kanaatkārlik) = ὀλιγάρ-
κεια
- γανάτι τὸ (<kanat) = φτερό, ἐξώφυλλο βιβλίου
- γαῖγάλι τὸ (<kangal) = εἶδος γαλακτεροῦ φυτοῦ τῶν Φαράσων
- γανκλι τὸ (<kanlı<kan = αἷμα) = συμπαγῆς τροχός, βοϊδόμαξα, κάρο.
Ἄνατ. Θράκη: γαγκλι τὸ
- γάνκλα ἢ (<kanlı<kan = αἷμα) = κύκλος, στροφή, τροχός συμπαγῆς
(ὄχι ἄκτινωτός)
- χαπάχι τὸ (<karak) = καπάκι
- χαπάχωμα τὸ (<χαπαχοῦμαι(= σκοντάφτω, πέφτω μπρούμυτα ἀπὸ μπερ-
δεμα τῶν ποδιῶν)<karaklanmak) = σκόνταμμα
- γαπάτημα τὸ (<γαπατίζω(= κλείνω, σκεπάζω μὲ καπάκι)<karamak)
= κλείσιμο, σκέπασμα μὲ καπάκι
- χαπάνα ἢ B, χαπάνι τὸ AΦ, ἴτῶ(<kapan = ἀποθήκη, ἀγορά, παγί-
δα) = μεγάλο ἀνοιγμα στὸ δάπεδο τοῦ σπιτιοῦ, μεγάλο σακί γιὰ σι-
τάρι ἢ ἄλευρι
- γαπτσόυχι τὸ (<karşık) = σκύβαλο δημοτικῶν
- γαπούσμάς ὁ (<ITAK karışma) = ἄρπαγμα ἄρπαγή, λεηλασία
- Π κῆρι, τὸ B, κᾶρι τὸ AΦ, ἴτῶ(<kâr) = κέρδος
- καράς ὁ (<kara = μαῦρος) = μαῦρο βόδι, ὁ καράς
- γαραπάσης ὁ (<karapas) = μαυροκέφαλος, παπάς
- Γαρατσᾶς ὁ (<karaca = μαυριδερός) = (ἐπώνυμο)
- γαρατσίερι τὸ (<karacışer) = μαῦρο συκώτι
- γαριέτι τὸ (<γαριέζω(= κατηγορῶ, κακολογῶ, συκοφαντῶ)<kara-
mak) = κατηγορία, κακολογία, συκοφαντία
- γαρα(γ)όλι τὸ (<karakol) = ἀστυνομικὸ τμήμα, σταθμὸς χωροφυλακῆς
- A γαρῆρι τὸ B, γαρᾶρι τὸ AΦ, ἴτῶ (<kagar = ἀπόφαση, σταθερότητα,
διάρκεια) = συμφωνία, κανονικότητα, σταθερότητα, μέτρο, κρίση
- γαραλῆτους ὁ B (<karaltı) = μαυρίλα, κάτι τὸ μαῦρο, τὸ σκοτεινὸ ἢ τὸ
ἄοριστο
- γαραχῆτους ὁ AΦ (<karartı) = μαυρίλα κάτι τὸ μαῦρο, τὸ σκοτεινὸ ἢ τὸ
ἄοριστο, |(μεταφορ.) παρουσία ἢ :ς κοπεῖ ὁ χαραχῆτους σου! (= νὰ
πεθάνεις!)
- γαρεμέτι τὸ B, γαρᾶμέτι τὸ AΦ (<ITAK karamet) = συκοφαντία, κακο-
λογία
- γαρίζι τὸ B, ἴτῶ (ὄχι στὸ AΦ) (<karık) = αὐλάκι γιὰ φύτεμα κηπευτικῶν
- Π κερχανετσῆς ὁ (<kârhanecı) = προαγωγός, πορνοβοσκός

- γαρισιχλίχλι τὸ Β, γαρισιχλίχλι τὸ ΑΦ (<karışıklık) = ἀνακάτεμα
 γαρσίλαμας ὁ (<karşılama) = καρτσιλαμάς (χορὸς)
 γαρσίλιχλι τὸ (<karşılık) = ἀντιδραστική ἀπάντηση, ἀντίσταση
 γαρτάλι τὸ (<kartal) = ἀετὸς
- A γασάπ(ης) (kasap) = χασάπης
- A γασαπλιέχλι τὸ Β, γασαπλίχλι τὸ ΑΦ (<kasaplık) = ἡ δουλειὰ τοῦ χασά-
 πη, χασαπική
- γαζνάζι τὸ (<kasnak) = στεφάνι κόσκινου
- γάσι τὸ (<kas) = φρύδι
- I κὰσκαβάλι τὸ (<kasakaval) = κεφαλοτύρι, κασκαβάλι
- κίσιφλετήμα τὸ Β, κίσιφλάτημα τὸ ΑΦ (<κίσιφλετῶ Β, κίσιφλάτῶ ΑΦ
 (= παρακολουθῶ ἢ ἀφουγκράζομαι κρυφά) <keşiflemek) = παρακο-
 λούθηση, κρυφάκουσμα
- γάτι τὸ (<kat) = ὄροφος, πάτωμα, σειρά ἢ στρῶμα
- γατίχλι τὸ (<katık) = προσφάγι, μεῖγμα
- A κὰτίπ(ης) ὁ (<kâtip) = γραμματικός, γραμματέας
- χαβάχλι τὸ (<kavak) = λεύκα, καβάκι
- γαβάλι τὸ (<kaval) = φλογέρα
- γαβγὰς ὁ (<kavgal) = καυγὰς, φιλονικία
- γα(β)ουρμάς ὁ (<kavurma) = καβουρμάς, τηγανιά
- γα(β)ούνι τὸ (kavun) = πεπόνι
- γαῖγους ὁ (<kaygı, kaygu) = σκοτούρα, φροντίδα, μέριμνα
- γαῖχλι τὸ (<kayık) = καϊκι
- γαῖνης ὁ (<kayın) = κουνιάδος
- γαῖσής ὁ (<kayısı) = βερικοκιά, βερίκοκο
- A γαῖτι τὸ (<kayıt ἢ kayıt) = ἐργαλεῖο
- γαῖμάχλι τὸ (<kaymak) = κρέμα γάλακτος, καῖμάκι
- A γαῖμαχάμ(ης) ὁ (<kaymakam) = καῖμακάμης, ὑποδιοικητής
- A γαῖμαχαμιλιέχλι τὸ Β, γαῖμαχαμιλίχλι τὸ ΑΦ (<kaymakamlık) = ἐπαρχία,
 ὑποδιοίκηση
- A κέπάπι τὸ (<kebab) = κεμπάπι
- κέτσῶς ὁ Β, κὰτῶς ὁ ΑΦ (<keçe) = πίλημα, κετσῶς
- A κέφινι τὸ (<kefin) = σάβανο
- κάλι τὸ (<kel) = κασιδα
- καλάκι τὸ (<kelek) = ἀγουροπέπονο) = ἀγουροπέπονο Β, καρπούζι ΑΦ
- κέλεπι τὸ (<kelep) = δέσμη νήματος
- Π κελ-λῆς ὁ Β, κᾶλ-λᾶς ὁ ΑΦ (<kelle) = κεφάλι, στάχυ
- Π κεμανής ὁ (<kemane) = λύρα, βιολί
- Π κεμεντῶς ὁ Β, κᾶμᾶντῶς ὁ ΑΦ (<kemance) = λύρα
- Π κεμεντῶς ὁ Β, κᾶμᾶντῶτῶς ὁ ΑΦ (<kemanceci) = λυράρης, λυ-

- ριτσής
- Π κεμέρι τὸ B, kāmāri τὸ AΦ (<kemer) = ζουνάρι γιὰ φύλαγμα τῶν χρημάτων σάν σὲ πορτοφόλι
καμούρρημα τὸ (<καμουρδά(γ)ω(= κατατρέγω, μασῶ κάτι τὸ σκληρὸ)<kemirmeke) = καταφάγωμα, μάσημα κάποιου σκληροῦ
- Π κενάρι τὸ (<kenar) = πλαγιά, ἄκρη
κέντιρι τὸ (<kendir) = κανάβι, σπόρος καναβιοῦ
κενὲς ὁ B, kånās ὁ AΦ (<kene) = τσιμπούρι
- A κενέφι τὸ B, kånāfi τὸ AΦ (<kenef) = ἀποχωρητήριον
κάγκαρα ἢ B, kagkari τὸ AΦ (<kenger) = εἶδος ἀγκινάρας καὶ μαστίχας
- Π κέπεζελίχι τὸ B, kãpãzãlĩchi τὸ AΦ (<kerazelik) = ξευτελισμὸς
κέπέκι τὸ B (= ἀφρὸς φαγητοῦ κατὰ τὸ βράσιμο), kãpãki τὸ AΦ (= πίτυρο)<kerpek = πίτυρο
καπάγκι τὸ (<kerenk) = καταπακτή, πόρτα, κεπέγκι
- A κερεμέτι τὸ (<keramet) = προκοπή, εὐεργεσία, καλοσύνη
- Π κερεστὲς ὁ B, kãrãstãs ὁ AΦ (<kereste) = οἰκοδομήσιμη ξυλῆια, κερεστὲς
- A κάλπατῶνι τὸ (<kelpeten) = τανάλια
κερπίτσι τὸ B, karpitci τὸ AΦ (<kerpic) = πλιθί, πλίνθος, πλιθ(ρ)α
κερτής ὁ (<ἴσως kerte = ἐγκοπή, χαρματιά) = εὐκαιρία, σειρά
κερτίκι τὸ (<kertik) = ἐγκοπή, ἐντομή, χαρακιά
- Π κερβάνι τὸ (<kervan) = караβάνι
- Π κερβαντῶς ὁ (<kervanci) = ἀρχηγὸς караβανιοῦ
- Π κέσες ὁ B, kãsãs ὁ AΦ ἰὸς (<kese) = πορτοφόλι
- Π κεσετῶς ὁ B, kãsãtõs ὁ AΦ, ἴτῶς (<keseci) = ταμίας, αὐτὸς ποῦ κρατᾷ
κασᾶκι τὸ AΦ, ἴτῶς (<kesek) = μεγάλο σβῶλι
κесиμί τὸ (<kesim) = χώρισμα ἢ τμῆμα κήπου, συμφωνία
κεσίτι τὸ (<kesik) = σειρά, περίοδος, περιτροπή
- A κέιφι τὸ (<keyf) = κέφι, διάθεση, ὄρεξη
- Π κέζαπι τὸ (<kezzap) = νιτρικὸ ὀξύ, κεζάπι
γίλι τὸ (<kil) = τρίχα, γιδόμαλλο (τὸ β' λέγεται συνήθως τραχάρι)
γουλαούζης ὁ (<kilavuz) = ὄδηγός, κολαούζος
γιλτῶνι τὸ (<kilcik) = ἄγανο σταχυοῦ
γιλῶνι τὸ (<kilic) = ξίφος, σπαθί
- A γιντάπι τὸ (<kinpar) = πάγγος ἀπὸ καννάβι
γιράνι τὸ (<kiran) = καταστροφή, θανατηφόρα ἐπιδημία ζῶων· ἔτσι ὀνομάζουν ὕβριστικά καὶ τὰ πολὺ ἄτακτα καὶ ζημιάρικα παιδιὰ
γιπράτσι τὸ B, γιρπάτσι τὸ AΦ (<kigrac) = βοῦρδουλο
- A γισμάτι τὸ (<kismet) = τύχη, μοίρα, ριζικὸ

- γιδκάλακι τὸ Β (<κισ(= χειμώνας)+ kelek(= ἄγουρο πεπόνι) = κολο-
κῦθι
- γιδκαλακόκ-κο τὸ (<γιδκάλακι + -όκ-κο) = κολοκυθάκι
- γιστράχι τὸ (<κισrak) = φοράδα
- γίτι τὸ (<κίτ) = σπανιότητα, ἀκρίβεια
- γιδλίχι και γιδλιέχι τὸ Β, γιδλέχι τὸ ΑΦ (<κίτlik) = πείνα, λιμὸς
- γιδβράντισμα τὸ (<γιδβραντίζω (= στριφογυρίζω, περιφέρομαι)<κινραν-
mak) = στριφογύρισμα, περιφορά
- γιδής ὁ (<κίγι) = ἄκρη
- A γιδγιαμάτι τὸ (<κίγιαmet) = μέγας θόρυβος, ταραχή, φασαρία
- A γιδυμάτι τὸ (<κίυμαet) = ἀξία, τιμὴ (γιὰ τὸν ἄνθρωπο)
- γιδής ὁ (<κίγυe) = ὀκιά
- γιδσάχι τὸ Β, τιδζάχι τὸ ΑΦ (<κίζak) = ἔλκυθρο
- γιδζα ἡ (<κίζ) = τουρκοπούλα
- γιδζόκ-κο τὸ (<γιδζα + -όκ-κο) = τουρκοπουλίτσα
- γιδζαμ-μούχι τὸ (<κίζamak) = ἰλαρά
- γιδζιλ-κόζης ὁ (<κίζilköz) = κοκκινομάτης
- γιδζιέσημα τὸ (<γιδζιέω(= ἐκνευρίζομαι, ἐξάπτομαι)<κίζmak) = ἐξα-
ψη, ἐξοργισμὸς
- A κιδίρι τὸ (<κίbir) = ἀξιοπρέπεια, γόητρο, φιλότιμο
- A κιδπίτ(ης) ὁ (<κίbrit) = σπέρτο
- κιδί τὸ (<κίl) = ἄσπρο χῶμα ἢ ἄσπρος πηλός, πού τὸν χρησιμοποιοῦσαν
ὡς ἀπορρυπαντικὸ γιὰ λούσιμο (κυρίως τοῦ κεφαλιοῦ)
- κιδτῆς ὁ (<κίlte = κουμπὶ μεγάλο, ἀλλὰ και δεσμίδα, δεμάτι, δέ-
μα) = μεγάλο κουμπὶ σακακιοῦ, παλτοῦ
- κιδίμι τὸ (<κίlim) = κιδίμι
- A κιδρι τὸ (<κίra) = νοίκι
- κιδράτσι τὸ (<κίres) = ἀσβέστης
- κιδρῆμα ἡ (<κίrmen) = ἀδράχι γιὰ γνέσιμο
- κιδρίκι τὸ (<κίrrik) = βλεφαρίδα, ματόκλαδο
- κιδνέτημα τὸ (<κίδνετῶ(= χλιδντριζῶ)<κίδνεmek) = χλιδντρισμα
- γιδόττι τὸ (<κίos) = κιδάρι
- γιδλάνκι τὸ (<κίolan) = πλατιά ζώνη γιὰ δέσιμο τοῦ σαμαριοῦ στὰ ὑποζύ-
για κάτω ἀπὸ τὴν κοιλία τους
- γιδλα ἡ Β, γιδλαί τὸ ΑΦ (<κίolay) = εὐκολία
- γιδλούχι τὸ (<κίolutuk) = βραχίονας, μασχάλη, μανίκι
- γιδνέτης ὁ - γιδνέτισσα ἡ (<κίomşu) = γείτονας
- γιδνάχι τὸ Β, ΑΦ, κιδνάχι τῶ (<κίonak) = μέγαρο, παλάτι, κιδνάκι
- γιδτῶνι τὸ Β, γιδτῶνι τὸ ΑΦ (<κίoşan) = τίτλος κυριότητος, ταπι
- γιδβῶνι τὸ (<κίovan) = κυβέλη, ξύλινο δοχεῖο γιὰ τὸ χτύπημα τοῦ γι-

- αουρτιού, γιά νά βγεῖ βούτυρο.
 γιατίέσημα τὸ (<γαϊταιίνο Β, γιατίιέ(ζ)ω(= διώχνω) <μᾶλλον ἀπὸ τὸ κο-
 νμακ) = διώξιμο
 κοσάκι τὸ (<köşek) = καμηλάκι
 Π κοφτές ὁ Β, κοφτᾶς ὁ ΑΦ (<köfte) = κερφτές
 κόκι τὸ (<kök) = ρίζα
 κολῆς ὁ Β, κολᾶς ὁ ΑΦ (<köle) = δοῦλος
 κόπᾶς ὁ (<körek) = παλιάνθρωπος
 κόπόγλου (<köröğlü) = σκυλόπαιδο (βρισιά)
 κόπούκι τὸ (<körük) = ἀφρὸς
 κόπούρδημα τὸ (<κόπουρδίζω (= ἀφρίζω)<körürmek) = ἀφρισμα
 Κ'όρογλου ὁ (<Körögü) = κύριο τουρκικὸ ὄνομα
 κορπᾶς ὁ (<ῖσως köpre) = μεγάλο κατσίκι
 Π κοσᾶς ὁ (<köse) = σπανὸς
 Π κοσᾶς ὁ (<köse) = γωνία (σπιτιοῦ)
 κοτέκι τὸ (<kötek) = ρόπαλο, ξυλοκόπημα
 κοτουλούκι τὸ (<kötülük) = κακία, κακό, ἐλάττωμα, κακὴ πράξη
 κούττι τὸ (<kuçu) = σκυλάκι, μικρὸ ζώου
 γουτῶαχλάτημα τὸ (<γουτῶαχλατῶ = ἀγκαλιάζω)<kucaklamak) = ἀγ-
 κάλιασμα
 γουτουρμάς ὁ Β, γουτούρμα καὶ γουτούρδημα τὸ ΑΦ (<γουτουρδιέω
 (= λυσσιάζω)<kudurmak) = λύσσιαγμα
 γουτουργουν-νιέζι τὸ (<kudurganlık) = λύσσιαγμα
 γουλάττι τὸ (<kulaç) = ὄργια
 κουλάττι τὸ Β (<kulaç) = μικρὸ φίδι
 κουλατσόκ-κο τὸ Β (<κουλάττι + -όκ-κο) = φιδάκι
 κούλπι τὸ (<kulp) = χερούλι (ἀγγείου)
 γούμι τὸ (<kum) = ἄμμος
 Α χουμάρι τὸ (<kumar) = κουμάρι, τυχερὸ παιχνίδι μὲ χρήματα
 Α χουμαρτῶης ὁ (<kumarcı) = κουμαρτζῆς
 Α γουμάσι τὸ (<kumaş) = ὕφασμα ἐκλεκτῆς ποιότητος
 Ε γουντάχι τὸ (<kundak<κοντάκιον<κοντός) = κοντάκι ὄπλου, εἶδος
 μικρῆς κούνιας
 γουντουράς ὁ (<kundura) = εἶδος παπουτσιοῦ
 Α γουρβάνι τὸ (<kurban) = σφάγιο, θύμα, θυσία
 γουρτσάχι τὸ (<kursak) = οἰσοφάγος
 Α γρούσι τὸ (<kuruş) = γρόσι
 κούσκουσί τὸ (<kuskus) = εἶδος χειροποίητου ζυμαρικοῦ
 Α γουσουρί τὸ (<kusur) = ἐλάττωμα, κουσουρί
 γούσι τὸ (<kuş) = γεράκι

- γουςλούχι τὸ (<kusluk) = ὁ ἀπὸ τὸ πρωὶ ὡς τὸ μεσημέρι χρόνος
- A γουβάτι τὸ (<kunvet) = δύναμη
 γου(γ)ι τὸ (<kuyu) = λάκκος
 γουγιουμτῆς ὁ (<kuyumcu) = χρυσοχόος
 γουζι τὸ (<kuzu) = ἄρνι, πρωτόγαλο, Στὸ ἴσῳ : γουζι τὸ = πρωτόγαλο
 Κουτσούκ(ης) ὁ (<küçük) = Φλεβάρης
 κούφι τὸ (<küf) = μούχλα
- E γοφᾶς ὁ (<küfe(= κοφίνι)<κόφινος) = μικρὸ καλάθι
- A κουφούρι τὸ (<küfür) = βλαστήμια, βρισιὰ
 κούκρος ὁ B (<kükre) = ἀφρὸς
 κούκράτμα τὸ AΦ (<κούκράτῶ(= ἀφρίζω)<kükremek) = ἄφρισμα
 κούκούρτι τὸ (<kükürt) = θειάφι
- Π κούλάφι τὸ (<kûlah) = εἶδος καλύμματος τοῦ κεφαλοῦ
 κουλ-λουνκι τὸ (<küllük) = σκουπιδότοπος, τὸ μέρος ὅπου πετοῦν τῆ
 στάχτη
 κουμεάσι τὸ (<kümeş) = κουμάσι, κοτέτσι
 κούρένι τὸ B, κούρανι τὸ AΦ (<ITAK kuren ἢ küren) = σμήνος πουλιῶν
 κούρκι τὸ (<kürk) = γούνα
 κούτούκι τὸ (<kütük<ἴσως ἑλλην. κοντός) = κούτσουρο, μητρῶο ἢ
 δημοτολόγιο

L

- Π λιτδέχερι τὸ (<ἴσως ἀπὸ σύμφυρση τῶν λ. lâcivert (= βαθυγάλαζος)
 + cehti = ράμνος ἢ χρωστικὴ) = εἶδος καρποῦ σὰν τὸ κουκούτσι
 τοῦ κέδρου γιὰ βαφὴ ὑφασμάτων
- Π λάφι τὸ (<lâf) = κουβέντα, λόγος
 λαπάς ὁ (= κομπρέσα ἀπὸ χόρτα), λάπᾶς ὁ (= πιλάφι χωρὶς λίπος)<lâpa
- E λαστίκι τὸ (<lastik<ἑλλην. λάστιχο) = λάστιχο
 β-βουάσι τὸ B, βάσι τὸ AΦ, ἴσῳ (<lavas), ποντιακά: λαβάς τὸ = ψημένο
 φύλλο πίτας
 λεπλεπῆς ὁ B, λάπλάπῆς ὁ AΦ (<leblebi) = στραγάλι
- A λιεχίμι τὸ (<lehim) = καλάι ἢ ἄλλη συγκολλητικὴ οὐσία μετάλλων
 ιλέσῳ: τὸ (<leş) = πτῶμα (κυρίως ζώου)
 λειλέκι τὸ B, λάϊλάκι τὸ AΦ (<leylek) = λελέκι
- I λοκάντα ἢ B, λοκάντᾶς ὁ AΦ, ἴσῳ (<lokanta) = ἐστιατόριο
 λοχούμι τὸ (<lokum) = λουκούμι
- ΑΠ λόρτ(ης) ὁ (<lor) = λόρδος, πολὺ πλούσιος
 λόκι τὸ (<lök) = εἶδος καμήλας) = καμπούρα καμήλας, |(μεταφορ.) πε-
 λώριος

M

- A ματένι τὸ B, ματάνι τὸ AΦ (<maden) = μεταλλεῖο, Μετένι = ὄνομα χωρίου κοντὰ στὸ Βαρασὸ
- A ματεντῆς ὁ - μετεντῆσις ἢ B, ματάντῆς ὁ - ματάντῆσις ἢ AΦ (<madenci) = μεταλλουργός, κάτοικος τοῦ Μαδενίου ἢ τῆς περιοχῆς του
- A μαγαράς ὁ (<mağara) = σπηλιά
- A μεχάς ὁ (<mahalle) = μαχαλάς
- A μεχадότ'ς ὁ (<mahallet + -ώτης) = ὁ μαχαλιώτης, αὐτὸς ποὺ ἀνήκει στὸ μαχαλά
- A μαχῆτσούμι τὸ (<mahdum) = μωρὸ
- A μαχλουκάτι τὸ (<mahlúk) = πλάσμα
- A μαχσούλι τὸ (<mahsul) = προϊόν, σοδειά
μαχαράς ὁ (<makara) = μακαράς, καρούλι
- I<E μάκινα ἢ (<makina) = μηχανή
- A μάλι τὸ (<mal) = πράγμα, κτῆμα, περιουσία
- Π μαλὰς ὁ (<mala) = μυστρί
- A μανῆς ὁ (<māna) = ἔννοια, πνεῦμα, σημασία
μάνκάλι τὸ B, μανῆάλι τὸ AΦ (<mangal) = μαγκάλι
μαντῆς ὁ (<manti) = εἶδος ζυμαρικοῦ
- A μερέσι τὸ B, μῆράσι τὸ AΦ (<miras) = δωρεὰ ἀπὸ ἄκληρους ἢ ἀπὸ προίκα
- A μασχαράς ὁ (<maskara) = μασκαράς
- A μαστράφι τὸ (<masraf) = ἔξοδο
μασάς ὁ (<masa) = μασιά
- A μακ-κάπι τὸ AΦ, ματχάπι τὸ B (<matkap) = τρυπάνι
- Π μαγιας ὁ (<maya) = μαγιά
μαγιασίρι τὸ (<mayasil) = ἔκζεμα
- E μαγδανόζι τὸ (<maydanoz<μακεδονῆσι) = μαϊδανὸς
μαϊμούνι τὸ (<maymun) = μαϊμού, μαϊμούνι
μαζῆς ὁ (<mazi) = ἄξονας κάρου
- A μεντῆιλίσι τὸ (<meclis) = συμβούλιο, συνάθροιση
μᾶτρῆσᾶς ὁ (<medrese) = μετρεσῆς, ἀνώτερο σχολεῖο ὅπως τὸ Λύκειο
- A μεκτούπι τὸ (<mektup) = γράμμα, ἐπιστολή
μᾶλᾶφᾶς ὁ (<melefas) = κάλυμμα παπλώματος
μᾶλᾶτῆμα τὸ (<μᾶλᾶτάω(= βελάζω)<melemek) = βέλασμα
- A μελμεκέτι τὸ B, μᾶλμᾶκᾶτι τὸ AΦ, Ἔδ(<melmeket) = χώρα, πατρίδα
- E μάνγγανα ἢ (<megene<ἴσως ἑλλην. μάγγανον) = μέγγενη, παγίδα
μᾶντᾶσᾶς ὁ (<menteşe) = μεντεσῆς
- A μεράχι τὸ (<merak) = μεράκι, ὄρεξη

- Α μεράμι τὸ Β (<meram) = σκοπός, πρόθεση, ἐπιθυμία
 Π μερδιβάνι τὸ Β, μερδουβάνι τὸ ΑΦ (<merdiven) = σκάλα
 Α μερχαμέτι τὸ Β, μᾶχρᾶμάτι τὸ ΑΦ (<merhamet) = εὐσπλαχνία
 Α μασάλι τὸ Β, ΑΦ, μεσέλι τὸ ῥτὸ (<mesel) = παραμύθι
 Α μεσελές ὁ Β, μᾶσᾶλᾶς ὁ ΑΦ (<mesele) = ὑπόθεση, ἱστορία, διήγηση, παράδοση, ὄνειρο
 μεσίνι τὸ (<mesin) = κατεργασμένο δέρμα
 Ε μετελίκι τὸ (<metelik<ἑλλην. μεταλλικόν) = τουρκικὸ κέρμα, μεταλίκι
 Α μεντέρισι τὸ (<met(e)ris) = ὄχυρό, μετερίζι
 Α μεϊδάνι τὸ (<meydan) = πλατεία, ἀνοιχτὸς χῶρος
 Π μεϊβάς ὁ (<meyva) = ὀπωροφόρο δέντρο, φρούτο
 μεϊτι τὸ (<meyyit) = λείψανο, νεκρὸς
 Α μεζᾶτι τὸ (<mezat) = δημοπρασία
 μᾶζᾶς ὁ (<meze) = μεζές
 μισίρι τὸ Β (<misir) = καλαμπόκι
 Α μουσχᾶς ὁ Β, μισχᾶς ὁ ΑΦ (<miska και muska) = φυλαχτό, χαϊμαλί
 Α μιζράχι τὸ Β, μαντσιράχι τὸ ΑΦ (<mizrah) = ξυράφι, αἰχμὴ ἀκοντίου
 Α μιντσιράχι τὸ ΑΦ (<mizrah) = αἰχμὴ βουκέντρας
 Α μιτῆς ὁ Β, μιτᾶς ὁ ΑΦ (<mide) = στομάχι
 Α μίλι τὸ (<mil) = βελόνα μεγάλη γιὰ πλέξιμο
 Α μιλ-λέτι τὸ Β, μιλ-λᾶτι καὶ μιλ-λιέτι τὸ ΑΦ (<millet) = ἔθνος, λαὸς
 Γ μιλιόνι τὸ (<milyon) = ἑκατομμύριο
 Α μιν-νερῆς ὁ Β, μιναρῆς ὁ ΑΦ (<minare) = μιναρῆς
 μινδῆρι, τὸ Β, μινδᾶρι τὸ ΑΦ (<mindir) = μιντέρι
 Α μουν-νᾶτι(ν) τὸ (<minnet) = ὑποχρέωση, χρέωση
 Α μερέσι τὸ Β, μᾶρᾶσι τὸ ΑΦ (<meres) = μερίδιο, κληρονομιά, μοιράδι
 Α μισαφούρ(ης) ὁ - μισαφούρτσα ἡ (<misafir) = μουσαφίρης, φιλοξενού-
 μενος
 μιτίλι τὸ (<mitil) = κουρέλι
 μιγτίτσης ὁ, μιγτίτσες οἱ Β (<ἴσως minicik = μικροσκοπικός) = μικρο-
 σκοπικό, μικρόσωμο ἄλλογο
 Ι μοστουράς ὁ - μοστουράσσα ἡ (<mostra) = μόστρα, πρόσωπο (εἰρωνι-
 κᾶ)
 Α μουγαῖνι τὸ Β, ΑΦ, μουαῖνι τὸ ῥτὸ (<muayene) = ἐξέταση (ἀπὸ γιατρό)
 Α μουτσοζέτι τὸ (<muzizet) = ἀνταπόδοση, ποινὴ, ἀγίασμα, ἐξαγνισμός
 Α μουχαπέτι τὸ Β, μουχαπάτι τὸ ΑΦ (<muhabbet) = συζήτηση, διασκέδα-
 ση, φιλία, ἀγάπη, ἔρωτας.
 Α μου(γ)ατσίρ(ης) ὁ - μου(γ)ατσίρτσα ἡ (<muhacir) = πρόσφυγας
 Α μου(γ)ατσίρλιέχι τὸ Β, μου(γ)ατσίρλιχί τὸ ΑΦ (<muhacirlik) = προσφυ-
 γιὰ

- A μουχαρεπές ό B, μουχαράπᾶς ό AΦ (<muharebe) = πόλεμος, μάχη
 A μουχτάρ(ης) ό (<muhtar) = πρόεδρος (στο Ἐφσᾶρι λεγόνταν: κεχᾶς = kâhya)
 A μουράτι τὸ (μουράζι τὸ AΦ, ἶδ -D) (<murat) = πόθος, ἐπιθυμία, εὐτυχία
 A μουῤαμπᾶς ό (<muṣamba) = κηρωτὸ ὕφασμα, μουσαμάς
 A μουταράς ό (<müdara) = ὑποχρέωση, προχειρότητα, ἀδιαφορία, ὑποκρισία
 A μουτούρ(ης) ό (<müdüür) = ἔπαρχος
 A μουτουρλούζι τὸ (<müdürlük) = ἐπαρχία
 A μουφτής ό (<müfti) = μουφτής, ἐρμηνευτής τῶν νόμων
 A μουχούρι τὸ (<mühür) = σφραγίδα
 Π μουζτές ό B, μουζτᾶς ό AΦ (<müjde) = εὐχάριστη εἶδηση, δῶρο ποὺ παίρνει αὐτὸς ποὺ φέρνει εὐχάριστη εἶδηση
 A μούλκι τὸ (<mülk) = κτῆμα, περιουσία
 Π<A μουντᾶρι τὸ (<murdar<ᾶρβ. murdedd) = φοβίμι τὸ
 A μουρεκέφι τὸ B, μουράκᾶφι τὸ AΦ (<mürekket) = μελάνι
 A μουσατές ό B, μουσατᾶς ό AΦ (<müsaade) = προθεσμία, δωρία
 A μουσλουμᾶνος ό B, μουσλιμᾶνους ό AΦ (<müslümun) = μουσουλμᾶνος
 A μουῤτερής ό (<müşteri) = μουστερής, πελάτης
 A μιζαβουρτᾶής ό (<müzavirci = στρεψόδοικος, ἄπατεῶνας) = προδότης, συκοφάντης
 A μιζαβουρλιέχι τὸ B, μιζαβουρλιχι τὸ AΦ (<müzavircilik = στρεψοδικία, ἄπατεωνία) = προδοσία, συκοφαντία

N

- A ναχίῤί τὸ (<nakiṣ) = κεντητὴ ἢ ὕφαντὴ (ἢ καὶ ξυλόγλυπτη) διακόσμηση
 A ναλίνο τὸ AΦ, λαλίνο τὸ B, Ἵῤ (<nalın) = ξύλινο τσόκαρο
 Π ναμάζι τὸ (<namaz) = προσευχὴ μουσουλμᾶνου
 A ναμούσι τὸ (<namus) = ντροπὴ, τιμὴ, ὑπόληψη
 A νενές ό B, νᾶνᾶς ό AΦ (<nane) = δούσιος
 A νερκιλᾶς ό B, νᾶρκιλᾶς ό AΦ (<nargile) = ἄργιᾶς
 A νασίπι τὸ (<nasip) = τύχη, τυχερὸ
 Π νάζι τὸ (<naz) = νάζι, κάμωμα
 A νεφέσι τὸ B, νᾶφᾶσι τὸ AΦ (<nefes) = ἀνάσα, ἀναπνοὴ
 Π λέμι τὸ B, λᾶμι τὸ AΦ (<nem) = ὕγρασία
 Π<E νερκίζα ἢ B, νερκίζι τὸ AΦ (<nergis) = νᾶρκισσος
 A νικάχι τὸ B(σπάν.), νικᾶχι τὸ AΦ (<nikâh) = γάμος, στέφανο γάμου
 νισπέτι τὸ B, νιζπέτι τὸ AΦ (<nisbet ἢ nispet) = σχέση, κρίση, σύγκριση, διαφορά, κουτσομπολιό, κακολογία ἀπόντος, πείσμα
 νιῤατίρι τὸ (<niṣadır) = νισατίρι

- Π νισάνι τὸ (<nışan) = σημάδι, στόχος (ἄρραβόνας ΠΕΡΧ)
 Π νισεστές ὁ Β, νισᾶστάς ὁ ΑΦ (<nışeste) = νισεστές
 Α νι(γ)έτι τὸ (<nıyet) = σκοπός, πρόθεση, ἀπόφαση
 Α νιζάς ὁ, νιζάχι τὸ (<nıza) = γκρίνια, φιλονικία
 Α νιζαχτῆς ὁ (<nızakci) = καυγατῆς
 Α νοπάτι τὸ Β, νοπάτη ἡ ΑΦ (<nöbet) = σειρά, περιτροπή
 Α νοπάτ-ἴδης ὁ (<nöbeci) = πελάτης ἀλευρόμυλου ποῦ πιάνει σειρά γιὰ ἄλεσμα
 Α νουφούζι τὸ (<nüfus) = ἄτομο, πληθυσμός

Ο

- ἴτσάγι τὸ (<ocak) = τζάκι, λακκούβα ἢ φωλιά γιὰ φύτεμα κηπευτικῶν (συνήθως τὸ τζάκι λέγεται: παρ(α)καμίνα ἢ)
 ὀτάς ὁ (<oda) = δωμάτιο (κυρίως ὕπνου ἢ ὑποδοχῆς)
 ὀγούλι τὸ (<oğul) = νεοδημιούργητο μελίσι >γούλι τὸ = πλάσμα (χαϊδευτικά, Θεοῦ γούλι = πλάσμα τοῦ Θεοῦ)
 ὄχι τὸ (<ok) = τὸ μακρὸ ξύλο, ποῦ ἐνώνει τὸ ἀλῆτρι ἢ τὸ κάρο μὲ τὸ ζυγὸ, βέλος
 ἄχλαου ἡ Β, ἄχγιου ἡ ΑΦ (<oklağu και oklağu) = κλώστης, πλαστρό-ξυλο
 ὄνβασης ὁ (<onbasi) = δεκανέας
 ὀρλάτημα τὸ (<örlatw(= σκαρφαλώνω)<ITAK orlamak ἢ ollamak) = σκαρφάλωμα
 ὀνικ(ι)λέρ(ης) ὁ, ὀνικ(ι)λέροι οἱ (<onikiler) = ὁ ἕνας ἀπὸ τῆ δωδεκάδα τῶν συμβούλων
 ὀρμάνι τὸ (<orman) = δάσος
 Π ὀρασπού ἡ Β, ὀροσπούσσα ἡ ΑΦ, ἴτσ (<orospu) = πόρνη
 ὀρταχτῆς ὁ - ὀρταχτῆσσα ἡ (<ortakci) = συντάιρος, μισιακάρης
 ὀρταχψίμη ἡ Β (<ὀρταχῆψημα<ὀρτάχψα ἄορ. <ὀρταχῆω (= συνορεύω)<ortak + -εύω) = μοιρασιά, κολληγιὰ
 ὀρταλίχι τὸ (<ortalik) = κοινωνία, κόσμος
 ὀβάς ὁ (<ona) = πεδιάδα
 ὀβᾶλάτημα τὸ ΑΦ <ὀβᾶλάτῶ(= τρίβω, θρυμματίζω(<onalamak) = τρίψιμο, θρυμματίσμα
 χοβλάτημα τὸ (<χοβλατῶ(= ὀρμῶ, ἐπιτίθεμαι)<oylamak) = ἐπίθεση ἐναντίον κάποιου
 ὀἶνι τὸ (<oyun) = παιχνίδι

Ö

- ὀκούτι τὸ Β, ἴκούτι τὸ ΑΦ (<öğüt) = συμβουλή, παραινέση

- γιοσόουλτσής ό, πληθ. -ίδοι (<ITAK özülcü<ϊσως ölcülü = μετρητής)
 = φοροσυλλέκτης τής δεκάτης
- A όμπρι τό (<öbür) = ζωή, διάρκεια ζωής
 ίγκλίκι τό (δέν άπαντá στο 'Αφσάρι) (<önlük) = ποδιά
 όρνάνι τό (<ören) = έρείπιο, οικόπεδο παλιού σπιτιού
 όρσάλάτημα τό ΑΦ (<örseletemek (= άνακατεύω, καταστρέφω με τó άνα-
 κάτεμα κηπευτικά φυτά)<örselemek) = άνακάτεμα, καταστροφή
 κηπευτικών φυτών με τó άνακάτεμά τους
 όζι τό (<öz) = ουσία, ψίχα, λιβάδι με καθαρό χόρτο
 ότεπερής ό πληθ. -ίδε Β, -ίδα ΑΦ τά (<öteberi) = πράγματα, μικροπρά-
 γματα
- A όζούρι τό (<özür) = πύο, πάθος, άσθένεια, έλάττωμα, τó άχρηστο, τó
 σάπιο πού ύπάρχει μέσα στη σάρκα

P

- πατδás ό (<paşa) = πατσάς
- Π πατιδάχος ό (<padıřah) = βασιλιάς
- Π πακλάτημα τό (<πακλατῶ(= καθαρίζω)<praklamak) = καθάρισμα
- Π παλάνι τό (<palan) = είδος σαμαριού
 παλάζι τό (<palaz) = πουλάκι, νεοσσός (όχι όμως κότας)
 παντσάρι τό (<pancar) = παντσάρι
 παράς ό (<para) = χρήμα, παράς
 παρτδás ό (<parça <ϊσως λατιν. pars -tis) = κομμάτι
 παρλάτημα τό (<παρλατῶ (=λάμπω, λαμποκοπῶ, γυαλίζω)<parlamak
 = λαμποκόπημα, γυάλισμα
 παρμάχι τό (<parmak) = άκτίνα από άκτινωτό τροχό κάρου
 παρναχλίχι τό (<parmaklık) = δικτυωτό παραθύρων
 πάσι τό (<pas) = σκουριά
 παστάλι τό (<pastal) = όρμαθός ξερῶν φύλλων καπνού
 παστουρμάς ό (<pastırma) = παστουρμάς
 πασδás ό (<paşa) = πασάς, πουσάκας ό (<paşa+-άκας) = έτσι όνομαζό-
 ταν ό μεγαλύτερος άδελφός από τούς μικροτέρους
 πατιλτούς ό Β, πατιρτούς ό ΑΦ, 'Τῶ (<patirtı) = μεγάλος θόρυβος ή
 κρότος, μεγάλη φασαρία
 πατλάτημα τό (<πατλατῶ (= σκάζω)<patlamak) = σκάσιμο
 παλιρτσάνι τό (<patlıcan) = μελιτσάνα
- E παιδός ό (<paydos) = παύση, τέλος έργασίας
- Π παϊτάρι τό (<payidar = μόνιμος, διαρκής) = πλαγιαί, άνώμαλο μέρος
- Π παζάρι τό (<pazar) = παζάρι, άγορά
- Π πεχλίβάνος ό (<pehlivan) = παλαιστής

- πέντσαρα ή Β, πάντσαρα ή ΑΦ, Τσ (< pencere) = παράθυρο
 Π παντσάς ό (= φούχτα), πάντσάς ό (=σιόλα) = ρενζε
 Π περτάς ό Β (<ϊσως perdah = γυάλισμα, λειος) = λύση
 Π περδές ό Β, πάρδās ό ΑΦ (<perde) = κουρτίνα, μπερτές
 Π περιδανλίχι τό (<perizanlık) = άθλιότητα, ταιλιπωρία, δυστυχία
 πεδκίρι τό (<peşkir) = πετσέτα
 Π φιτσαμπάλι τό (<peştamal) = ποδιά
 πετέκι τό Β, πātāκι τό (<petek) = κηρήθρα, πίτα κυψέλης
 πιρτής ό (<pirti) = ύφασμα (κυψέλη Β)
 πίτσι τό (<piç) = νόθο, μπάσταρδο παιδί
 Ε πιτās ό (<ride<έλλην. πίτα) = πίτσα, πιτίτσα
 πιλάφι τό (<pilav) = πιλάφι
 πιρίντσι τό (<pirinç) = ρύζι
 πισλίχι τό (<pislik) = άκαθαρσία
 Ι πιασές ό Β, πιάσās ό ΑΦ (<piyasa = αγορά) = ύπολογισμός, εκτίμηση
 ΑΓΓ πολίσης ό (<polis) = άστυνομικός
 ποуртсούχος ό Β, ποр(т)сούχους ό ΑΒ (<porsuk = άσβός) = άσβός,
 ίσως από τη λ. porsuk και : ποуртдούки τό = πέος (μικρού παιδιού)
 ποуртiέσημα τό (<ITAK ποуртiέω (=ξεπετιέμαι, ξεπηδώ)<рöртmek
 = ξεπέταγμα, ξεπήδημα
 Π πόсти τό (<post) = δέρμα, τομάρι
 ποστάλι τό (<postal) = παπούτσι, είδος σανταλιού
 Ι πόστα ή Β, ποσтās ό ΑΦ (<rosta) = ταχυδρομείο
 Ι ποσταтōής ό (postacı) = ταχυδρόμος
 Γ ποτίни τό (<rotin) = άρβυλο
 πούλι τό (<pul) = γραμματόσημο, λέπι ψαριού, ύποδιαίρεση του παρā
 πούλ-λούχι τό (<pulluk) = σιδεράλετρο
 ΓΕ πούσι τό Β, πούσα ή ΑΦ (<pus) = όμίχλη, άνεμος, ψιχάλισμα, σπόρος
 γαιδουράγκαθου που πετā στόν άερα
 ποусиούχος ό (<pus + -иούχος) = όμίχλη
 ποусиtiέσημα τό (<ποусиtiέω (= συστέλλομαι και δē μιλω, ζαράνω, τρυ-
 πώνω, κρύβομαι)<pusmak) = ή ένέργεια του ποусиtiέω
 ποустής ό Β, ποустής ό ΑΦ (<puşt) = πούστης
 ποускóυλ-ли τό Β, ποускóυли τό ΑΦ (<rüskül) = φούντα, κρόσσι,
 ποускóυл-лоу πελάς (= φουντωτός, μεγάλος μπελάς) Β

R

- Α ιραχатлиχι τό ΑΦ (<rahatlık) = ήσυχία
 ιραχής ό (<rakı<ινδοευρ. arrak) = ρακή ή
 Α ραχμετλούς ό - ραχμεтлóυσσα ή Β, ιραχматлóυς ό - ιραχматлóυσσα ή ΑΦ

(<rahmetli = μακαρίτης, -ισσα

- A ραμαζάνι τὸ (<ramazan) = ραμαζάνι
 Π ρένκι τὸ (<renk) = χρώμα, χροιά
 ἱρεζές ὁ B, ἱράζᾶς ὁ AΦ (<reze) = στρόφιγγα πόρτας ἢ παραθύρου,
 ρεζές
 A ἱρεζίλ-λιέζι τὸ B, ἱρεζίλ-λίχι τὸ AΦ (<rezillik) = ρεζιλίκι, ξεφτίλα
 A ρουδφᾶτι τὸ (<rûşvet) = ρουσφέτι
 οὔρουζκᾶρι τὸ (<ruzgâr) = ἄνεμος

S

- A σαχᾶτι τὸ (<saat) = ὥρα, ρολόγι
 σαπής ὁ (<sarı) = ἀνήλικος, μωρό, νήπιο
 A σαπούρι τὸ (<sarır) = ὑπομονή
 σάτῆ τὸ (<sac) = εἶδος γάστρας πάνω στήν ὁποία ἔψηναν φύλλα πίτας,
 πτίτσες
 A σαταγᾶς ὁ (<sadaka) = ἐλεημοσύνη, κόλλυβα
 A σαφράς ὁ (προφέρεται ζαφράς) (<safra) = χολή, ἐμετός πού ἔχει κίτρινο
 χρώμα
 σαγλίχι τὸ (<sağlık) = υἰγεία, ζωή
 σακ-κάρι τὸ (<sakar) = λευκή κηλίδα στό μέτωπο ζώου
 A σαχράς ὁ (<sahre) = θημονιά
 σαχίζι τὸ (<sakız) = μαστίχα, ρετσίνι
 σαλέπι τὸ (<salep) = σαλέπι
 σαλ-λάτῆμα τὸ (<σαλ-λατῶ(= κουνῶ, σείω)<sallamak) = κούνημα,
 σείσιμο
 A σαντούχι τὸ (<sandık) = μπαούλο, σεντούκι
 σαντῆς ὁ (<sancı) = κολικόπονος, ἀπότομος περιοδικός ὀξὺς πόνος
 σαγξάρι τὸ B, σανξάρι τὸ AΦ (<sansar) = κουνάβι
 σαντούρι τὸ (<santur) = σαντούρι
 σαπάνα ἡ (<sapan) = σφεντόνα
 σαπίτέσημα τὸ (<σαπίτέω(= παραμερίζω ἄμεταβ.) <sarmak) = παρα-
 μέρισμα
 A σάρα ἡ (δὲν ἄπαντᾶ στό Ἄφδᾶρι) (<sara) = ἐπιληψία
 Π σαράι τὸ (<saray) = σεράι, μέγαρο
 σαρίχι τὸ (<sarık) = σαρίκι
 σαριλίχι τὸ (<sarılık) = κιτρινάδα, ἴκτερος
 σαρμασούχι τὸ (<sarmasıık) = εἶδος ἀναρριχητικοῦ λουλουδιοῦ, χόρ-
 του
 A σαράφ(ης) ὁ (<sarraı) = σαράφης, ἀργυραμοιβός
 σαῖλιτσᾶνι τὸ (<sathican) = πλευρίτιδα

- σαγιάς ό (<sayı) = φόρεμα, ρούχο
- Π σαιάς ό (<saye) = προστασία
- σαϊγούς ό (<saygi) = σεβασμός, εκτίμηση, ύπολογισμός
- Π σάζι τó (<saz) = τόπος που έχει καλάμια και νερό, έλος
- Π σαζάκι τó (<sazak) = έλωδες τόπος, έλος
- A σατέφι τó B, σατάφι τó AΦ (<sedef) = σεντέφι
- A σεφιλ-λίχι τó (<μαλλον από τó sefillik ΙΓΛΚ) = άθλιότητα, ταιλιπωρία, δυστυχία
- A σεφερπιλ-λίκι τó B, σφάρπιλ-λίκι τó AΦ (<seferberlik) = έμπόλεμη κατάσταση, επιστράτευση
- σεκμές ό (<sekme) = πεζούλι, σκαλοπάτι, είδος καναπέ
- σεγμέν(ης) ό, πληθ. σεγμένοι οί (<sekmeκ = άναπηδó) = νέος που συνόδευε τή γαμήλια πομπή, ίδίως κατά τή μετάβηση από τó ένα χωριό στο άλλο
- A σέλι τó (<sel) = χείμαρρος
- A σελάμι τó (<selâm) = χαιρετισμός
- A σελαμέτι τó B, σελαμάτι τó AΦ (<selâmet) = ειρήνη, ήσυχία, ήρεμία
- σελέ ή B, σάλās ό AΦ (<sele) = πανέρι
- σεπέτι τó B, σάπāθι τó (<sepet) = καλάθι
- Π σερπεσλιέχι τó B, σερπεσλίχι τó AΦ (<serpeslik) = ξενιοσιά, έλευθερία
- σερκούς ό (<sergi) = άπλωμα προϊόντων (γεωργικόν) για στέγνωμα
- σερίνι τó (<serin) = τó καλοκαιρινό άπόγευμα πρós τó βράδυ που κάνει δροσιά
- Π σερμιές ό B, σερμιās ό AΦ (<sermaya) = κεφάλαιο
- σάσι τó (<ses) = φωνή
- A σεβδās ό (<sevda) = έρωτας, άγάπη
- σιτίδிரάτημα τó (<σιτίδிரατó(= πετιέμαι άπότομα ή πηδó πρós τά πάνω, πιτσιλιζώ) <siçmak) = άπότομο πέταγμα ή πήδημα πρós τά πάνω, πιτσιλισμα
- σιγτιέσημα τó (<σιγτιέω (= χωράω)<siçmak) = ή άφηρ. έννοια τóυ χωράω
- σινάτημα τó (<σινατó(= δοκιμάζώ)<sinatmak) = δοκίμασμα
- σιπās ό (<sipa) = πουλάρι, παλιόπαιδο (βρισία)
- A σίρι τó (<sir) = μυστικό
- σιρίμι τó (<sirim) = λουρι άκατέργαστου δέρματος, κυρίως για τσαρούχι
- σίρτι τó (<sirt) = κορυφή, ράχη
- σιρτάρδημα τó (<σιρτάρδó(= άντιμιλώ, άντιστέκομαι)<sirtarmak) = άντιμίλημα, αθαδίασμα, άντίσταση σε μεγαλύτερο

- σιτμάς ό (<sitma) = πυρετός
 σουβάς ό (<siva) = σουβάς
 σιρδημα τό (<σιρδάω (= ξύνω (κυρίως επιφάνεια ἐδάφους)<siyirmak)
 = ξύσιμο
 σιζιλτούς ό (<sizilü) = ἐλαφρός ἐνοχλητικός πόνος
 σιζιλάτημα τό (<σιζιλατώ (= πονώ, ὑποφέρω ἀπό πόνο)<sizlamak) = ἡ
 ιδιότητα τοῦ σιζιλατώ
 σιζιντούς ό (<sizipiti) = στάξιμο, μικρὴ φλέβα νεροῦ
 σιτσίμι τό (<sicim) = χοντρός καὶ καλοστριμμένος σπάγγος (βρεσίζει
 ἀντὶ σιτσίμι = βρέχει πολὺ δυνατὰ
 σικτίρι τό (<siktir) = διώξιμο, σικτίρισμα, (σικτίρ(= βρισιὰ) = σικτίρ)
 σικτιρέντσα ἢ Β, σικτιράντσα ἢ ΑΦ (<siktir + -έντσα) = πόρνη, ἀλή-
 τισσα
 Α σιλάχι τό (<silâh) = ὄπλο
 Α σιν(κ)σιλές ό Β, σιν(κ)σιλάς ό ΑΦ, (σιν(κ)σιλέας ό Β-D)(<silsile) = γενιά,
 γένος
 σινί τό (<sinî) = ταψί
 σινίρι τό (<sinir) = νεῦρο, /(μεταφορ. ράχη βουνοῦ)
 σιτίλι τό (<sitil) = κακάβι
 Α σοχάχι τό (<sokak) = σοκάκι
 Α σοχαχτίσής ό - σοχαχού καὶ σοχαχτίσισσα ἢ (<sokakci) = αὐτὸς ποὺ
 τριγυρνᾷ στὰ σοκάκια, ἀλήτης, σουρτούκης
 σοχτιέσημα τό (<σοχτιέω (= μπήγω, χώνω)<sokmak) = μπήξιμο, χώ-
 σιμο
 σαχούς ό Β, σοχούς ό ΑΦ (<soku) = μεγάλο γουδι ἀπὸ μάρμαρο, πέτρα
 ἢ ξύλο
 σοχούμι τό (<sokum) = προσφάγια, κυρίως ἀπὸ χόρτα ἢ βρασμένα
 αὔγα, τυλιγμένα σὲ ρολὸ σὲ ψημένο φύλλο πίτας
 σογουλτσάνι τό (<soğulcan ἢ solucan) = σκουλήκι τοῦ παχιοῦ ἐντέρου
 τοῦ ἀνθρώπου
 σολούχι τό (<soluk) = ἀναπνοή, ἀνάσα, ψυχομαχητό
 σοπάς ό (<sopa) = θερμάστρα
 σοπατῆς ό (<sopaci) = κατασκευαστὴς θερμαστρῶν
 σοί τό (<soy) = γένος, καταγωγή, σοί
 σοϊτιέσημα τό (<σοϊτιέω(= ληστεύω)<soymak) = λήστεμα
 σοκτιέσημα τό (<σοκτιέ(ζ)ω (= ξηλώνω, ξεριζώνω)<sökme) = ξή-
 λωμα, ξεριζωμα
 σιτσούχι τό Β, σουτσούχι τό ΑΦ (<sucuk) = λουκάνικο, λουκάνικο ἀπὸ
 πετιμέζι καὶ καρύδια
 σούτσι τό (<suç) = σφάλμα

- A σούλχι τὸ (<sulh) = συμβιβασμός, εἰρήνη
 A σουράτι τὸ (<surat) = εἰκόνα, ζωγραφιά, πρόσωπο, μορφή
 A σουλούκι τὸ (<sülük) = βδέλλα
 σουρκούζ ὁ (<sürgü) = ἄμπάρα
 σουρκούνι τὸ (<sürgün) = ἐξορία, σουρκούνι = ἐξόριστος
 σιρδῆμα τὸ (<σιρδάω (= ξύνω, διαρκῶ)<sürmek) = ξύσιμο
 σουρτέμα τὸ (<σουρτέω(= ξύνω, τρίβω)<sürtmek) = ξύσιμο, τρίψιμο
 σουρούς ὁ (<sürü) = κοπάδι
 σουζέκι τὸ B, σουζάκι τὸ AΦ (<süzek) = στραγγιστήρι γάλακτος
 σουζκάττι τὸ (<süzgeç) = μεταλλικὸ στραγγιστήρι σὰν κόσκινο
 σουζμές ὁ B, σουζμάς ὁ AΦ (<süzme) = οὐρδα
 σουζδιέσημα τὸ (<σουζδιέ(ζ)ω (=στραγγίζω (μεταβ. καὶ ἀμετάβ.)<süzmek) = στράγγισμα

§

- ῥατραβάνι τὸ (<şadırvan) = συντριβάνι
 A ῥαφάχι τὸ (<şafak) = ἀυγή, πρωί, ξημέρωμα
 A ῥαχαζλίεχι τὸ B, ῥαχαζλίχι τὸ AΦ (<şahbazlık) = βιασύνη, γρηγοράδα
 ῥαχάνι τὸ B, ῥαχάνι τὸ AΦ (<ITAK şahan) = βαθὺ ἀπόκρημνο πετρώδες μέρος, βαθιὰ χαράδρα
 σαχαν-νίκι τὸ (<şahan +-ίκι) = βαθιὰ χαράδρα
 Π ῥαχίγιένι τὸ (<şahin) = σαῖνι, γρήγορο γεράκι, βασιλικὸς ἀετὸς
 ῥαχάς ὁ (<şaka) = ἀστεῖο
 ῥαχίλτους ὁ B, ῥαχίρτους ὁ AΦ (<şakırtı) = θόρυβος μέσα σὲ δάσος (κυρίως κλαδιῶν)
 A ῥαούλι τὸ (<şakul) = ἀλφάδι, στάθμη
 A ῥάλι τὸ (<şal) = μάλλινο ὕφασμα ὕφασμένο σὲ ἀργαλειῶ
 ῥαλβάρι τὸ (<şalvar) = παντελόνι, σαλβάρι
 ῥαμανικὸ τὸ (<şamama ἢ χειμωνικὸ¹⁾) = πεπόνι
 A ῥαματάς ὁ (<şamata) = θόρυβος, σαματάς
 ῥάνι τὸ (<şan) = δόξα
 ῥασούρμα τὸ (<şasıрма) = μπερδεμα, σύγχυση
 ῥασούρρημα τὸ (<ῥασουρδάω(= μπερδεύω, συγχέω)<şasıрмаk) = μπερδεμα, σύγχυση
 ῥαστιέσημα τὸ (<ῥαστιέω(= τὰ χάνω, μένω ἐκπληκτος)<şasıрмаk) = ἐκπληξη
 ῥάφτη ἡ (<şavk) = φῶς

1. N. Ἀνοριώτη, *Τὸ γλωσσικὸ ἰδιῶμα τῶν Φαρασίων*, Ἀθήνα 1948, 20 -21.

- Π ὄσφαταλούς ὁ Β, ὄσφαταλούς ὁ ΑΦ (<seftali) = ροδάκινο
- Π ὄσεῆρι τὸ (<sehîr) = πόλη
- Π ὄσεῆρωῖ(ης) ὁ - ὄσεῆρωῖτ'σσα ἡ (<sehîr+ -ώτης, -ισσα) = ἄστος, ὁ κάτοικος τῆς πόλης
- ὄσῆκῆρι τὸ (<seker) = ζάχαρη
- ὄσῆκαρου ἡ (<ὄσῆκῆρι + -οῦ μετὰφρ. τῆς ἑλλην. λέξεως Ζαχαρούλα) = γυναικεῖο ὄνομα
- ὄσεκῆ τὸ (<selek) = φορτίο ξύλων ἢ χόρτων ποῦ μεταφέρεται ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο στὴ ράχη του.
- Α ὄσεμῆς ὁ Β, ὄσεμῆς ὁ ΑΦ (<semsiye) = ὄμπρέλα
- Α ὄσερβῆτι τὸ (<serbet) = σερμπέτι
- Α ὄσεῖ τὸ (<sey) = πράγμα
- ὄσεῖρῆς ὁ Β (<seker) = θόρυβος στὸ δάσος ἀπὸ χαμόκλαδα ἢ κλαδιά
- ὄσερβῆμα τὸ (<σερβεῖω (= ἀποθρασύνομαι, ἀτακτῶ)<serbemek) = ἀποθράσυνση, ἀταξία
- ὄσεφι τὸ (<sefi) = φλούδα, σκύβαλο ὄσπριοειδῶν καὶ δημητριακῶν
- ὄσεφῆμα τὸ (<σεφῆω (= ξεφλουδίζω)<seflemek) = ξεφλουδισμὸς ὄσπριοειδῶν, καλαμποκιῶν καὶ γενικὰ δημητριακῶν
- ὄσεῖτῆς ὁ Β, ὄσεῖτῆς ὁ ΑΦ (<sele) = στρῶμα μὲ γέμισμα ἀπὸ βαμβάκι, σελεῖτῆς
- ὄσεῖρι τὸ (<semer) = περὶ
- Ε ὄσεῖνικῆ τὸ (<sevinik<βυζαντ. σοινίκιον<χοῖνιξ) = μέτρο χωρητικότητος δημητριακῶν (6 ὄκάδες)
- ὄσερῆς ὁ Β, ὄσερῆς ὁ ΑΦ (<ser) = μούστος, χυμὸς φρούτων
- ὄσεῖς ὁ Β, ὄσεῖς ὁ ΑΦ (<se) = μπουκάλι
- ὄσεῖκῆ τὸ (<selek) = πρόβατο δύο χρονῶν
- Α ὄσεῖρι τὸ Β, ὄσεῖρι τὸ ΑΦ (<seker) = εὐχαριστία, εὐγνωμοσύνη

Τ

- Α ταπάχι τὸ (<tabak) = δίσκος γιὰ κέρασμα, μεγάλη κόλλα γιὰ γράψιμο
- Ι ταπαχῆς ὁ (<tabaka) = ταπακίερα
- ταπάνι τὸ (<tapan) = βάση, θεμέλιο, πάτος
- ταπαντῆς ὁ (<taranca) = πιστόλι
- Α ταπαχῆτι τὸ Β, ταπαχῆτι τὸ ΑΦ, ταπιῆτι τὸ Ἰτ (<tabiat) = διαγωγή, χαρακτήρας
- ταπούρι τὸ (<tabur) = τάγμα, πλῆθος
- Π τάχῆτι τὸ (<taht) = βασιλικὸς θρόνος
- ταχταπιῆς ὁ (<tahta biti) = κοριὸς
- ταχῆμι τὸ Β, ταχῆμι τὸ ΑΦ (<takim) = κοστουμί, μιὰ σειρά ἀπὸ ὄμοια πράγματα, ντουζίνα

- A *ταλίμι* τὸ (<talim) = γυμναστική, ἐκγύμναση
 A *ταμάχι* τὸ (<tamah) = πλεονεξία, φιλαργυρία, φιλοδοξία
 A<Π *ταμαχ(κίερ)λιέχι* τὸ B, *ταμαχκῆρλίχι* τὸ AΦ (<tamahkârlık) = πλεονεξία, φιλοδοξία
 A *ταντίρι* τὸ B, *τανδούρι* τὸ AΦ (<tandır) = εἶδος φούρνου
τανίτημα τὸ (<τανιτάω(= κοιτάζω, διακρίνω, ἀναγνωρίζω)<tanımak) = κοίταγμα, διάκριση, ἀναγνώριση
ταπάνι τὸ (<tapan) = σβάρνα γιὰ ἰσοπέδωση χωραφιών γιὰ σπάρσιμο
ταπάν-νάτισμα τὸ (<ταπάν-νατίζω(= ἰσοπεδώνω χωράφι μὲ ταπάνι) <tapannamak) = ἰσοπέδωση χωραφιοῦ μὲ ταπάνι
 A *τάσι* τὸ (<tas) = κύπελλο, τάσι (λέγεται καὶ ποτούτσι ἢ πάρτσί τὸ)
 A *ταφσίρι* τὸ (<tasvîr) = φωτογραφία, κάδρο
τασίτημα τὸ (<τασίτά(γ)ω (= χρησιμοποιοῦ, μεταχειρίζομαι) <taşımak) = χρήση, μεταχείριση
ταδλάτημα τὸ (<ταδλατῶ(= πετροβολῶ) <taşlamak) = πετροβόλημα, πετροβολητὸ
ταδτῆς ὁ (<taşçı) = λιθοξόος, λατόμος
ταδτιέσημα τὸ (<ταδτιέω (=ξεχειλίζω)<taşmak) = ξεχειλίσμα
τάτι τὸ (<tat) = γλύκα, νοστιμάδα, γεύση
τάβι τὸ (<tav) = κανονικός, κατάλληλος βαθμὸς θερμοκρασίας
ταβᾶς ὁ (<tava) = εἶδος τηγανιοῦ γιὰ καβούρδισμα, ἰδίως καφε
ταβάνι τὸ (<tavan) = νταβάνι
ταβαν-νάτισμα τὸ (<ταβαν-νατίζω(= ταβανιάζω)<tavannamak) = ταβάνιασμα
ταβλάντισμα τὸ (<ταβλαντίζω (=παχαίνω [γιὰ ζῶα]) <tavlanmak) = πάχυνση
τάι τὸ (<tay) = πουλᾶρι ἀλόγου ἡλικίας ὡς τριῶν ἐτῶν
ταϊτάδης ὁ, *ταϊτάσι* τὸ (<taydaş) = συνομήλικος
 Π *ταζής ὁ* B, *ταζι* τὸ AΦ (<tazi) = λαγωνικὸ
 A *ταζίρι* τὸ (<tâzîr) = ἐπίπληξη, μάλωμα
 A *ταζιλ-λάτημα* τὸ B (<ταζιλ-λατῶ (= ἐπίπληττω), *ταζιρλάτημα* τὸ AΦ (<ταζιρλατῶ)<tazirlamak) = ἐπίπληξη, μάλωμα
 A *τετσέλι* τὸ B, *τατσάλι* τὸ AΦ (<tecelli) = μοίρα, τύχη
 A *τέφι* τὸ B, *τᾶφ(τ)ι* τὸ AΦ (<tef) = ντέφι
 A *τεχλικῆς ὁ* B, *τεχλικᾶς ὁ* AΦ (<tehlike) = κίνδυνος
τεκάς ὁ (<teke) = τράγος
τεκᾶρι τὸ (<teker) = τροχὸς
τεκέλεμές ὁ (<tekerleme) = μύθος, ἀνιγμὰ
 A *τεκ-κάς ὁ* B, *τεκ-κα* ἢ AΦ (<tekke) = τεκές, τουρκικὸ μοναστήρι
τέλι τὸ (<tel) = σύρμα

- A τάλασᾶς ὁ (<telâş) = σκοτούρα, παραχή, στενοχώρια
 τᾶλάμᾶς ὁ (<teleme) = ἄφρως λειωμένου βούτυρου ποῦ τὸν πετοῦν, εἶδος
 ἄγριου χόρτου ποῦ τὸ χρησιμοποιοῦν γιὰ πῆξιμο γιαουρτιοῦ
- A τελ-λάλ' (ης) ὁ (<tellâl) = νετᾶλης
 τελτίκι τὸ (<teltik) = ἄγγιστρο παγίδας γιὰ δόλωμα, σκανδάλη ὄπλου
 τᾶμπᾶλ-λίχι τὸ ΠΕΡΧ (<tembellik) = τεμπελιά
- A τᾶμπέχι τὸ B, τᾶμπίχι τὸ AΦ (<tembih) = παραγγελία, σύσταση
- A τᾶμπεχλέτημα τὸ (<τᾶμπεχλετῶ (= παραγγέλλω, συστᾶνω)<tembihle-
 mek) = παραγγελία, σύσταση
- E θεμέλι τὸ B, τᾶμᾶλι τὸ AΦ (<temel<θεμέλιο) = θεμέλιο
- A τεμεν-νέχι τὸ B, τεμενάχι τὸ AΦ (<temenna(h) = προσκύνημα
 τένι τὸ B, τᾶνι τὸ AΦ (<ten) = σῶμα
 τᾶνικῆς ὁ - τᾶνικέδε τὰ B, τᾶνικᾶς ὁ - τᾶνικᾶδα τὰ AΦ (<teneke) = τενε-
 κῆς
 τεπές ὁ (<tepe) = κορυφή, βουνοκορφή, κεφάλι
 τεπέλετημα τὸ (<τεπέλετῶ(= καταπατῶ, κακοποιῶ καταπατόντας)<te-
 pelemek) = καταπάτημα, κακοποίηση μὲ καταπάτημα
 τᾶψῆς ὁ (<tepsi) = ταψι
- A τᾶρτσούμανος ὁ (<tercüman) = διερμηνέας
- A τᾶρεκές ὁ B, τᾶράκᾶς ὁ AΦ (<tereke) = κληρονομιά, μοιρασιά κληρο-
 νομιᾶς
- A τᾶρπιᾶς ὁ B, τᾶρπιᾶς ὁ AΦ (<terpiye) = ἀνατροφή, ἀγωγή, τιμωρία
 τᾶρσλίχι τὸ B, τᾶρσλίχι τὸ AΦ (<terslik) = ἀναποδιά
- A τᾶρτίπι τὸ B, τᾶρτίπι τὸ AΦ (<tertip) = τρόπος, κόλπο, μέθοδος
- Π τᾶρζῆς ὁ (<terzi) = ράφτης
- Π τᾶρζιλίχι τὸ (<terzilik) = ραπτική
- A τᾶσλίμι τὸ (<teslim) = παράδοση (γιὰ ἐμπολέμους)
- A τᾶσπίχι τὸ B, τᾶσπέχα ἢ (<tespih) = κομπολόι
 τέστι τὸ B, τᾶστι τὸ AΦ (<test) = μεγάλη στρογγυλὴ χάλκινη λεκά-
 νη(κυρίως γιὰ ζύμωμα)
- Π τεζκάχι τὸ B, τᾶζκᾶχι τὸ AΦ (<tezkâh) = ἀργαλειὸς
 τᾶζιρτούς ὁ (<tikiridi) = θόρυβος, κρότος
- A τίλισιμι τὸ (<tilisim) = φυλαχτὸ (μὲ μαγικῆς ἐνέργειες)
- A τᾶρμίχι τὸ (<tirmik) = τσονγκράνα γιὰ μάζεμα χόρτων, ἀχύρων κλπ.
 τᾶρμιχλάτημα τὸ (<τᾶρμιχλατῶ(=μάζεψω ἄχυρα, χόρτα κτλ. μὲ τὸ τᾶρμι-
 χῆ) <tirmiklamak) = μάζεμα ἀχύρων, χόρτων κτλ. μὲ τᾶρμίχι
- E τᾶρπᾶνι τὸ (<tirpan<δρεπᾶνι) = κοσιά
 τᾶσιλάτημα τὸ (<τᾶσιλατῶ (= ἀγκομαζῶ, ἀναστενάζω)<tislamak) = ἀγ-
 κομαχητό, ἀναστεναγμὸς
 τᾶσλέχι τὸ (<ITAK tişlek) = ὄρεξη, διάθεση

τίτιρέτμα τὸ Β (<τίτιρετῶ (= τρέμω, τρεμουλιάζω, τρομάζω), τίτιρᾶ-
τημα τὸ ΑΦ (<τίτιρᾶτῶ (= τρέμω, τρεμουλιάζω, τρομάζω)<titremek)
= τρεμούλιασμα

τοχάς ὁ (<toka) = πόρπη, τοκάς

τοχμάχι τὸ (<tokmak) = κόπανος, γερὸ ξύλο

τόπι τὸ (<top) = τόπι, μπάλα, κανόνι, τόπι ὑφάσματος

τοπίτασι τὸ (<toptası) = στρογγυλὸ βαθουλὸ χάλκινο πιάτο

τοπάλεμα τὸ (<τοπαλεύω (= κουτσαίνω) <topalamak) = κούτσυμα

τοπλάτημα τὸ ΠΕΡΧ (<τοπλάτῶ (= μαζεύω)<toplamak) = μάζεμα

τοπούχι τὸ (<topuk) = γόνατο

τοπράς ὁ (<torba) = ντορβάς, ταγάρι

τόζι τὸ (<toz) = σκόνη

Α τοπές ὁ (<töbe ἢ tönbe) = μεταμέλεια, ποτέ. Ἵτοπέ, ἡμαρτόν (= ποτέ,
ἡμαρτον), τοπέ τζὸ πααίνω (= ποτέ δὲν πηγαίνω)

τορπούς ὁ (<törbü) = ξυλοφάγος (ἐργαλεῖο ξυλοουργοῦ ποὺ τρίβει τὸ
ξύλο)

Α τοβάνι τὸ Β, τοφάνι τὸ ΑΦ (<tufan) = κατακλυσμὸς

τολο(υ)μάς ὁ (<ίσως tulum = τουλούμι, εἶδος παιδικοῦ φορέματος)
= φαρασιώτικο γυναικεῖο φόρεμα σὰν σαλβάρι

τοურάς ὁ (<tura) = κορόνα, σουλτανικὴ ὑπογραφή σὲ νόμισμα

τοурνάς ὁ (<turna) = γέρανος

Π τοурт́о́шъ ὁ (<turşu) = τουρσί

τοутáми τὸ (<tutam) = δραξιά, χεριὰ (Στὸ Βαρασὸ λέγεται καί: δράκα ἢ
<δράζω = ἀδράζω

τουτχάλι τὸ (<tutkal) = κόλλα

τουζάχι τὸ (<tuzak) = παγίδα

τουζλάτισμα τὸ ΠΕΡΧ (<τουζλατίζω (= ἀλατίζω)<tuzlamak) = ἀλατί-
σμα

τοуфáнкі τὸ (<tüfek) = ὄπλο, ντουφέκι

τοубекиерли́чи τὸ Β, тоуфáк̄áл-л́ичи τὸ ΑΦ (<tüfekellik) = ἀθωότητα,
ἀγαθότητα

τούλι τὸ (<tül) = τούλι

тоумсáки τὸ (<tümsek) = προεξοχή

тоунáтисμα τὸ (<тоунáтίζω (= κουρνιαζώ)<tünemek) = κούρνιασμα

тоутóуни τὸ (<tütün) = καπνὸς (γιὰ τσιγάρο)

τούι τὸ (<tüy) = τρίχωμα, χνουδί

U

оу́дтiешма τὸ (<оу́дтiеω (= πετῶ, φτερουγίζω) <uçmak) = πέταγμα,
φτερούγισμα

- ἡγρατιέσημα τὸ (<ἡγρατιέω(= ἀντικρίζω, συναντῶ, ἐπισκέπτομαι
περνώντας)<uğramak) = ἀντίκρισμα, συνάντηση
ὀγραδτιέσημα τὸ (<ὀγραδτιέω (= ἀσχολοῦμαι, καταγίνομαι)
<uğraşmak) = ἀσχολία, καταπιάσιμο, προσπάθεια
οὐλαμάς ὁ (<ulama) = προσθήκη, ἔνωση
οὐλάτισμα τὸ (<οὐλατίζω (= συνδέω, ἐνώνω, προσθέτω)<ulamak) =
πρόσθεση, σύνδεση, μπόλιασμα
οὐλαδτιέσημα τὸ (<οὐλαδτιέω(= προφταίνω)<ulaşmak) = πρόληψη
οὐλούτημα τὸ (<οὐλουτάω(= οὐρλιάζω) < ulumak) = οὐρλιασμα,
οὐρλιαχτὸ
ἴμουτι τὸ (<umut) = ἐλπίδα
οὐν-νούχι τὸ (<unluk) = ἄλεσμα, Β τὸ ἀλεύρι τῆς χρονιάς
οὐρουπάς ὁ (<urba ἢ uruba) = κοστούμι
ἴφσάχι τὸ (<uşak) = παλικάρι
ἴφσόκ-κο τό, ἴφσαχόκ-κο τὸ (<ἴφσάχι+ -όκ-κο) = παλικαράκι, παιδί
Α οὔτι τὸ (<ut) = οὔτι (μουσικὸ ὄργανο)
οὐιδουμάς ὁ (<uydurma) = ταίριασμα, προσαρμογὴ
οὐιτιέσημα τὸ (<οὐιτιέ(γ)ω (= ταιριάζω, συμφωνῶ) <uyamak) = ταίρι-
ασμα, συμφωνία

V

- Α βατῆς ὁ Β, βατᾶς ὁ ΑΦ (<vade) = ζωή, προθεσμία
Α βαχίτι τὸ (<vakit) = καιρὸς, ἐποχὴ, εὐκαιρία
Α βάχτι τὸ (<vakiti) = σωματικὴ δύναμη
βαλῆς ὁ (<vali) = νομάρχης
βάτι τὸ (<vad ἢ vaad) = ὑποθήκη, παραγγελία
Α βαζιφές ὁ (<vazife) = καθήκον, ἀρμοδιότητα
Α βεκίλ(ης) ὁ (<vekil) = ἀντιπρόσωπος
Α βερέμι τὸ Β, βᾶρᾶμι τὸ ΑΦ (<verem) = φθίση, κακὴ ἀρρώστια
βερκῆς ὁ (<vergi) = ἐτήσιος φόρος
Α βεζίρ(ης) ὁ (<vezir) = βεζίρης
Π βεράνι τὸ (<veran) = ἐρείπιο
Π βερενές ὁ (<verane) = ἔρημο, ἀκατοίκητο σπίτι
βιζιλτούς ὁ (<vizilti) = βόμβος (κυρίως ἐντόμων)
Α βιλαέτι τὸ Β, βιλαέτι τὸ ΑΦ (<vilâyet) = βιλαέτι, νομὸς

Y

- γιαγλάτημα τὸ (<γιαγλατῶ(= λιπαίνω, ἀλείφω)<yağlamak) = λίπανση,
ἄλειμμα
γιαχᾶς ὁ (<yaka) = γιακάς

γιαχαλάτημα τὸ (<γιαχαλατῶ(= ἄρπάζω, πιάνω ἀπὸ τὸ γιακὰ) <yakalamak) = ἄρπαγμα, πιάσιμο ἀπὸ τὸ γιακὰ

γιαχίῤῥιέσημα τὸ (<γιαχίῤῥιέω (= ταιριάζω)<yakışmak) = ταίριασμα

γιαλί τὸ (<yal) = τροφή ἀγελάδων, γουρουνιῶν ἀπὸ νερὸ ἢ τυρόγαλο καὶ ἄλευρι ἢ πίτυρα ἢ ὑπολείμματα φαγητῶν

γιαλάχι τὸ (<yalak) = ποτίστρα γιὰ κόττες ἢ δοχεῖο φαγητοῦ σκύλου ἢ γουρουνιοῦ

γιάνι τὸ (<yan) = πλευρό, πλάγια ὄψη

γιανᾶζλίχι τὸ (<yanaızlık) = ἀναποδιά, δυστροπία

γιαναῤῥιέσημα τὸ (<γιαναῤῥιέω(= πλησιάζω) <yanaşmak) = πλησί-ασμα

γιαγνίσι τὸ (<yanlış) = λάθος

γιαγνιῤῥιέχι τὸ Β, γιαγνιῤῥιέχι τὸ ΑΦ (<yanlışlık) = λάθος, σφάλμα

γιαπουῤῥιέσημα τὸ (<γιαπουῤῥιέω(= κολλῶ [μέσο ρῆμα]<yarışmak) = κόλλημα

γιαράς ὁ (<yara) = πληγή, τραῦμα, σπυρί

Π γιερένος ὁ (<yâr) (= φίλος, ἔραστής, ἐρωμένη) + -ένος) = ἐρωμένος, ἔραστής

Π γιερέντσα ἢ (<yâr + -έντσα) = φίλη, συνομήλικη, ἐρωμένη

Π γιαραν-νίχι τὸ Β, yârân-nîki τὸ ΑΦ (<ἄστεῖο) = yaranlık

γιαῤῥατιέσημα τὸ (<γιαῤῥατιέ(γ)ω(= ζῶ)<yaşamak) = ζήσιμο, ζωή

γιατάχι τὸ (<yatak) = κοιτῶ, φωλιά (ζῶου)

γιατ-σίχι τὸ Β, γιατ-τσίνι τὸ ΑΦ(<yatsı) = ἡ ὥρα τοῦ ὕπνου, τὰ μεσάνυ-χτα

γιαβαν-νίχι τὸ (<yavanlık) = ἀποφυγή ἀρτήσιμων φαγητῶν

γιαβρούμ(ου) κλητ. (<yavrum) = παιδί μου, πουλί μου (γιὰ τρυφερότη-τα)

για(γ)ι τὸ (<yay) = τόξο

για(γ)ιλᾶς ὁ (<yayla) = ὄροπέδιο, πεδιάδα

γιαζδούρδισμα τὸ (<γιαζδουρδίζω(= γράφω κάτι με τὴ βοήθεια ἄλ-λου)<yazdırmak) = γράψιμο με τὴ βοήθεια ἄλλου

γᾶλᾶκι τὸ (<yelek) = γελέκο

γεμέκι τὸ (<yemek) = φαγητὸ

γεμίσι τὸ (<yemiş) = ξερὸς καρπὸς

Α γεμίνι τὸ (<yemin) = ὄρκος

γελ-λεῤῥιέσημα τὸ Β (<γελ-λεῤῥιέ(γ)ω(= ἐγκαθίσταμαι, τακτοποιοῦ-μαι), γερλᾶῤῥιέσημα ΑΦ (<γερλᾶῤῥιέω<yerleşmek) = ἐγκατάστα-

ση, τακτοποίηση

γεῤῥίλι τὸ (<yemişilbaş = ἀρσενικὴ ἀγριόπαπια) = ἀγριόπαπια

γειτιότητα γέω (<γειτιότηέω(= προφταίνω, καταφθάνω, ώριμά-
ζω)<yetişmek) = φτάσιμο, ώριμασμα, πρόφτασμα

γειτίσσημα τὸ (<γειτιέω(= ώριμάζω ἐνηλικιώνομαι)<yetmek) = ώρι-
μασμα

γεγίνι τὸ B, γίγινι τὸ AΦ (<γιῖḡin) = θημωνιά, σωρὸς

γίγνιέσημα τὸ AΦ (<γίγνιέ(ζ)ω(= σωριάζω)<γιῖḡmak) = σόφριασμα

γιοχλάτσημα τὸ (<γιοχλατῶ(= ἐπισκέπτομαι, ψάχνω, ἐρευνῶ)<yokla-
mak) = ἐπίσκεψη, ψάξιμο, ἐρευνα

γιοχλούχι τὸ (<yokluk) = ἀνέχεια

γιολτῶτῆς ὁ - γιολτῶτῆσσα ἡ (=yolcu) = ὁδοιπόρος, ταξιδιώτης

γιολδῶτῆς ὁ (<yoldaş) = συνοδοιπόρος, σύντροφος

γιολ-λάτσημα τὸ (<γιολ-λατῶ(= στέλνω)<yollamak) = στάλισμο

γιολάχι τὸ (<yolak) = πέρασμα, ἀνοιγμα ἀπὸ φραγμένο τόπο

γιογγῆς ὁ (<yonga) = πελεκούδι

γιοργάνι τὸ (<yorgan) = πᾶπλωμα

γιοδῶμάχι τὸ (<ῖσως yosmakik = κομψότητα, χάρη, ἐρωτοτροπία) = κε-
φαλὸδεσμος Φαραῖσιωτιστῶν, ποὺ καλύπτει καὶ τὸ πηγούνι καὶ τὸ
στόμα

γιόνι(v) τὸ (<yön) = τρόπος, ἤδραν τὸ γιόνι(v) του (= βρῆκαν τὸν τρόπο
του) B

γιάφι τὸ (<yulaf) = βρώμη (στὸ B λέγεται καὶ : δουφένα ἢ <ῖσως ἀπὸ
τὸ σούφι (<şif) = φλούδα, σκύβαλο ὀσπριοειδῶν, δημητριακῶν

γιβάρι τὸ (<yular) = καπίστρι

γιουμπρούχι τὸ (<yumruk) = γροθιά (στὸ B λέγεται καὶ : ἶσχνῆ ἢ)

γιούρτι τὸ (<yurt) = τόπος κατοικίας (κυρίως γιὰ παραθέριση καὶ βοσκή
τῶν ζῴων), κατάλυμα, πατρίδα

Z

A ζαπίτ(η)ς ὁ (<zâbit) = ἀξιοματικὸς

A ζαχράς ὁ (<zahire<ἀραβ. zahre) = σιτηρά, ζωοτροφές, προμήθεια

A ζαμάνι τὸ (<zaman) = ἐποχή, καιρὸς

A ζενεέτι τὸ B, ζεναάτι τὸ AΦ (<zenaat) = ἐπάγγελμα, τέχνη

A ζάπτι τὸ (<zapt) = συγκράτηση, δάμασμα, χαλιναγώγηση, λήψη, κα-
τοχή, ἄλωση

A ζαράρι τὸ (<zarar<ἀραβ. izrar) = ζημιὰ, βλάβη

A ζάρφι τὸ (<zarf) = φάκελο

A ζαίπτις ὁ (<zaptiye) = χωροφύλακας

A ζαϊφλάντισμα τὸ (<ζαϊφλαντίζω (= ἀδυνατίζω)<zayıflanmak) = ἀδυνα-
τισμα

A ζαϊφλίχι τὸ (<zayıflık) = ἀδυνατίσμα, καχεξία

- Π ζεχέρι τὸ Β, ζεχίρι τὸ ΑΦ (<zehir) = δηλητήριο
- Π ζεχέρλετίσμα τὸ Β (<ζεχέρλετίζω(= δηλητηριάζω), ζεχίρλετίσμα τὸ ΑΦ (<ζεχίρλετίζω)<zeyirlemek) = δηλητηρίαση
- Α ζᾶμπι τὸ (<zem) = κακολογία
- Π ζεμπερέκι τὸ Β, ζᾶμπᾶρακι τὸ ΑΦ (<zemberek) = πόμολο πόρτας
- Α ζερζελες ὁ Β, ζᾶρζᾶλάς ὁ ΑΦ (<zerzele) = σεισμός
- ζενγγιν-νιέχι τὸ Β, ζενγγιν-νίχι τὸ ΑΦ (<zenginlik) = πλούτισμα, πλουτισμός
- ζενγγιν-νέντισμα τὸ (<ζενγγιν-νεντίζω(= πλουτίζω)<zenginlemek) = πλούτισμα, πλουτισμός
- ζεϊπέκ(ης) ὁ, ζεϊπέκι τὸ (<zeybek) = αὐτὸς ποὺ φοράει κοντὸ παντελόνι, ζεϊπέκης
- Α ζεϊτούνι τὸ (<zeytin) = ἐλιά
- Α ζέτ-γιαγί τὸ Β, ζεϊτιν-γιαγί τὸ ΑΦ (<zeytin yađi) = ἐλαιόλαδο
- Α ζιτ-τι τὸ (<zit) = ἀναποδιά, ἀντίθεση
- Π ζίλι τὸ (<zil) = κουδουνάκι, κυπρί
- Π Ζιντσί-δере και Ζιντσί-ταρα τὸ Β, Ζιντσί-τερε τὸ ΑΦ, Ἴτῶ (<zincidere = ἄλυσσοπόταμος) Ἴετσι τὸ ὀνομάζει καὶ ὁ Λεβίδης = μεγάλο χωριὸ τῆς Καισάρειας
- Π ζιντᾶνι τὸ Β, ζιντάνι τὸ ΑΦ (<zindan) = σκοτεινὸς τόπος, μεγάλη τούφα
- Α τσία ἢ (<zıya) = σπίθα, μικρὸ φῶς
- Π ζιάνι τὸ (<zıyan) = ζημιὰ
- Α ζιαρέτι τὸ Β, ζι(γ)ᾶράτι τὸ ΑΦ (<zıyaret) = ἱερός τόπος, τόπος προσκυνήματος
- ζόρι τὸ (<zor) = δυσκολία, ζόρι
- ζορπαλίχι τὸ (<zorbalık) = βία, ζορπαλίκι
- ζολ-λάτσημα τὸ Β (<ζολ-λατῶ(= προσπαθῶ πολὺ), ζορλάτσημα τὸ ΑΦ (<ζορλατῶ) <zorlamak) = μεγάλη προσπάθεια
- Π ζουρτάς ὁ Β, ζουρνάς ὁ ΑΦ (<zurna) = ζουρνάς
- Π ζουρνατῶης ὁ (<zurnaci) = αὐτὸς ποὺ παίζει ζουρνά, ζουρνατῶης τῶουτῶι τὸ Β, ζουτῶι τὸ ΑΦ (<ἴσως zücaş) = στάμνα (στὸ Β σημαίνει καὶ πήλινο βάζο)

2. *Ἐπίθετα*

Οἱ ἄναρθροι τύποι τῶν ἐπιθέτων, οἱ ὅποιοι καὶ προτάσσονται, χρησιμοποιοῦνται πάντοτε ὡς ἐπίθετα (ἐπιθετικοί, κατηγορηματικοί προσδιορισμοὶ καὶ ὡς κατηγορούμενα), ἐνῶ οἱ ἔναρθροι τύποι, οἱ ὅποιοι σημειώνονται ὕστερα ἀπὸ τοὺς ἄναρθρους, χρησιμοποιοῦνται ὡς οὐσιαστικά. Δὲ χρησιμοποιοῦνται ὅλα τὰ ἐπίθετα ὡς οὐσιαστικά, ἀλλὰ καὶ ὅσα χρησιμοποιοῦνται δὲ σχηματίζουν καὶ γιὰ τὰ τρία γένη οὐσιαστικά. Ἔτσι ἄλλα σχηματίζουν μόνον ἄρσενικό οὐσιαστικό: ἀτσεμῆς - ὁ ἀτσεμῆς, ἀχράζι - ὁ ἀχράζης, ἀβαράς- ὁ ἀβαράς, ἄλλα ἄρσενικά καὶ θηλυκά: ἀχίλ-λοῦς - ὁ ἀχίλ-λοῦς - ἡ ἀχίλ-λοῦσσα, καὶ ἄλλα σχηματίζουν καὶ τὰ τρία γένη: ἀχίλσούζι - ὁ ἀχίλσούζης - ἡ ἀχίλσούζα - τ(ὸ) ἀχίλσούζι. Χρησιμοποιοῦνται ὡς οὐσιαστικά μόνον τὰ ἐπίθετα, ποῦ ἐκφράζουν ιδιότητες ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ἀπ' αὐτὰ ὄχι ὅλα. Τὰ ἐπίθετα, ποῦ ἐκφράζουν ιδιότητες πραγμάτων, κατὰ κανόνα δὲ χρησιμοποιοῦνται ὡς οὐσιαστικά.

A

- A ἄτσεμῆς, ἀτσεμῆς ὁ (<acemi) = ἄπειρος, ἀρχάριος
 A ἀχμάχι, ἀχμάχος ὁ - ἀχμάχτσα ἡ (<ahmak) = ἀνόητος, βλάκας
 ἀχράζι, ἀχράζης ὁ (<ahras) = μουγγός, βουβός
 A ἀχίλ-λοῦς, ἀχίλ-λοῦς ὁ - ἀχίλ-λοῦσσα ἡ (<akilli) = μυαλωμένος
 A ἀχίλσούζι, ἀχίλσούζης ὁ - ἀχίλσούζα ἡ - ἀχίλσούζι τὸ (<akilsiz) = ἄμυαλος
 A ἀνκσούζι, ἀνκσούζης ὁ - ἀνκσούζα ἡ - ἀνκσούζι τὸ (<aksi) = ἀνάποδος
 ἀλατσάλους, ἀλατσάλους ὁ - ἀλατσάλουσσα ἡ (<alacali) = παρδαλός, παρδαλοειδῆς
 ἀλιῶχούνη, πλῆθ. ἀλιῶχοῦνε Β, ἀλιῶχοῦνα ΑΦ (<alixkin) = συνηθισμένος
 ἀλτσούνωνα (<άλτσούνι [(= χρυσός) <altin] + -ώνα) = χρυσός, χρυσαφένιος
 ἀνγούτι (<angut) = βλάκας, ἀνόητος, χοντροκέφαλος
 ἀγναμάζι, ἀγναμάζης ὁ - ἀγναμάζι τὸ (<anlamaz) = αὐτὸς ποῦ δὲν καταλαβαίνει
 ἀπτάλι, ἀπτάλ(ης) ὁ ἀπταλοῦ ἡ - ἀπτάλι τὸ (<aptal) = μουσουλμάνος
 καλόγερος, ζητιάνος, ἄρπαγας
 ἀρσούζι, ἀρσούζης ὁ - ἀρσούζι τὸ (<arsiz) = ἄτακτος
 ἀβανάχι, ἀβανάχος ὁ - ἀβανάχτσα ἡ - ἀβανάχι τὸ (<avanak) = βλάκας, ἀνόητος
 Π ἀβαράς, ἀβαράς ὁ (<avara) = ἄνεργος, χασομέρης
 ἀγιάχος, ἀγιάχος ὁ (<ayak) = πεζός

- A αϊνής ό (<ayni) = όμοιος
 άζγούνι, άζγούνι τό (<azgin) = εύέξαπτος, λυσσασμένος, φοβερός, κα-
 κός, |άφθονος (μεταφ.)

B

- A παχιτρόνα (<παχιρί τó [(= χαλκός) <bakir] + -ώνα) = χάλκινος, μπα-
 κιρένιος
 A πατ-τάλι (<battal) = χοντροκομμένος, άχαρος, / έγκαταλειμμένος κη-
 πος, χωράφι
 παγιάτι (<bayat) = μπαγιάτικος
 παού (<belli) = φανερός
 πελ-λισούζι, πληθ. πελ-λισουόζε B, παουσουόζι AΦ (<bellisiz) = άγνώρι-
 στος
 Π παραπάρι, πληθ. παραπάρε B, παραπάρα AΦ (<beraber) = ισόβαρος, ό
 μαζι
 Π περπάτι (<berbat) = καταστραμμένος, φτένω περπάτι = καταστρέφω
 A περεκετίλους (<bereketli) = άφθονος
 πεσλός (<besli) = καλοθρεμμένος, παχύς (για ζώα κυρίως)
 Π πείναμάζι, πείναμάζης ό - πείναμάζι τó (<beynamaz) = άνιφτος
 πιτίσμιλός, πιτίσμιλός ό - πιτίσμιλούσσα ή (<biçimli) = όμορφος, κομ-
 ψός
 πιτίσμουόζι, πιτίσμουόζης ό - πιτίσμουόζα ή - πιτίσμουόζι τó (<biçim-
 siz) = άκαλαίσθητος, άκομπος
 πόλι (<bol<ίσως πολύ) = εύρύχωρος, πολλαματής (<ίσως bol) = εύρύ-
 χωρος
 ποϊλός, ποϊλός ό - ποϊλούσσα ή (<boylu) = ψηλός στό άνάστημα (για
 άνθρωπο)
 πόζι (<boz) = άσπριδερός, σταχτής, χέρσος, ποζός ό (<πόζι) = τó στα-
 χτι βόδι
 ποζιέρι (<πόζι + -ιέρι) = σταχτωπός
 ποζούζι (<bozuk) = χαλασμένος
 A πουταλάς, πουταλάς ό (<budala) = βλάκας, μπουταλάς
 πουλανίχι (<bulanik) = θολός, ταραγμένος, συννεφιασμένος
 πουλασίχι (<bulaşik) = λερωμένος, άπλυτος (για πιάτα)
 πιτούνι (<bütün) = όλος έντελώς, συνολικός, όλοκληρωτικός

C

- A τσάχέλι, τσάχέλ(ης) ό - τσάχέλτσα ή - τσάχέλι τó (<cahil) = άπειρος,
 νεαρός

- Π τσαν-νούς, τσαν-νούς ό - τσαν-νούσα ή (<canli) = ζωντανός
 Π γιαιρού-τσαν-νούς (<γαι canli) = μισοζώντανος, μισοπεθαμένος
 Α τσεναπέτι, τσεναπέτ(ης) ό - τσεναπέτσα (<cenabet) = κακότεροπος, άτακτος
 Α τσεςερετλούς Β, τσεςαρετλούς ΑΦ, τσεςερετλούς ό - τσεςερετλούσσα ή Β, τσεςαρετλούς ό - τσεςαρετλούσσα ή ΑΦ (<cesarelli) = θαρραλέος
 τσίβιζί (<cinik) = νερούλος
 τσίβιζιέρι (<τσίβιζί + -έρι) = νερούλωτος
 Α τσίλβελούς (<cilveli) = θελητικός, χαριτωμένος
 Α τσίνσλους (<cinsli) = αυτός που προέρχεται από έκλεκτή, καλή ράτσα

Ç

- τσάτιρώνα (<τσάτιρι τό [(= αντίσκηνο) <çadir] + -ώνα) = αντίσκηνέ-νιος
 τσαγαλιέρι (<τσαγαλία τά και τσαγαλιοι οί [(= βότσαλα, χαλίκια) <çakil]) = αυτός που έχει βότσαλα, χαλίκια, ό βοτσαλωτός
 τσαλγούνι, τσαλγούν(ης) ό - τσαλγούντσα ή - τσαλγούνι τό (<ITAK çalgin ή çalik) = ό πειραγμένος προςβλημένος από άρρώστια (κυρίως για φυτά, δέντρα)
 τσαλιμλούς, τσαλιμλούς ό - τσαλιμλούσσα ή (<çalimli) = επιδεικτικός
 τσαλισχάνι, τσαλισχάνος ό (<çaliskan) = εργατικός, δουλευτάρης
 τσάπι (<çap) = στραβός, άνάποδος
 τσαπχούνι, τσαπχούν(ης) ό (<çapkin) = άνάποδος, στραβός, δραστήριος
 τσαπουτώνα (<τσαπούτι τό (= πανι)<çaput) = πάνινος
 τσατλάχι, τσατλάχος ό (<çatlak) = σκασμένος
 τσαϊρώνα Β (<τσαϊρι Β (= χόρτο, λιβάδι), τσεϊρώνα ΑΦ (<τσεϊρι<çayir) = χορταρένιος
 Σ τσέτινι (<çetin) = σκληρός (κυρίως για τά καρύδια που δέ βγαίνουν από τό τσόφλι τους), (μεταφ.) στρυφνός
 τσιπλάχος, τσιπλάχος ό - τσιπλάχι τό Β, τσιπλάχους, τσιπλάχους ό - τσιπλάχι τό (<çiplak) = γυμνός
 τσιτσακώνα (<τσιτσακί τό [(= λουλούδι)<çizek] + -ώνα) = λουλουδέ-νιος
 τσιτσακλούς, τσιτσακλούς ό - τσιτσακλούσσα ή (<çizekli) = λουλουδέ-νιος, λουλουδάτος
 τσίγι (<çig) = άγουρος
 τσίλι, τσίλ(ης) - τσίλου ή - τσίλι τό (<çil) = αυτός που έχει κουκκίδες ή στίγματα στο πρόσωπο, παρδαλός

- Π τσίρκάφος, τσίρκάφος ό (<çirkef) = κακοήθης
 τσίρκίνι, τσίρκίν(ης) ό - τσίρκίντσα ή - τσίρκίνι τό (<çirkin) = άσχημος
 τσίβίτι (<çiviti) = πράσινος, βένατο τσίβίτι = καταπράσινος
 τσοτσουχσούζι (<çocuksuz) = ό χωρίς παιδιά
 τσολάχι, τσολάχος ό - τσολαχού ή - τσολάχι τό (<çolak) = κουλός
 τσολπάρι, τσολπάς ό, τσολπάρ(ης) ό - τσολπαρού ή - τσολπάρι τό
 (<çolpa) = άδέξιος
 τσορλούς, τσορλούς ό - τσορλούσσα ή (<çorlu) = αυτός που έχει άγι-
 άτρευτη άρρώστια, φυματικός, φθισικός
 τσόλι (<çöl) = έρημος
 τσουχουρλούς (<çukurlu) = βαθουλός, κοϊλος, 'Τσουχουρλούς ό -
 'Τσουχουρλούσσα ή = ό κάτοικος του φαρασιώτ. χωριού: 'Τσου-
 χούρι τό
 τσουρούκι (<çürük) = σάπιος

D

- ταμαρλούς, ταμαρλούς ό - ταμαρλούσσα ή (<damarlı) = ό από έκλεκτή
 ράτσα (για ζώα)
 τανκαλάχι, τανκαλάχος ό - τανκαλάχτσα ή - τανκαλάχι τό B, τανγαλάχι,
 τανγαλάχος ό - τανγαλάχτσα ή - τανγαλάχι τό AΦ, τδ (<dangalak)
 = άνόητος, κουτός
 τάρι (<dar) = στενός, στενόχωρος
 τελ(ι)γαν-νούς, τελ(ι)γαν-νούς ό - τελ(ι)γαν-νούσσα ή (<delikanlı)
 = νέος
 Π τερπετέρι, τερπετέρ(ης) ό - τερπετέρτσα ή - τερπετέρι τό B, τάρπātάρι,
 τάρπātάρ(ης) ό - τάρπātάρτσα ή - τάρπātάρι τό (<derbeder) = άθλι-
 ος, άλήτης, τυχодиώκτης, φτωχός, ταλαίπωρος
 Π τερτλούς, τερτλούς ό - τερτλούσσα ή (<dertli) = βασανισμένος, άρρω-
 στος από χρόνια άρρώστια
 τίτιζι, τίτιζης ό - τίτιζού ή - τίτιζι τό (<ITAK didiz) = όργιλος
 τίκι (<dik) = κάθετος, ίσιος, άπότομος
 A τινσούζι, τινσούζης ό - τινσούζα ή - τινσούζι τό (<dinsiz) = άπιστος,
 άσεβής
 τιρής, τιρής ό - τιρίσσα ή (<diri) = ύγιής, γερός, ζωντανός
 τιλ-λικσούζι, τιλ-λικσούζης ό - τιλ-λικσούζα ή - τιλ-λικσούζι τό B,
 τιρλικσούζι, τιρλικσούζης ό - τιρλικσούζα ή - τιρλικσούζι τό AΦ
 (<dirliksiz) = άσυμβίβαστος, δύστροπος, καβγατζής
 Π τιβανές, τιβανές ό B, τιβανάς, τιβανάς ό AΦ (<divane) = άνάποδος,
 τρελός, άνόητος, βλάκας

- τολασίχι (<dolaşık) = μεπερδεμένος, περίπλοκος
 τοσάνι (<doşan) = μεταχειρισμένος
 τολάκι ΑΦ (<dölek) = επίπεδος, όμαλός (κυρίως για επιφάνειες)
 τούλι, τούλι τό (<dul) = χήρος, χήρα
 τουρούσι (<duru) = διαυγής, καθαρός
 τουτώνα (<τούτι τό [(= μουριά)<dut] + -ώνα) = αυτός που είναι φτι-
 αγμένος ή προέρχεται από μουριά
 τουμ-τούζι (<dümdüz) = έντελώς επίπεδος, όμαλός
 τουρζούς, τουρζούς ό - τουρζούσσα ή (<dürzú) = κακόψυχος, επίβου-
 λος, προδότης, παλιάνθρωπος
 Π τουσάνος, τουσάνος ό - τουσάντσα ή (<düşman) = έχθρός
 τούζι (<düz) = επίπεδος, όμαλός

E

- άτεπζούζι, άτεπζούζης ό - άτεπζούζα ή - άτεπζούζι τό (<edepsiz) =
 άδιάντροπος
 Α γεσίρι, γεσίρ(ης) ό - γεσίρτσα ή - γεσίρι τό (<esir) = αιχμάλωτος
 Α έζιατλούς, έζιατλούς ό - έζιατλούσσα ή Β, έζιατλούς, έζιατλούς ό -
 έζιατλούσσα ή (<eziyetli) = κουραστικός, κοπιαστικός, βασανιστι-
 κός

F

- Α φενάς, φενάς ό - φενάσσα ή (<fena) = κακός
 Α φεραχλούς, ό - φεραχλούσσα ή (<ITAK ferahli) = όρεξιάτικος, χαρού-
 μενος
 Α φεσάτι, φεσάτ(ης) ό - φεσάτ'σσα ή - φεσάτι τό (<fesat) = ραδιοόργος,
 συκοφάντης

G

- Α γαίπι (<gaip) = άφαντος, φτένω γαίπι = έξαφανίζω, 'ίνουμαι γαίπι
 = έξαφανίζομαι
 Α γαρίπι, γαρίπ(ης) ό - γαρίπ'σσα ή - γαρίπι τό (<garip) = όρφανός,
 όλομόναχος, δύστιχος, ξένος
 Α γαιρέτλούς, γαιρέτλούς ό - γαιρέτλούσσα ή (<gayretli) = δραστήριος
 κένττι Β, κάνττι ΑΦ, 'Τό (<genç) = νέος
 κεβεζές, κεβεζές ό - κεβεζού ή Β, κάβάζάς, κάβάζάς ό - κάβάζού ή ΑΦ,
 'Τό (<geneze) = φλύαρος
 καβράκι (<genrek) = εύθρυπτος
 κουμουδώνα (<κουμούσι τό [(= άσημι)<gümüş] + -ώνα) = άσημένιος

- Π κουναχ-κέρι, κουναχ-κέρ(ης) ό - κουναχ-κέρτσα ή - κουναχ-κέρι τó B, κουναχ-κάρι, κουναχ-κάρ(ης) ό - κουναχ-κάρτσα ή - κουναχ-κάρι τó (<günahkâr) = άμαρτωλός
- Π κουρτσούς, κουρτσούς ό, πληθ. κουρτσούδες οί (<Gürcü = Γεωργία τού Καυκάσου) = καμαρωτός, όμορφος (χρησιμοποιείται κυρίως ώς ούσιαστικό)
- κουζέλι, κουζέλιτσα ή - κουζέλι τó B, κουζάλι, κουζάλιτσα ή - κουζάλι τó AΦ (<güzel) = όμορφος, ώραιος
- κουζέλικό B(<κουζέλι <güzel) = όμορφος

Η

- A χαϊνι, χαϊν(ης) ό - χαϊνίτσα ή (<hain) = προδότης, άπιστος, άχάριστος, επίβουλος, μιαρός
- Π χάμι (<ham) = άγουρος, άπειρος, άσυνήθιστος
- A χαράμι (κυρίως γιά πράγματα) (<haram) = άθέμιτος, άδικος, παράνομος
- A χαράπι (<harap) = έρειπωμένος· χαράπι τó = έρείπιο (για οίκοδομές, κτίσματα)
- χορδελέτσί (<hardala(= πελώριο ζώο) + -έτσί) = πελώριος, τεράστιος, (ένóτουν άντί χορδελέτσί = έγινε τεράστιο(ς))
- A χάσι (<has) = καθαρός, γνήσιος, άσπρος
- χασεδώνα B, χασαδώνα AΦ (<χασές ό B, χασάς ό AΦ, 'Tó (= χασές) <hasa) + -δώνα) = από χασέ φτιαγμένος
- A χαϊλ-λούς, χαϊλ-λούς ό - χαϊλ-λούσσα ή B, χαϊρλούς, χαϊρλούς ό - χαϊρλούσσα ή AΦ (<hayırlı) = ώφέλιμος, καλότυχος
- A χαϊρσουζί, χαϊρσουζίης ό - χαϊρσουζα ή - χαϊρσουζί τó (<hayırsız) = άνώφελος, άχρηστος
- A χαζίρι (<hazır) = έτοιμος, φτένω χαζίρι = έτοιμάζω
- A (χ)εσαπσουζί, (χ)εσαπσουζίης ό - (χ)εσαπσουζί τó (<hesapsız) = άσυλλόγιστος
- A χαβάσης (<haves, άπαντά και heves) = όρεξιάτικος, μερακλής
- A χαβασλούς, χαβασλούς ό - χαβασλούσσα ή (<hevesli) = ό πολύ όρεξιάτικος, ό πολύ μερακλής
- A χιλ-λεκέρι, χιλ-λεκέρ(ης) ό - χιλ-λεκέρτσα ή B (<hilekâr) = δόλιος, άπατεώνας, αυτός που κάνει δόλο, νοθεία
- Π χόσι (<hos) = παράξενος, διαφορετικός, ένóμουν ά' χόσι (<bir hos olmak) = παραξενεύομαι, πααίνει σό χόσι μου(<hosuma gitmek) = παραξενεύομαι
- Π χουιλούς, χουιλούς ό - χουιλούσσα ή (<huylu) = όύστροπος, τρομαγμένος

I

ϊσ-σούζι (<issiz) = έρημος, άκατοίκητος

İ

- Π πρισιμόνα (<πρισίμι τὸ [(= μετάξι)<ibrişim = μεταξωτὸ νήμα] + -ώνα) = μεταξωτὸς
 ἔκίζι (<ikiz) = οἶδμος
 Α ἱμανσούζι, ἱμανσούζης ὁ - ἱμανσούζα ἢ - ἱμανσούζι τὸ (<imansız) = ἄπιστος
 ἴρι (<iri) = μέγας
 Α ἰσταχλούς, ἰσταχλούς ὁ - ἰσταχλούσσα ἢ (<istahlı) = αὐτὸς ποὺ ἔχει ὄρεξη, ἐπιθυμία, ὄρεξιάνικος
 Α ἰτααίλους, ἰτααίλους ὁ - ἰτααίλούσσα ἢ (<itaatlı) = ὑπάκουος, εὐπειθής
 ἰτ-ταχάλους, ἰτ-ταχάλους ὁ - ἰτ-ταχάλουσσα ἢ (<ITAK ittahalı) = πεισματάρης, γκρινιάρης

K

- γαπάς (<kaba) = ὁ ἐπάνω, χοντρός, ἀδυναμικός
 Α γατιφέλους Β, γατιφάλους ΑΦ (<kadifeli) = ὁ ἀπὸ κατιφέ, κατιφένιος
 Α γαίλ(ι), (<kail) = συγκατανευτικός, σύμφωνος, αὐτὸς ποὺ δέχεται κάτι
 Α ἴνουμαι γαίλι (<kail olmak) = συμφωνῶ, δέχομαι
 Α γάλπι (<kalp) = βαρετός, βραδυκίνητος, τεμπέλης
 Α<Π γαλπαζάνος, γαλπαζάνος ὁ (<kalpaзан = παραχαράκτης) = βραδυκίνητος, τεμπέλης
 γαμπούρι, γαμπούρ(ης) ὁ - γαμποουρούτσα ἢ (<kambur) = καμπούρης
 Α κέμιλι (<kâmil) = ὄριμος, σεμνός
 Α γανααίλους, γανααίλους ὁ - γανααίλούσσα ἢ Β, γανᾶίλους, γανᾶίλους ὁ - γανᾶίλούσσα ἢ ΑΦ (<kanaatlı) = ὑπομονετικός
 Α γαναχέρι, γαναχέρ(ης) ὁ - γαναχέρτσα ἢ - γαναχέρι τὸ Β, γαναχᾶρι, γαναχᾶρ(ης) ὁ - γαναχᾶρτσα ἢ - γαναχᾶρι τὸ ΑΦ (<kanaatkâr) = ὀλιγαρκής
 γαναγιαχλούς, γαναγιαχλούς ὁ - γαναγιαχλούσσα ἢ (<ITAK kanayaklı) = ἀνήλικος, ἀνυπεράσπιστος, ταπεινός, ἄθως
 γαν-νούς, γαν-νούς ὁ - γαν-νούσσα ἢ (<kanlı) = αἰμοχαρής, αἰμοδιψής, φονιάς
 γαρά-<(kara) = μαῦρος (χρησιμοποιεῖται ὡς ἀ' συνθετικὸ κυρίως ὀνομάτων)
 Α γαρέρι Β, γαρᾶρι ΑΦ, ἴτῶ (<karar) = κανονικός, ποῖκαν τα γαρέρι (- ἀποφάσισαν, συμφάσισαν), ἐνῶ στὴν τουρκικὴ ἔχομε: kararkılmak

ἀποφασίζω τελειωτικά

γαριδίχι, γαριδχούνι B, γαριδούχι, γαριδχούνι AΦ (<καριζικ) = ἀνακατεμένος

Π κερλούς, κερλούς ό - κερλούσσα ή B, κάρλους, κάρλους ό - κάρλούσσα ή (<kârli) = επικερδής

γατίχλούς (<κατικλι) = ἀνάμικτος

E κατολικί, κατολικί(ης) ό - κατολικίτσα ή (<katolik) = καθολικός (στο θρήσκευμα)

γαβλάχος, γαβλάχι, γαβλάχος ό - γαβλάχτσα ή - γαβλάχι τό (<kavlak) = φαλακρός ξεφλουδισμένος

κεβρέκι B, καβράκι AΦ (<kavruk) = πολύ ξερός ώστε να θρυμματίζεται
γαϊγουσούζι, γαϊγουσούζης ό - γαϊγουσούζα ή - γαϊγουσούζι τό <kaygusuz, ἀπαντᾶ και ὡς kaygisiz) = ξένοιαστος

A γαίπι (<καγιπ) = ἄφαντος, ἀόρατος, χαμένος, ἐξαφανισμένος

γαϊμαχλούς (<kaymakli) = ό ἀπό κρέμα, καϊμακένιος

κάλι, κάλ'(ης) ό - κάλου ή - κάλι τό (<kel) = φαλακρός, κασιδιάρης

E κελέσι, κελέσης ό - κελέσού ή - κελέσι τό B, κάλάσι, κάλάσης ό - κάλάσου ή κάλάσι τό (<keles <καλός) = ὄμορφος, ὄρατος

Π κέπεζές, κέπεζές ό - κέπεζού ή B, κᾶπᾶζᾶς, κᾶπᾶζᾶς ό - κᾶπᾶζού ή (<kerpaze) = γελοῖος

κεσκίνι (<keskin) = κοφτερός

A κεφλούς, κεφλούς ό - κεφλούσσα ή (<keyfli) = εὐδιάθετος, ὄρεξιᾶτικος

A κέφσουζι, κέφσουζης ό - κέφσουζα ή (<keysiz) = ἄκεφος

γίλ-λούς, γίλ-λούς ό - γίλ-λούσσα ή (<killi) = τριχωτός

γίρι (<kir) = σταχτής, ψαρής, παρδαλός

γίράτσι (<kirac) = πετρώδης, ἄγονος, ξερός

A γίσματλούς, γίσματλούς ό - γίσματλούσσα ή (<kismetli) = τυχερός

γίτι (<kit) = σπάνιος

γιβράχι (<kinrak) = γρήγορος, σβέλτος

A γιματλούς, γιματλούς ό - γιματλούσσα ή (<kiymetli) = πολύτιμος

A κίπारी (<kibar) = ἀξιοπρεπής, κομψός, εὐγενικός, καθαρός, ὄμορφος

γοτσᾶ (<koça) = μεγάλος, πελώριος, κοτζᾶμ

κολάι (<kolay) = εὐκολός

κόρι, κόρ(ης) ό - κόρτσα ή - κόρι τό (<kör) = τυφλός

γουτουζι, γουτουζης ό - γουτουζι τό (<kuduz) = λυσσιαγμένος

γουμσάρι (<kumsal) = ἀμμόδης, ἀμμουδερός

γουρνάτσι, γουρνάζης ό - γουρνάτσι τό (<kurnaz = δόλιος) = λαίμαργος, ἄχόρταγος

A γουβατλούς, γουβατλούς ό - γουβατλούσσα ή (<kunvetli) = δυνατός

A<Π κούφουρπάτσι, κούφουρπάζης ό (<küfürbaz) = βλάσφημος

κούτι (<küt) = μονοκόμματος, χοντροκομμένος, παράλυτος, κουλός, κουτσός

L

- Π λαφαζάνος, λαφαζάνος ό (<láfazan) = φλύαρος, λογάς
 Π λαφτόης, λαφτόης ό - λαφτόίσα ή (<lafci) = φλύαρος, λογάς

M

- μανγαφάς μανγαφάς ό - μανγαφάσσα ή (<mankafa) = χοντροκέφαλος
 A μαζλούμι, μαζλούμ(ης) ό - μαζλούμίσα ή - μαζλούμι τó (<mazlumi) = ήπιος, ήρεμος, ήσυχος, ταπεινός, σεμνός
 A μεζπούρ(ι) (<meçbur) = ύποχρεωμένος, άναγκαστικός, βιαστικός
 A μεμνούι (<memnun) = εύχαριστημένος
 A μεραχλούς, μεραχλούς ό - μεραχλούσσα ή (<merakli) = μερακλής
 A μερχαμετλούς, μερχαμετλούς ό - μερχατλούσσα B, μάχράμᾶτλούς, μάχράμᾶτλούς ό - μάχράμᾶτλούσσα ή (<merhametli) = εύσπλαχνικός
 A μερχαμετσούζι, μερχαμετσούζης ό - μερχαμετσούζα ή - μερχαμετσούζι τó B, μάχράμᾶτσούζι, μάχράμᾶτσούζης ό - μάχράμᾶτσούζα ή - μάχράμᾶτσούζι τó AΦ (<merhametsiz) = σκληρός, άσπλαχνος
 μουζμούζι, μουζμούζης ό - μουζμούζα ή - μουζμούζι τó (<mismiz) = άργοκίνητος, ύπουλος, πονηρός
 μινασούπι (<ITAK minasip) = ίκανός, σωστός, άπαραίτητος, ταιριαστός
 A μισκίι, μισκίν(ης) ό - μισκίντσα ή - μισκίι τó (<miskin) = άθλιος, βρωμιάρης
 μόσ-μόρι (<mosmor) = κατάμαυρος, μελανιασμένος
 A μουτδουζετλούς (<muzizetli) = θαυματουργός (για άγιο)
 A μουχαπετλούς, μουχαπετλούς ό - μουχαπετλούσσα ή B, μουχαπᾶτλούς, μουχαπᾶτλούς ό - μουχαπᾶτλούσσα ή AΦ (<muhabbetli) = τυχερός, άγαπητός, μονοιασμένος
 A μουχτάτῑ (<muhtas) = ύποχρεωμένος, άναγκαίος
 Π<A μουρδάρι, μουρδάρ(ης) ό - μουρδάρτσα ή - μουρδάρι τó B, μουντάρι, μουντάρ(ης) ό - μουντάρτσα ή - μουντάρι τó AΦ (<murdar <άρβ. murdedd) = μολυσμένος, ψόφιος
 ΠήA μουταραλούς (<müdaralı [<müdaralı = προσποίηση, ύποκρισία)<περσ. moudara]) = ύποχρεωμένος, άδύνατος, έτοιμόρροπος
 A μινκίι (<müñkün) = πιθανός, δυνατός, μινκίι τῑό'νι (= είναι άδύνατο)
 A μιζαβούρι, μιζαβούρ(ης) ό - μιζαβούρ(τ)σα ή - μιζαβούρι τó (<müzenvir) = στρεψόδικος, άπατεώνας) = προδότης, συκοφάντης

N

- A ναχίτλούς (<nakışlı) = ό διακοσμημένος με κεντητά ή ύφαντά (ή και ξυλόγλυπτες διακοσμήσεις)
- A ναμουσλούς, ναμουσλούς ό - ναμουσλούσσα ή (<mamuslu) = ντροπαλός, σεμνός, τίμιος
- A ναμουσ-σουζί, ναμουσ-σουζής ό - ναμουσ-σουζα ή - ναμουσ-σουζί τó (<namussuz) = άδιάντροπος
- Π ναμκόρι, ναμκόρί(ης) ό - ναμκόρίτσα ή - ναμκόρι τó (<nankör) = άχαριστος
- Π ναζλούς, ναζλούς ό - ναζλούσσα ή (<nazlı) = ναζιάρης
- Π νεκέσι, νεκέσης ό - νεκέσι τó (<nekes) = τσιγγούνης, φιλάργυρος
- A νικάχλούς B, νικάχλούς AΦ (<nikâhli) = στεφανωμένος
- A νικάχσουζί B, νικάχσουζί AΦ (<nikâhsız) = άστεφάνωτος

O

- ούλγούνι (<olgun = ώριμος) = άπίσιος (γιά φαγώσιμα και κυρίως γιά φρούτα και λαχανικά)
- όρτάχος, όρτάχος ό (<ortak) = συνέταιρος
- όρταχής AΦ (<ortak) = μισιακός

Ö

- όζι (<öz) = πραγματικός, γνήσιος
- A όζουρλούς, όζουρλούς ό - όζουρλούσσα ή (<özürlü) = άρρωστιάρης, ελαττωματικός

P

- Π πάκι (<pak) = καθαρός
- Π πίρ-πάκι (<pir-pak) = πεντακάθαρος
- παλ-λάχι B, παρλάχι AΦ (<parlak) = λαμπρός, γυαλιστερός, άστραφτερός
- παλ-λάχικ-κο και παρλάχικ-κο B (<parlak + -ók-ko) = λαμπρός, γυαλιστερός, άστραφτερός (ύποκοριστικό τού παρλάχι, όπως μικρός - μικρούτσικος)
- πασλούς (<paşlı) = σκουριασμένος
- Π παϊτίάρι (<payidar = μόνιμος, διαρκής) = έρημος, άκαλλιέργητος
- παϊμάχος, παϊμάχος ό (<ITAK paymah) = κουτός, βλάκας
- πέκι B, πάκι AΦ (<pek) = στερεός, σκληρός
- παλτάχος, παλτάχος ό (<peltek) = τραυλός

- Π περιῶνι, περιῶνος ὁ - περιῶνι τὸ (<perişan) = ἀξιολύπητος, ἄθλιος, συγχυσμένος, δυστυχημένος, ταλαίπωρος, ἔξειλάω περιῶνι (<perişan dîşmek) = γίνομαι ἀξιολύπητος
 πίσι, πίσης ὁ - πίσι τὸ (<pis) = ἀκάθαρτος, σιχαμερός, λερωμένος
 Π πουσῶνι Β, πουσῶνι ΑΦ (<pişman) = μετανιωμένος, τρώω ἢ ἴνουμεναι πουσῶνι ἢ πουσῶνι (<pişman yemek ἢ olmak) = μετανιώνω
 πουσκούλ-λούς (<rüsküllü) = κροσσωτός

R

- A ἱρεχάτι Β, (ι) ραχάτι ΑΦ, ἿΤῶ (<rahat) (τὸ ἀρχικὸ ἰ μὸλις ἀκούεται στὸ ΑΦ καὶ ἿΤῶ) = ἡσυχος
 A ἱρεχατλούς, ἱρεχατλούς ὁ - ἱρεχατλούσσα ἢ Β, (ι)ραχατλούς, (ι)ραχατλούς ὁ - (ι)ραχατλούσσα ἢ ΑΦ ἿΤῶ (<rahatlı) = ἡσυχος
 A ραχμετλούς - ραχμετλούσσα - ραχμετλούς Β, ἱραχματλούς - ἱραχματλούσσα - ἱραχματλούς ΑΦ (<rahmetli) = μακαρίτης (βλέπε καὶ οὐσιαστικά)
 A ραζῆς - ραζῆσσα - ραζῆς (<razi) = σύμφωνος, εὐχαριστημένος, ἱκανοποιημένος, ἴνουμεναι ραζῆς (<razi olmak) = συγκατανεύω, μένω σύμφωνος
 A ἱρεζίλι, ἱρεζίλι(ης) ὁ - ἱρεζίλιτσα ἢ - ἱρεζίλι τὸ (<rezil) = ρεζίλι, ξεφτελισμένος

S

- A σαπουρλούς, σαπουρλούς ὁ - σαπουρλούσσα ἢ (<sapirli) = ὑπομονετικὸς
 σαπουρσούζι, σαπουρσούζης ὁ - σαπουρσούζι τὸ (<sapirsiz) = ἀνυπόμονος
 σαγλάμι (<sağlam) = στερεός, γερός, δυνατὸς
 σαγίρι, σαγίρι(ης) ὁ - σαγίρι ἢ - σαγίρι τὸ (<sağır) = κουφὸς
 σακ-κάρι, σακ-κάρης ὁ - σακ-καροῦ ἢ - σακ-κάρι τὸ (<sakar = λευκὴ κηλίδα στὸ μέτωπο τοῦ ἀλόγου) = αὐτὸς ποὺ ἔχει λευκὴ κηλίδα στὸ μέτωπο (γιὰ τὰ ζῶα), παρδαλός, σταμπαρισμένος, δαμινοχτυπημένος
 A σαχάτι, σαχάτι(ης) ὁ - σαχάτι τὸ (<sakat) = σακάτης, σακάτικος
 σαπῶς (<sapa) = ἀπόκεντρος, ἀπόμερος
 σαπούχι, σαπούχος ὁ - σαπούχου ἢ - σαπούχι τὸ (<sapık) = στραβός, ἀνάποδος (γιὰ ἀνθρώπους)
 Π ζερχόσι, ζερχόσης ὁ (<serhos) = μεθυσμένος
 σάρπι (<sarp) = δύσβατος, ἀπόκρημνος, ἀπότομος
 σαβάχος, σαβάχος ὁ (ΠΔΙ σαβάχης ὁ) (<ITAK savah) = κουτός, ἀφη-

- ρημένος, ελαφρόμυαλος
 σαϊγουςούζι, σαϊγουςούζης ό - σαϊγουςούζα ή - σαϊγουςούζι τó (<say-
 gisiz) = άπερίσκεπτος, άστόχαστος, άδιάκριτος
- A σεφίλι, σεφιλ(ης) ό - σεφιλίτσα ή σεφιλίτσα ή - σεφίλι τó (<sefil) =
 άθλιος, ταλαίπωρος
- A σελαμέτι B, σελαμάτι AΦ (<selâmet) = άνετος, ήρεμος, ήσυχος
- Π σερπέσι, σερπέσης ό - σερπεσού ή - σερπέσι τó B, σάρπάσι, σάρπάσης ό
 -σάρπάσου ή - σάρπάσι τó (<serpes) = ξένοιαστος, άσκαστος, έλεύ-
 θερος
- σερίνι (<serin) = δροσερός
- Π σερσέμι B, σάρσάμι AΦ, Τότ (<sersem) = κοιμισμένος, άργοκίνητος,
 βλάκας
- σεφσερής, σεφσερής ό - σεφσερίσσα ή (<serseri = άνόητος, άλήτης,
 πλάνος, τυχοδιώκτης) = άνόητος, χαζός
- σέρτι B, σάρτι AΦ (<sert) = σκληρός, τραχύς
- σίχι (<sik) = πυκνός
- σίχης (<siki) = σφιχτός
- A σιφτενό(ς) B, σιφταχνό(ς) AΦ (<siftah) = προηγούμενος
- Π σιπάρι (<siper) = ύπήνεμος
- σολάχος, σολάχος ό (<solak) = άριστεροχέρης, ζερβοχέρης
- σουτόλούς, σουτόλούς ό - σουτόλούσσα ή (<suçlu) = φταιχτης, ένοχος
- σουρκούνι (<sürgün) = έξόριστος
- σουρτούκι, σουρτούκ(ης) ό - σουρτούκού ή - σουρτούκί τó (<sürtük)
 = άλήτης

Ş

- A σάπάνος, σάπάνος ό (<şaban) = βλάκας
- A σαφάχος, σαφάχος ό (-σαφαχτενή ή B) (<şafak = αύγή, πρωί, ξημέρω-
 μα) = χαζός, στραβός, άλλήθωρος, άθώος
- Π σαχπάζι, σαχπάζης, ό - σαχπάζι τó (<şahbaz) = βιαστικός, γρήγορος
- A σάλωνα (<şalı τó (= μάλλινο ύφασμα ύφασμένο στόν άργαλειό) <şal)
 = ό άπό σάλι, σάλένιος
- σαπσάλι, σαπσάλ(ης) ό - σαπσαλου ή - σαπσάλι τó (<şarşal) = άκατά-
 στατος
- σαπσαλ-λάχος, σαπσαλ-λάχος ό (<şarşallak) = άκατάστατος, άνάρμο-
 στος, άνόητος, άσυνάρτητος στά λόγια
- σασχούνι, σασχούν(ης) ό - σασχούνι τó (<şaşkın) = συγχυσμένος, έκ-
 πληκτος
- σοκάρωνα (<şokarı τó (= ζάχαρη) <şeker) = ζαχαρένιος
- σάνι (<şen) = χαρούμενος, πρόσχαρος

- A ὄαρι (<zer) = κακός
 ὀιρελούς B, ὀιράλους AΦ (<zirali ἢ ziralı) = αὐτός πού ἔχει χυμό, μούστο (γιά τὰ φρούτα)

T

- A ταπιᾶτλούς, ταπιᾶτλούς ὁ - ταπιᾶτλούσσα ἢ (<tabiatli) = ὁ καλῆς διαγωγῆς, καλοῦ χαρακτήρα ἄνθρωπος
 A ταπιατ-σοῦζι, ταπιατ-σοῦζης ὁ - ταπιατ-σοῦζα ἢ - ταπιατ-σοῦζι τὸ (<tabiatsız) = ὁ κακῆς διαγωγῆς, κακοῦ χαρακτήρα, ἀνάγωγος
 A ταλιμιλούς (<talimli) = γυμνασμένοι, ἐκπαιδευμένοι
 A ταμαχκίερι, ταμαχκίερ(ης) ὁ - ταμαχκίέρτσα ἢ B, ταμαχκᾶρι, ταμαχκᾶρ(ης) ὁ - ταμαχκᾶρτσα ἢ AΦ (<tamahkâr) = τσιγγούνης, φιλάργυρος, οἰκονόμος
 A τεμάμι (<tamam) = πλήρης
 τασίπι, τασίπ(ης) ὁ - τασίπι τὸ (<tas'ip) = στραβός, λοξός, ἀνάποδος
 ταβλούς (<tavli) = παχύς, καλοθρεμμένος (γιά ζῶα)
 τάζῶ (<taze) = καινούριος
 A τεπτίλι, τεπτίλ(ης) ὁ - τεπτίλι τὸ (<tebdil) = ἀδέσποτος, ἐλεύθερος, ἄφοβος, (νεγκῶθει τεπτίλι = γυρίζει, περιφέρεται ἀδέσποτα)
 A τεχλικελούς B, τᾶχλικᾶλούς AΦ (<tehlkeli) = ἐπικίνδυνος
 τεκῆλ-λέκι B, τᾶκᾶρᾶκι AΦ (<tekerlek) = στρογγυλός
 A τεκμίλι (<tekmil) = συμπληρωμένος
 A τᾶἰφι (<telef) = καταστραμμένος, ρημαγμένος, ἀφανισμένος
 τομπέλι, τομπέλ(ης) ὁ - τομπέλτσα ἢ B, τᾶμπᾶλι, τᾶμπᾶλ(ης) ὁ - τᾶμπᾶλ-τσα ἢ (<tembel) = τεμπέλης
 A τερπιαλούς, τερπιαλούς ὁ - τερπιαλούσσα ἢ B, τᾶρπιαλούς, ταρπιαλούς ὁ - τᾶρπιαλούσσα ἢ (<terriyeli) = αὐτός πού ἔχει ἀγωγή, μορφωμένος
 A τερπιασοῦζι, τερπιασοῦζης ὁ - τερπιασοῦζα ἢ B, τᾶρπιασοῦζι, τᾶρπιασοῦζης ὁ - τερπιασοῦζα ἢ (<terbiyesiz) = ἀνάγωγος, ἀμόρφωτος
 τέρσι B, τᾶρσι (<ters) = ἀνάποδος, στραβός
 A τεσλίμι (<teslim) = παραδομένος, ἔντουν τεσλίμι (<teslim oldu) = παραδόθηκε
 τετίργκινι (<tetirgin) = σκορπισμένος, διαλυμένος, ἴνουμι τετίργκινι (<tetirgin olmak) = διασκορπίζομαι, διαλύομαι
 A ταβατούρι (<tevatür) = σπουδαῖος, ξακουστός
 τίτιζι, τίτιζης ὁ - τίτιζα ἢ - τίτιζι τὸ (<tütiz) = νευρικός, νευρόσπασμα
 τοπάλι, τοπάλ(ης) ὁ - τοπαλῶ ἢ (<topal) = κουτσός
 τουβεκίερι, τουβεκίερ(ης) ὁ - τουβεκίερι τὸ B, τουφᾶκᾶλι, τουφᾶκᾶλ(ης) ὁ - τουφᾶκᾶλι τὸ AΦ (<tüfekel) = ἀπότηρευτος, ἀθῶος
 τοῦμι (<tüm) = ἀκέραιος, ἀτόφιος, ὀλόκληρος

τουλ-λουν τουλ-λουν **B**, τουλ-λους τουλ-λους **AΦ** (<türlü) = ποικίλος, λογής λογής. *Απαντᾷ καὶ χωρὶς ἐπανάληψης καὶ ὡς ἐπιθετικὸς προσδιορισμὸς καὶ μόνο του ὡς οὐσιαστικὸ με τὴ σημασία: εἶδος, σχέδιο: τοὺς τουλ-λους φαί ἔνι αὐτό; (= τί λογῆς φαγητό εἶναι αὐτό:). τοὺς τουλ-λους ἔνι: (= τί εἶδος εἶναι;) **AΦ**

τουιλούς (<tüyülü) = τριχωτός, χνουδωτός

U

ὄγουρλους, ὄγουρλους ὀ - ὄγουρλούσσα ἤ (<uğurlu) = τυχερός
ὄγουρσουζί, ὄγουρσουζης ὀ - ὄγουρσουζα ἤ - ὄγουρσουζί τὸ (<uğursuz)
= ἄτυχος, γουρσουζης

*γιουντούς, *γιουντούς ὀ - *γιουντούσσα ἤ **B**, οὐγιουντούς, οὐγιουντούς ὀ
οὐγιουντούσσα ἤ (<uyuntu) = κοιμίσης, κοιμισμένος

V

A βερέμι **B**, βᾶρᾶμι **AΦ** (<verem) = φυματικός, φθισικός

A βερεμλούς, βερεμλούς ὀ - βερεμλούσσα ἤ **B**, βᾶρᾶμλούς, βᾶρᾶμλούς ὀ -
βᾶρᾶμλούσσα ἤ (<veremli) = φυματικός, φθισικός

Y

γιαγλούς (<yağlı) = λιπαρός

γιαχίνι (<yakin) = κοντινός

γιαμάνι (<yaman) = δραστήριος, φοβερός, καταφερτής

γιανάζι, γιανάζης ὀ - γιανάζι τὸ (<yanaş) = ἀνάποδος, δῦστροπος

γιαγνίδι (<yanlış) = λανθασμένος

γιαραλούς, γιαραλούς ὀ - γιαραλούσσα ἤ (<yaralı) = τραυματισμένος,
τραυματίας, σπυριάρης

γιαβάνι (<yavan) = ἄπαχος, ὀ χωρὶς λάδι ἢ λίπος ἢ προσφάγι

γελ-λους, γελ-λους ὀ - γελ-λούσσα ἤ **AΦ**, γερλούς, γερλούς ὀ - γερ-
λούσσα ἤ (<yerli) = ντόπιος

γεσίλι (<yeşil) = πράσινος

γιετχούνι (<yetkin) = ὄριμος, φτασμένος

γιουβαλ-λάχι **B**, γιουβαρλάχι **AΦ** (<yunvarlak) = στρογγυλός

Z

ζαπούνι (<zapın) = ἄδύνατος, καχεκτικός

- A ζαβαλ-λούς, ζαβαλ-λούς ό - ζαβαλ-λούσσα ή (<zavallı) = καημένος, κακόμοιρος
 A ζαΐφι (<zayıf) = αδύνατος, καχεκτικός
 ζενγγίνι, ζενγγίν(ης) ό - ζενγγίντσα ή (<zengin) = πλούσιος
 ζεβζέκι, ζεβζέκ(ης) ό - ζεβζέκι τό (<zevzek) = φλύαρος, λογάς, ζεβζέκης
 A ζίτ-τι (<zıt) = αντίθετος, ανάποδος
 Π ζιανκέρι, ζιανκέρ(ης) ό - ζιανκέρτσα ή -ζιανκέρι τό (<ziyankâr) = ζημιάρης
 ζολ-λούς B, ζορλούς AΦ (<zorlu) = εξαιρετικός, σπουδαίος

3. Άντωνυμίες

Οί άντωνυμίες, που δανείστηκε τó ΦΙ από την τουρκική γλώσσα, είναι ελάχιστα. Έκτός από την άοριστη ό φιλάν(ης), που κλίνεται, όλες οί άλλες είναι άκλιτες και χρησιμοποιούνται για όλα τά γένη και όλες τις πτώσεις και στους δυό αριθμούς.

B

πασχά άοριστη (<başka) = άλλος
 πιρ-πρινά άλληλοπαθής (<bir birini) = ό ένας τόν άλλο

D

τίπι άοριστη (<dip = βυθός, πυθμένας) = (ουσιαστική και επιθετική)
 = όλος
 A φιλάν(ης) ό - φιλάντσα ή -φιλάνι τό άοριστη (<filân και falan) = ό τάδε, ό δεινά

H

Π (χ)έρ B, (χ)άρ AΦ, άοριστη (<her) = (μόνο ως επιθετική) ό καθένας, ό κάθε
 Π (χ)έρ-τόινα ή -τέινα B, (χ)άρ-τόινα ή -τάινα AΦ άοριστη (<her biri) = (μόνο ως ουσ.) ό καθένας
 Π (χ)ερκές B, (χ)άρκās AΦ άοριστη (<herkes) = (μόνο ως ουσιαστική) ό καθένας

K

(κ)εντι - (κ)εντινέ αυτοπαθής και όριστική (<kendi-kendine) = ό ίδιος

τόν έαυτό του |, μόνος του, ό ίδιος
 κεντι-παδινά όριστική (<kendi başına) = τοϋ κεφαλιού του, μόνος του,
 μόνος
 κίμι άόριστη (<kim) = μερικοί
 κίμισι άόριστη (<kimisi) = μερικοί
 νάαταρ(α) έρωτηματική και άναφορική (<ne kadar) = πόσος, όσος

4. Άριθμητικά

πιριντόης (<birinci) = πρώτος, καλύτερος, έξαιρετικός
 τοχσάνα (<doksan) = ενενήντα
 σεξέντα Β, σαξάνα (<seksen) = όγδόντα

5. Ρήματα

Τά ρήματα, που δανειίστηκε τό ΦΙ από τήν τουρκική, λήγουν κατά κανόνα
 σέ 1) -ίζω και -ώ, 2) λιγότερα σέ -ιέ(γ)ω Β ή -ιέ(ζ)ω και -ιέω, 3) έλάχιστα σέ
 -ά(γ)ω Β ή -άω και 4) άκόμη πιό έλάχιστα σέ -νω, -εύω και -σκω.

A

άτσίτιέ(γ)ω Β, άτσίσιτιέω (<acımak) = πονώ, λυπούμαι
 'γίλατίζω Β, άγίλατίζω ΑΦ (<ağılamak) = δηλητηριάζω
 άγλατ-τουρδίζω (<ağlatmak) = κάνω κάποιον νά κλάψει, νά πονέσει
 'ιγνατίζω Β, γιαγνατίζω ΑΦ, 'Τό (<ağnamak) = κυλιέμαι σέ στάχτη,
 σκόνη
 άγριτ-τουρδίζω (<ağritmak) = κάνω κάποιον, κυρίως κάποιον μέλος τοϋ
 σώματος νά πονέσει
 άχταρδίζω ή άχταρδώ ΑΦ, 'Τό (<aktarmak) = άνακατεύω (κυρίως τά
 στάχυα στο άλώνι
 άλδουρδά(γ)ω Β, άλδουρδίζω ΑΦ (<aldırmak) = συντελώ στο νά κλέ-
 ψει, νά άρπάξει, νά κλέψει κανείς κάτι από κάποιον
 άλισίτιέω (<alışmak) = συνηθίζω (άμετάβ.)
 άλισίτουρδίζω (<alıştırmak) = συνηθίζω κάποιον σέ κάτι
 άγνατίζω και άγνατώ (<anlamak) = έννοώ, καταλαβαίνω

ἀγνατ-τουρδίζω (<anlamlandırmak) = εξηγῶ ἢ δίνω σὲ κάποιον νὰ καταλάβει κάτι

ἀντιέζω καὶ ἀντιέω (<anmak) = θυμοῦμαι, ἀναφέρω, ὑπενθυμίζω
ἀρατίζω (<aramak) = ψάχνω, γυρεύω, ἐρευνῶ

ἀρχαλατίζω καὶ ἀρχαλατῶ (<arkalamak) = ὑποστηρίζω, προστατεύω
ἀσλατίζω B, ἀσिलाτίζω καὶ ἀσिलाτῶ (<as(i)lamak) = μπολιάζω, κάνω ἐμβόλαιο

ἀστίε(γ)ω (<aşmak) = διαβαίνω ἀπὸ διάσελο ἢ πέρασμα πίσω ἀπὸ τὸ βουνό, βασιλεύω (γιὰ τὸν ἥλιο)

ἀβλατίζω (<avlamak) = κυνηγῶ, παρακολουθῶ

Π ἀβαραλαντίζω (<avaralanmak) = χασομερῶ

ἄζαρλατίζω καὶ ἄζαρλατῶ (<azarlamak) = μάλωνω, ἐπιπλήττω

ἄζτουρδά(γ)ω B, ἄζτουρδίζω AΦ (<azdırmak) = ἐξάπτω, ἐξερεθίζω

ἄζτιέω (<azmak) = ἐξερεθίζομαι, ἐξοργίζομαι, ἐξάπτομαι

B

παγίρδάω (<bağırnak) = κραυγάζω, φωνάζω δυνατὰ

παχτουρδά(γ)ω B, παχτουρδίζω AΦ (<bakırmak) = βάζω κάποιον νὰ ἐξετάσει κάποιον

παριστίε(γ)ω (<barışmak) = συμφιλιώνομαι

παριστουρδίζω (<barıştırmak) = συμφιλιώνω

παστουρδά(γ)ω B, παστουρδίζω (<bastırmak) = κλείνω τὶς τρύπες, πιέζω

πασάρεύω (<başarmak) = κατορθώνω, καταφέρνω, πετυχαίνω

πασλατίζω καὶ πασλατῶ (<başlamak) = ἀρχίζω

πατουρδά(γ)ω B, πατουρδίζω AΦ (<batırmak) = βυθίζω, καταστρέφω

πατ-τιέ(γ)ω (<batmak) = βυθίζομαι, καταστρέφομαι, χάνομαι

παϊντά(γ)ω B, παϊντίζω AΦ (<bayılmak) = λιποθυμῶ

ποεντίζω B, πᾶντίζω, AΦ (<beğenmek) = διαλέγω, προτιμῶ, μοῦ ἀρέσει

πουκαντιέζω B, πουκαντίζω καὶ (σπάνια) πουκαντιέω AΦ (<beğenmek) = διαλέγω, προτιμῶ, μοῦ ἀρέσει

πεκλετίζω καὶ πεκλετῶ (<beklemek) = φυλάγω, περιμένω

πεντζετίζω (<benzemek) = παρομοιάζω

πεσελετίζω καὶ πεσελετῶ (<beslemek) = διατρέφω, παχύνω (κυρίως ζῶο)

πεζτιέω (<bezmek) = βαριέμαι

πιχτιέω (<bikmak) = μπουχτιζώ, βαριέμαι, ἀηδιάζω

πιραχτιέω (<birakmak) = ἀποβάλλω (γιὰ ζῶα)

πιλουρδίζω (<bildirmek) = γνωστοποιῶ

πιρικτουρδά(γ)ω Β, πιρικτουρδίζω ΑΦ (<biriktirmek) = μαζεύω, συγκεντρώνω, έξοικονομώ
 πιτιέζω και πιτιέω (<bitmek) = τελειώνω, τερματίζω
 πογουστίεω (<boğuşmak) = μαλώνω (για τὰ σκυλιά κυρίως)
 ποχτῶαλατίζω (<bohçalamak) = τυλίγω σὲ μπόγο (ιδίως ροῦχα)
 ποῶατίζω και ποῶατῶ (<boşamak) = παίρνω διαζύγιο, χωρίζω
 ποῶσαντίζω (ἀόρ. ποῶσάντ'σα) (<boşanmak) = λύνομαι (για ζῶα), ξεχύνομαι, ρέω (για νερὸ ἀλλακιοῦ, δεξαμενῆς)
 πογιατίζω (<boymak) = χρωματίζω, βάφω,μπογιατίζω
 πογιατ-τουρδίζω (<boyatmak) = βάζω κάποιον νὰ βάψει κάτι
 ποζτιέζω Β, ποζτιέ(ζ)ω ΑΦ (<bozmak) = καταστρέφω, χαλῶ
 ποζτουρδά(γ)ω Β, ποζτουρδίζω ΑΦ (<bozdurmak) = βάζω κάποιον νὰ χαλάσει κάτι, κάνω τὰ χρήματα ψιλὰ
 πελτιέζω Β, πελτιέω ΑΦ (<bölmek) = μοιράζω, διαιρῶ
 πουτατίζω και (σπάνια) πουτατῶ (<budamak) = κλαδεύω
 πολαντιέ(γ)ω Β, πολαντιέζω ΑΦ (<bulanmak) = θολώνομαι, ταρασσόμαστε, συννεφιάζω
 πολαντουρδίζω (<bulandırmak) = θολώνω, βάζω κάποιον νὰ θολώσει
 πουλαῶτιέω (<bulaşmak) = ἀναμιγνύομαι, ἀνακατεύομαι, ἀκουμπῶ
 ἴουρουῶτιέω (<buruşmak) = μαραίνομαι
 ἴουρουῶτουρδίζω (<buruşturmak) = μαραίνω
 πουγιουρδάω (<buyurmak) = διατάζω

C

τῶαπαλατίζω και τῶαπαλατῶ (<cabalamak) = προσπαθῶ
 Π τῶαν-ναντιέζω (<canlanmak) = ζωηρεύω, ζωντανεύω
 Π τῶανα(β)ουρ(δ)ιέζω (<canavar (= ἄγριο ζῶο) ἢ canvermek (= πεθαίνω) = οὐρλιάζω (για τὰ ἄγρια ζῶα και τὰ σκυλιά)
 τῶαίτιέω (<caymak) = ἀλλάζω γνώμη, μετανιώνω
 τῶιβιλετιέζω (<cinildamak) = κελαιδῶ, κάνω τσίου τσίου

Ç

ἴῶαλιντιέζω (<çalınmak) = προσβάλλομαι ἀπὸ ἀρρώστια (κυρίως για τὸ φυτικὸ κόσμο)
 ἴῶαλιῶτιέω (<çalışmak) = ἐργάζομαι, δουλεύω
 ἴῶαλτῶ (<çalınmak) = τραβῶ τὸ μαχαίρι, πῆζω τὸ γάλα, σκουπίζω, παίζω μουσικὸ ὄργανο, ἴῶαλτιέ με ὁ ὑπνος Β, ἴῶαλτει μι ὁ ὑπνος ΑΦ (= με παίρνει ὁ ὑπνος)

ἵδαλχα(λα)τίζω (<çalkalanmak) = ξεπλένω πρόχειρα (μαγειρικά σκεύη)

ἵδαρπίτιέ(ζ)ω (<çarpmak) = χτυπῶ, ρίχνω με ὄρμη κάτω, ἐξαιπατῶ

ἵδατιέ(γ)ω (<çatmak) = συναρμολογῶ, στήνω

ἵδατί(γ)ω (<çatmak) = συγκρούομαι, συναντῶ, μαλώνω

ἵδατιστιέω (<çatışmak) = συγκρούομαι, μαλώνω

1. ἵδατλατίζω, 2. ἵδατλατῶ (<çatlamak) = 1. σκάζω κάποιον 2. σκάζω ἐγώ

ἵδαστεύομαι (<ἴσως çatmak) = βασανίζομαι, παιδεύομαι

ἵδεκιντά(γ)ω Β, ἵδεκιντίζω ΑΦ (<çekinmek) = ντρέπομαι, δὲν ἔχω θάρρος, διστάζω, ἀποτραβιέμαι, ὀπισθοχωρῶ, ἀποφεύγω

ἵδενελετίζω Β, ἵδανἄλάτιζω ΑΦ (<çeneli(= φλύαρος) + -ίζω) = φλυαρῶ

ἵδουρδά(γ)ω (<çevirmek) = κυκλώνω, στρέφω, γυρίζω (ἐνεργ.), ράβω παπούτσια

ἵδιγιρδάω (<çığırnak) = φωνάζω, κραυγάζω, τσιρίζω

ἵδιχίλατίζω (<çikilamak) = κομποδένω, βάζω κάτι μέσα σὲ κομποδέμα

ἵδιρπίτιέ(ζ)ω (<çirpmak) = τινάζω ἢ χτυπῶ (γιὰ νὰ πέσει ὁ σπόρος ἢ ὁ καρπός)

Π ἵδιφτελετίζω Β, ἵδιφτἄλάτιζω ΑΦ (<çiftelemek) = ζευγαρώνω, κάνω κάτι ζευγάρι

ἵδιγνατίζω καὶ ἵδιγνατῶ (<çığnemek) = καταπατῶ

ἵδιλ-λεντίζω (<çimlenmek) = βλασταίνω, πρασινίζω

ἵδιντέω (<ἴσως çimdik = τσίμπημα) = χαράζω με ξυράφι τὴν ἐπιδερμίδα, γιὰ νὰ φύγει τὸ μαῦρο ἢ τὸ μολυσμένο αἷμα

ἵδιβιλετίζω (<çinilemek) = καρφώνω με σφήνες κάτι, στερεώνω με σφήνες κάτι

ἵδιζεύω (<çizmek) = τραβῶ γραμμὴ (κυρίως με ἄλעτρι στοὺς χωράφι)

ἵδογαλτίζω (<çoğalmak) = πληθαίνω, αὐξάνομαι

ἵδολαχεύω (<ἵδολάχος [(= κουλός) <çolak] + -εύω) = εἶμαι κουλός

ἵδολ-λαντίζω (<çollenmek) = ξεχειλίζω, ἀγριεύω, τρελαίνομαι σὰ χεῖμαρρος

ἵδορλαντίζω (<çorlanmak) = δηλητηριάζομαι, πεθαίνω ἀπὸ δηλητηρίαση (χρησιμοποιοεῖται συχνὰ σὲ κατάρες)

ἵδοκτίέ(γ)ω Β, ἵδοκτίέ(ζ)ω ΑΦ (<çökme) = καταρρέω, ὑποχωρῶ, κατακάθομαι (στὸν πάτο)

ἵδομελιέω (<çömelmek) = κάθομαι ἀνακούρκουδα

ἵδουλ-λαντίζω (<çullanmak) = ἐπιπίπτω, ἐγκαθίσταμαι κάπου πολλές φορές, γίνομαι φορτικός

ἵδουρουκτίέω (<çügüme) = σαπίζω

ἵδουρουκτούρδιζω (<çügütme) = ἀφήνω ἢ συντελῶ νὰ σαπίσει κάτι

D

- ταταντίζω (<dadanmak) = καλομαθαίνω, γλυκαίνομαι
- Π ταγλατίζω (<dağlamak) = καίω, καταστενοχωρώ (μεταφορ.)
- ταντώ και καταταντώ (<ΐσως dalamak = δαγκώνω, κεντώ) = άρπάζω
- ταλαστίεω ΑΦ, Τό (<dalaşmak) = δαγκώνω τόν άλλο, μαλώνω (για σκυλιά)
- ταλγαλαντίζω (<dalgalanmak) = κυματίζω, έχω ζάλη
- ταλιτίεω (<dalmak) = αφαιρούμαι, βυθίζομαι σε βύθο, όρμω
- τανιδεύομαι (<danişmak) = συμβουλευόμαι
- ταρσιγλαντίζω (<darsıklanmak) = στενοχωριέμαι
- ταρσιχτιέω (<darsıkmak) = στενοχωριέμαι
- ταβραντίζω (<davranmak) = κινούμαι, βιάζομαι, προσπαθώ
- ταγιαχλατίζω και ταγιαχλατώ (<dayaklamak) = στηρίζω, βάζω ύποστήριγμα
- ταγιαντιέ(γ)ω Β, ταγιαντίζω ΑΦ (<dayanmak) = άντέχω, άντιστέκομαι, στηρίζω
- Π τερτίλεδτιέω (<dertleşmek) = λέω τά βάσανά μου στόν άλλο
- τίτιδτιέω (<didişmek) = όργίζομαι πολύ, πονώ
- τικτιέω και τικτιέω (<dikmek) = στήνω όρθιο, όρθώνω
1. τιλετίζω 2. τιλ-λετώ (<dilemek = έπιθυμώ) = 1. έπιθυμώ, περιμένω από τό Θεό. 2. Εύχομαι, προσεύχομαι, έπιθυμώ
- τιλιμλιτίζω (<dilimlemek) = κόβω κάτι σε φέτες
- τινελδίζω (<dinelmek) = περιμένω, στέκομαι όρθιος
- τιγνετίζω Β, τιγντιέω ΑΦ (<dinlemek) = ακούω, ύπακούω, προσέχω
- τιριλιτιέ(γ)ω Β, τιριλιτίζω ΑΦ (<dirilmek) = ζωντανεύω, ανασταίνομαι, αναρρωννύω
- τογρατίζω (<doğramak) = κομματιάζω, λιανίζω
- τόχαντουρδίζω (<dokandurmak) = προσβάλλω, πειράζω
- τόχαντιέ(ζ)ω Β, τόχαντίζω ΑΦ (<dokanmak και dokunmak) = προσβάλλομαι, πειράζομαι, άκουμπώ
- τολατίζω (<dolamak) = περιτυλίγω, τυλίγω
- τολαντουρδίζω (<dolandırmak) = περιφέρω, τριγυρνώ κάποιον
- τολαντίζω (<dolanmak) = περιφέρομαι, τριγυρνώ (έγώ)
- τολαστίεω (<dolaşmak) = μπερδεύομαι
- τολαστούρδιζω (<dolaştırma) = μπερδεύω κάποιον
- donatıζω (<donamak) = στολιζώ, τακτοποιώ, σιγυρίζω
- τοσάτιζω (<döşemek) = στρώνω (κυρίως τήν αύλή με πλάκες)
- τουμαν-νατίζω (<dumanlamak) = δίνω φωτιά, ντουμανιάζω
- τουρουλδιέ(γ)ω Β, τουρουλδίζω (<durulmak) = κατακάθομαι, γίνομαι διαυγής

τουρουμλετίζω B, τουρουμλάτιζω AΦ (<dürülmek) = διπλώνω, τυλίγω
 τουδουντάω B, τουδουντίζω ΠΕΡΧ (düšünτίζω AΦ-D) (<düşünmek)
 = σκέπτομαι
 τουζεν-νετίζω B, τουζän-νάτιζω AΦ (<düzenlemek) = τακτοποιώ
 τουζδιέ(ζ)ω (<düzmek) = τακτοποιώ, σιάζω, ραματιάζω

E

έγλιεντιέ(γ)ω B, έγλänτίζω AΦ (<eglenmek) = γλεντώ, διασκεδάζω
 (γ)ερδιέω (<ermek) = φτάνω· κυρίως στη φράση: τ' άχιλι του τζό(γ)ερ-
 διέ' = τό μυαλό του δε φτάνει, δεν κόβει
 έσιρκετίζω B, άσιρκάτιζω AΦ (<esirmek) = προστατεύω, φυλάγω

F

- A φεραχλαντίζω (<ferahlanmak) = άνακουφίζομαι, ήσυχάζω
 φιρλαντίζω και φιρλατώ (<firflanmak) = πετώ, έκτοξεύω
 φιτλετίζω (<fitlemek) = έξερεθίζω, ύποκινώ, βάζω ζιζάνια

G

- A γαζαλιέζω (<gazelenmek) = κτρινίζω (για φύλλα)
 κάτσαλάτιζω (<gezelemek) = διανυκτερεύω, κάνω νυχτέρι
 κετσίοντά(γ)ω B, κάτσίοντίζω AB, 'Τό (<geçinmek) = διαβιώ, περνώ τη
 ζωή
 κερκιλετίζω B, κάρκιλάτιζω AΦ (<gergilemek) = τεντώνω
 κετουρδά(γ)ω B, κάτουρδίζω AΦ (<getirtmek) = παραγγέλνω, φέρνω με
 τη βοήθεια κάποιου κάποιον ή κάτι
 κοτσίζω B, κοτσάω AΦ (<göçmek) = μεταναστεύω, μετοικώ
 κοάρδίζω ΠΕΡΧ (<gövmek) = πρασινίζω
 κοζλετίζω και κοζλετώ B, κοζλάτιζω και κοζλάτώ AΦ (<gözmek)
 = περιμένω
 κουλ-λεντίζω B, κουρλάτιζω AΦ (<gürlemek) = βροντώ, καιώ καλά με
 θόρυβο (για τη φωτιά με ξύλα)
 κουβεντιέ(γ)ω B, κουβάντιζω AΦ (<güvenmek) = βασίζομαι, έμπιστεύομαι, έλπίζω

H

- Π χαμλατίζω (<hamlamak) = παθαίνω σωματική ύπερκόπωση (χρησιμο-
 ποιείται για τούς άσυνήθιστους στη δουλειά άνθρώπους αλλά και για

τά άδοϋλευτα ύποζύγια: άλογα, βόδια κ.τ.λ.)

- A χαραμιζω (<χαράμι τὸ [(= άδικο, παράνομο, άθέμιτο)<haram] + -ίζω)
= χαραμιζώ
1. χαρτῶε(ύ)ω 2. χαρτῶεύουμαι (<harcamak) = 1. ξεδεύω 2. ξεδιάζομαι
χαῶεύω B, χαῶλατιζω και χαῶλατῶ AΦ (<haslamak) = ζεματιζώ
- A χαζιλ-λατιζω και χαζιλ-λατῶ B, χαζιρλατιζω και χαζιρλατῶ (<hazirla-
mak) = έτοιμάζω
χαζλαντιζω (<ITAK hazlanmak) = ευχαριστιέμαι, μου άρέσει, συμπαθῶ
χαλααῶτιέω (<helállasmak = άλληλοσυγχωροϋμαι) = άποχαιρετῶ
- A (χ)εσαπλατιζω (<hesaplamak) = λογαριάζω
- A χαβασλαντιζω (<heveslenmek και havaslanmak) = εχω κλίση, ὄρεξη,
έπιθυμία
χίκ-μῶκ λέω (<hik mik) = άπαντῶ σέ έρώτηση άόριστα
χαρλατιζω (<hırlamak) = γρυλιζώ (για ζῶα)
χοῶurdιζω (<homurdanmak) = μουγγρίζω
χοῶλατιζω και χοῶλατῶ (<hoplamak) = πηδῶ, χοροπηδῶ
χοῶλαντιζω (<hoslanmak) = ροχαλιζώ
χοῶλαντιζω και χοῶλατῶ (<hovlamak) = ὄρμῶ, χυμῶ
- Π χουιλαντιζω (<huylanmak) = τρομάζω, ταρασσομαι, φοβοϋμαι

I

- A ιτῶαρλατιζω (<icarlamak) = νοικιάζω
- A ιλατῶλατιζω (<ilâçlamak) = βάζω φάρμακο
ιμπρεντιζω (<imrenmek) = λιμπίζομαι, ποθῶ
ιμζαλατιζω (<imzalamak) = βάζω κάποιον νά ύπογράψει κάτι
- A ινατῶλαῶτιέω (<inatlaşmak) = πεισμώνω, βάζω πείσμα
ιῶμαρλατιζω (<işmarlanmak) = παραγγέλλω, κάνω νεϋμα
- A ιῶταχλαντιζω (<iştahlanmak) = εχω ὄρεξη, έπιθυμῶ

K

- γαπαρδιέ(γ)ω B, γαπαρδιζω AΦ (<kabarmak) = φουσκώνω (άμετάβ.)
γατῶουρδιζω και γατῶουρδιῶ (<kaçırmak) = φυγαδεύω
χαχτιέ(ζ)ω (<kakmak) = σπρώχνω με τὰ κέρατα
γατῶλαλατιζω (<kalaylamak) = γαιώνω
γαντουρδι(γ)ω B, γαντουρδιζω AΦ (<kandırmak) = ξεγελῶ, πειθῶ
χαπαχοϋμαι (<karaklanmak) = σκοντάφτω, πέφτω μπρούμυτα άπό
μπέρδεμα τῶν ποδιῶν, ενεργητ. χαπαχώνω

- γαπάτιζω ΑΦ, χαπαχώνω Β (<karamak) = κλείνω, σκεπάζω με τὸ καπάκι
- γαπαντίζω (<karanmak) = κλείνομαι, μένω ἀποκλεισμένος· γαπαντισμένος = ἀποκλεισμένος
- χαπαν-ναντίζω (<kapanlamak) = γεμίζω τὸ ἄλευρι στὸ χαπάνι (= μεγάλο χῶρισμα στὸ σπίτι ἢ μεγάλο σακί γιὰ ἄλευρι ἢ σιτάρι)
- γαπούοτιέω (<karışmak) = ἀρπάζω, ληλατῶ
- γαπούοτουρδά(γ)ω Β, γαπούοτουρδίζω ΑΦ (<karıştırmak) = συντελῶ στὸ νὰ ἀρπάξουν, νὰ ληλατήσουν κάτι
- γαπτουρδά(γ)ω Β, γαπτουρδίζω ΑΦ (<kaptırmak) = συντελῶ στὸ νὰ ἀρπάξουν, νὰ ληλατήσουν κάτι
- γαπτιέ(γ)ω Β, γαπτιέ(ζ)ω ΑΦ (<karmak) = ἀρπάζω, |διαφεύγω, ξεφεύγω
- γαριέζω (<karamak) = κατηγορῶ, κακολογῶ, συκοφαντῶ
- γαρερλετίζω Β, γαρῆρλᾶτίζω ΑΦ (<kararlamak) = κανονίζω, ρυθμίζω
- γαριστουρδά(γ)ω Β, γαριστουρδίζω ΑΦ (<karıştırmak) = ἀνακατεύω
- γαριστιέ(γ)ω Β, γαριστιέω ΑΦ (<karışmak) = ἀνακατεύομαι
- γαρσίλατῶ Β, γαρσίλατίζω ΑΦ (<karşılamak) = συναντῶ, προϋπαντῶ, ἀντιλέγω
- A κίσιφλετίζω Β, κίσιφλᾶτίζω ΑΦ (<kâşiflemek και keşiflemek) = παρακολουθῶ κρυφά, κρυφακούω, ἀφουγκράζομαι κρυφά
- γατιένω Β, γατιέ(ζ)ω, ποντ. γατεύω και χατεύω (<μᾶλλον kovmak και ὄχι katmak) = διώχνω
- γαβλατίζω (<kavlamak) = ξεφλουδίζω
- γα(β)ουρδάω (<kavurmak) = καβουρδίζω
- γα(β)ουοτιέω (<kavuşmak) = πλησιάζω, εφαρμόζω, σμίγω, συναντῶ (ἀμετάβατο)
- γαβουοτουρδίζω (<kavuştırmak) = εφαρμόζω, σμίγω, συναντῶ, πλησιάζω (μεταβατ.)
- γαϊρδά(γ)ω (<kayırmak) = ὑποστηρίζω, ὑπερασπίζομαι
- γαζαντίζω (<kazanmak) = κερδίζω
- καμουρδά(γ)ω (<kemirmek) = τραγανίζω, κατατρῶγω, μασῶ κάτι σκληρὸ
- κέρτεύω (<kertmek) = χαράζω, κάνω ἐντομή, ἐγκοπὴ
- κῆσουρδίζω Β, κᾶσουρδίζω ΑΦ (<kestirmek) = κόβω διὰ μέσου ἄλλου, βάζω κάποιον νὰ κόψει κάτι
- ἴν-νατίζω (<kinamak) = κακρίνω, ἀποδοκιμάζω, ἐπικρίνω
- ἴνιριχτιέω ΠΕΡΧ (<kişirmek) = στραμπουλιζώ, σπάζω
- ἴνιρδάω (<kişirmek) = καταστρέφω
- ἴνιρπιτιέω (<kişirmek) = ψαλλιδίζω, κουρεύω, περικόπτω
- ἴνισχαντιέ(γ)ω Β, ἴνισχαντίζω ΑΦ (<kışkanmak) = ζηλεύω

- γιβριρδάω (<κινιρμακ) = κλώθω, στρίβω (ένεργ.)
 γιβραντίζω (<κινρανμακ) = στριφογυρίζω, περιφέρωμαι
 Α γιυτιέω (<κιυμακ) = λυπούμαι, τσιγγουνεύομαι
 γιζτιέω (<κιζμακ) = εξάπτομαι, εξοργίζομαι
 κίθνετιζώ και κίθνετιῶ (<κίθνεμεκ) = χλιμιντριζώ
 γολαϊλατιζώ (<κολαϊλαμακ) = διευκολύνω
 γολτουχλατιζώ (<κολτουκλαμακ) = πιάνω κάποιον άγκαζέ
 γοντιέω (<κονμακ) = καταλύω, εγκαθίσταμαι κάπου
 γονουστιέω (<κονουσμακ) = συζητώ
 γοπαρδίζω (<κοπαρμακ) = άποσπῶ
 γοπτιέω (<κορμακ) = άποσπάζομαι
 γοβαλατιζώ και γοβαλατιῶ (<κοναλαμακ) = διώχνω, κυνηγῶ
 κόπουρδίζω (<κόρουρμεκ) = βγάζω άφρό, άφρίζω
 κόριενέσκω Β, κόριενέω ΑΦ (<κόρ (= τυφλός)+ -ιεν(εσκ)ω) = τυφλώνομαι
 κότουλάντιζω (<κότουλενμεκ) = άδυνατιζώ, άσχημιζώ
 γουτσαχλατιζώ και γουτσαχλατιῶ (<κουσακλαμακ) = άγκαλιάζω
 γουτουρδάω Β, γουτουρδίζω και γουτουρτιέω ΑΦ (<κουτουρμακ) = λυσι-
 σιάζω
 γουλ-λαντιζώ (<κουλλανμακ) = χρησιμοποιῶ, μεταχειρίζομαι, φλογίζομαι
 γουλ-λαντιζει ή νιστία = φουντώνει ή φωτιά, γουλ-λαντιζώ χίλε Β
 = σκέπτομαι
 γουρτιέ(ζ)ω (<κουρμακ) = έτοιμάζω, στήνω
 κουφλεντιζώ Β, κουφλάντιζω ΑΒ (<κουφλενμεκ) = μουχλιάζω
 κουφλεντουρδίζω Β, κουφλάντουρδίζω ΑΦ (<κουφλενδιρμεκ) = συντε-
 λῶ, γίνομαι αίτιος νά μουχλιάσει κάτι
 κούκράων Β, κούκράτιζώ και κούκράτιῶ ΑΦ (<κουκρεμεκ) = άφρίζω

L

- Α 'λεχίμλετιζώ (<λεχίμλεμεκ) = συγκολλῶ με καλά ή άλλη συγκολλη-
 τική ούσια μέταλλα

M

- μάλᾱτιζώ και μάλᾱτάω (<μελεμεκ) = βελάζω
 Α μεραχλαντιζώ (<μερακλανμακ) = έπιθυμῶ πολύ, μερακλεύομαι
 Π<Α μουνταρεύω Β, μουνταρλατιζώ ΑΦ, 'Τῶ (<μουνταρλαμακ) = μολύνω,
 μαγαρίζω
 Α μouxουρλατιζώ (<μυήυρλεμεκ) = σφραγίζω

A μιζαβουρλατίζω (<müzevirlemek) = προδίνω

N

ναμουσλαντίζω (<ναμούσι τὸ [(= ντροπή, τιμή, ὑπόληψη)<namus] + -λαντίζω) = ντρέπομαι

Π ναζλαντίζω (<nazlanmak) = κάνω νάζια

Π λεμερδίζω B, λάμᾱrdίζω AΦ (<nemlenmek) = ὑγραίνομαι

A νικάχλατίζω B, νικᾱχλάτίζω AΦ (<nikâhlanmak) = στεφανώνω

Π νισᾱν-νατίζω ΠΕΡΧ (<nışanlanmak) = ἄρραβωνιάζω

A νι(γ)ετέλντιζω (<niyetlenmek) = σκοπεύω, προστιθέμαι, ἀποφασίζω

O

οὐλτιέ(γ)ω και οὐλτιέ(ζ)ω B, οὐλτιέω B (<οὐλγούνι [(= ὄριμος)<olgun] + -τιέ(γ)ω ἢ -τιέ(ζ)ω) = σαπίζω, ἀλλοιώνομαι ἀπὸ τῆ ζέστη

ὀλ-λατίζω και ὀ(ρ)λατίνω B, ὀρλατίζω και ὀρλατῶ AΦ, ὄτο (<ITAK ollamak ἢ orlamak) = σκαρφαλώνω

ὀβελετίζω B, ὀβάλλᾱτίζω και ὀβάλλᾱτῶ AΦ (<ovalamak) = τρίβω, θρυμματίζω, κυλῶ ἢ πλάθω μὲ τὰ χέρια μου (ζυμᾱρι, κινᾱ, πηλό), γιὰ νὰ κάνω σβολᾱκια

χοβλατίζω και χοβλατῶ (<ovlamak) = ὀρμῶ, ἐπιτιθέμαι

ὀτιέω (<oymak) = τρυπῶ, γλύφω μὲ μαχαίρι μυτερὸ ἢ τρυπάνι

ὀϊνατ-τουρδά(γ)ω B, ὀϊνατ-τουρδίζω AΦ (<oynatmak) = βάζω ἢ ἀναγκάζω κάποιον νὰ χορέψει, κοροϊδεύω, παιδεύω, κάνω σὲ κάποιον νοῦμερα

ὀρσελετίζω B, ὀρσᾱῶῶτίζω και ὀρσᾱῶῶτῶ AΦ (<örselemek) = ἀνακατεύω, καταστρέφω μὲ τὸ ἀνακάτεμα (κυρίως κηπευτικά φυτᾱ)

ὀζᾱτίζω ΠΕΡΧ (<özetmek) = πολτοποιῶ, λειώνω (κάτι τὸ στερεὸ)

P

Π πακλατίζω και πακλατῶ (<paklamak) = καθαρίζω

παλ-λατίζω B, παρλατίζω και παρλατῶ (<parlamak) = λάμπω, λαμποκοπῶ, γυαλίζω

πᾱσλαντίζω (<paslanmak) = σκουριάζω

πατλατίζω και πατλατῶ (<patlamak) = σκάζω

παλῆαζεύω (<παλῆαζος [(= τραυλός)<peltek] + -εύω) = τραυλίζω

περσίμλετίζω B, περτίσιμλετίζω AΦ (<perçinlemek) = περτσινώνω

Π περιῶαν-ναντίζω (<περιῶάνι [(= ἄξιολύπητος)<perişan] + -ναντίζω) =

συγχύζομαι, γίνομαι άξιολύπητος, δυστυχῶ

πισλετιζῶ και πισλετῶ (<rislemek) = λερώνω, μολύνω

Π πουσμαντιζῶ (<πουσμάνι [(= μετανιωμένος)<risman]) + -τιζῶ) = με-
τανιώνω

πορτιέω (<ITAK portmak η pörtmak) = ξεπετιέμαι, ξεπηδῶ

πουστιέω (<pusmak) = συστέλλομαι και δὲ μιλῶ, ζαρώνω, τρυπώνω,
κρύβομαι

R

A ἱρεχατλαντῶ B, (i)ραχατλαντιζῶ AΦ (<rahatlanmak) = ἡσυχάζω

S

σαγίργαιίνω (<σαγίρι[(= κουφός)<sağır] + -γαιίνω) = κουφαίνομαι

σαχιντά(γ)ω B, σαχιντιζῶ και σαχιντάω (<sakinmak) = σκιάζομαι,
παραμερίζω

σαλ-λατιζῶ και σαλ-λατῶ (<sallamak) = κουνῶ, σείω

σαλ-λαντιζῶ (<sallanmak) = κουνιέμαι, σείομαι

σαντῶιλαντιζῶ (<sancılanmak) = ἔχω δὲξὺ ἀπότομο περιοδικὸ πόνο,
κολικόπονο

σαπτιέω (<sapmak) = παραμερίζω (ἀμετάβ.)

σαπτουρδά(γ)ω B, σαπτουρδιζῶ (<saptirmak) = παραμερίζω (μεταβ.)

σαραρδιζῶ (<sararmak) = χλωμιάζω, κιτρινίζω

σαβουστιέω (<savuzmak και sınızmak) = ἀπομακρύνομαι, φεύγω κρυ-
φά, περνῶ, τὸ στρίβω

σαβουστουρδιζῶ (<savuştirmek) = ξεπερνῶ, ἀπομακρύνω, διώχνω, ξε-
προβοδῶ

σαϊλιέζομαι (<sayılmak) = ὑπολογίζομαι, λογαριάζομαι

σαϊτιέ(γ)ω B, σαϊτιέ(ζ)ω (<saymak) = ὑπολογίζω, λογαριάζω

σεπετλετιζῶ (<sepetlemek) = δέρνω πολὺ κάποιον, ὥστε τὸν κάνω τοῦ
ἀλατιοῦ

A σεβδαλαντιζῶ (<sevdamak) = ἐρωτεύομαι

A σεβιντιζῶ B, σᾶβιντιζῶ AΦ (<sevinmek) = χαίρομαι

σιτῶιρατιζῶ και σιτῶιρατῶ (<siçirmak) = πετιέμαι ἐπάνω, πηδῶ ἐπάνω,
πιτσιλιζῶ

σιγτουρδιζῶ (<siğdirmak) = κάνω κάτι νά χωρέσει κάπου

σιγτιέω (<siğmak) = χωράω

σιχίλιτιέ(γ)ω (<sıkılmak) = στενοχωριέμαι, συγχύζομαι

σιχίστουρδιζῶ (<sıkıştırılmak) = πιέζω, στενοχωρῶ κάποιον

σινατιζῶ και σινατῶ (<sinatmak) = δοκιμάζω

σιριμλετίζω Β, σιριμλάτιζω ΑΦ (<σιρίμι τὸ [(= στενὸ λουρὶ ἀπὸ ἀκατέργαστο δῆμα γιὰ ράψιμο τσαρουχιῶν) <siřim] + -ίζω) = ἐπιδιορθῶνω τσαρούχι ράβοντάς το μὲ σιρίμι
 σιρτάρδιζω καὶ σιρτάρδῶ (<siřtarmak) = ἀντιστέκομαι, ἀντιμιλῶ
 σουβατίζω (<sivamak) = σουβατίζω
 σιρδάω (<siřimmak) = ξύνω (κυρίως ἐπιφάνεια ἐδάφους)
 σιζιλατίζω καὶ σιζιλατῶ (<sizlamak) = πονῶ, ὑποφέρω ἀπὸ πόνο
 σικτουρδίζω καὶ σικτουρδάω (<siktirmek) = διώχνω, ἐξαποστέλλω, |τὸ β' σημαίνει καὶ : φεύγω
 σοχτιέω (<sokmak) = μπήγω, χώνω
 σοχραντίζω (<sokranmak) = γκρινιάζω, μεμψιμοιρῶ
 σολδιενέσκω (<soldurmak) = μαραίνομαι
 σολουτίζω (<solumak) = λαχανιάζω ἀπὸ κούραση
 1. σουρδίζω, 2. σοῦουρδίζω, σομουρδίζω καὶ σομουρδάω (<somurtmak = εἶμαι σκυθρωπὸς, κατεβάζω τὰ μούτρα, κατσοφιάζω) = 1. βαρυγκομῶ, γκρινιάζω, 2. τρώω γρήγορα σὰν πεινασμένος
 σοϊτιέω (<soymak) = ληστεύω. κυρίως λέγεται: ξυμνώνω <ξεγυμνώνω
 σοϊκτίε(ζ)ῶ (<sökmek) = ξηλώνω, ξεριζώνω
 σοϊλετίζω καὶ σοϊλετ-τουρδίζω (<soyletmek) = ἀναγκάζω κάποιον νὰ μιλήσει, τὸν κουράζω μὲ τὸ κουβεντολόι, τὴ φλυαρία
 σιρδάω (<sürmek) = ξύνω, διαρκῶ
 σουρτεύω (<sürtmek) = προστρίβω, τρίβω, σουρτεύομαι = προστρίβομαι, τρίβομαι
 σουρτουκλέντιζω Β, σουρτιουκλάντιζω ΑΦ (<sürtüklenmek) = ἀλητεύω
 σουρουντουρδίζω (<süründürmek) = βασανίζω
 σουρουντίζω (<sürünmek) = βασανίζομαι
 σουζδιέ(ζ)ῶ (<süzme) = στραγγίζω (μεταβ. καὶ ἀμετάβ.)

§

- Α ἄφαχαλντιζω (<ITAK şafaklanmak) = κοιτάζω ὀλόγυρα σὰν χαζός, στραβός, ἀλλήθωρος
 ἄσουρδάω (<şasımak) = συγχέω, μπερδεύω (ἀμετάβ.)
 ἄσουρδίζω (<şasirtmak) = συγχύζω, μπερδεύω (μεταβ.)
 ἄσστιέ(ζ)ω (<şasımak) = τὰ χάνω, μένω ἐκπληκτος
 ἄσφτιζω (<ἄσφτη ἢ [(= φῶς) <şavk] + -ίζω) = φέγω
 ἄσρνετίζω καὶ ἄσρνετῶ (<şırmak) = ἀποθρασύνομαι, ἀτακτῶ (λέγεται κυρίως γιὰ τὰ κακοαναθρεμμένα παιδιὰ)
 ἄσουφλετίζω καὶ ἄσουφλετῶ (<şiflemek) = ξεφλουδίζω
 ἄσουφέλετίζω (<şüphelenmek) = ὑποψιάζομαι, ὑποπτεύομαι

T

τανιτίζω και τανιτάω (<tanımak) = κοιτάζω, διακρίνω, αναγνωρίζω
 τανιδεύομαι (<tanışmak) = συμβουλευόμαι, ζητώ τη γνώμη κάποιου
 τapan-νατιζώ (<tapanmak) = ισοπεδώνω με τὸ τapanί
 τασιτίζω και τασιτά(γ)ω (<taşımak) = χρησιμοποιῶ, μεταχειρίζομαι
 τασλατιζώ και τασλατῶ (<taşlamak) = πετροβολῶ, ρίχνω πέτρες σὲ
 κάποιον

τασιτιέω (<taşmak) = ξεχειλίζω

ταβαν-νατιζώ (<tavannamak) = ταβανιάζω

ταβλαντιζώ (<tavlanmak) = παχαίνω (γιὰ τὰ ζῶα)

ταζιλ-λατιζώ B, ταζιρλαντιζώ AΦ (<tâzirlamak) = επιπλήττω, μαλώνω

ταμπάλ-λάντιζω (<tembellenmek) = τεμπελιάζω

A τεμπεχλετιζώ και τεμπεχλετῶ (<tembihlemek) = συσταίνω, παραγ-
 γέλλω

τεπελετιζώ και τεπελετῶ (<tepelemek) = καταπατῶ, κακοποιῶ καταπα-
 τώντας

τιρμιχλατιζώ και τирμιχλατῶ (<tirmiklamak) = μαζεύω ἄχυρα, χόρτα
 κ.τ.λ. με τὸ τирμιχί (= τσουγκράνα)

τισιλατιζώ και τισιλατῶ (<tıslamak) = ἀγκομαχῶ

τίτιρετιζώ και τίτιρετῶ B, τίτιρᾶτιζώ και τίτιρᾶτῶ (<titirmek) = τρέμω,
 τρεμουλιάζω, τρομάζω

τοχμαχλατιζώ (<tokmaklamak) = κοπανίζω, χτυπῶ με τὸν κόπανο

τοπαλεύω (<topalamak) = κουτσαίνω

τοπλατιζώ και τοπλατῶ ΠΕΡΧ (<toplamak) = μαζεύω (κυρίως λέγεται
 σωρεύω)

τοζλετιζώ B, τοζλατιζώ AΦ (<tozlamak) = σκονίζω, σηκώνω σκόνη

τουταμλατιζώ (<tutamlamak) = φουχτώνω, ἀδράχνω

τουζλατιζώ ΠΕΡΧ (<tuzlamak) = ἀλατιζώ

τουνετιζώ B, τουνᾶτιζώ AΦ (<tünemek) = κουρνιαζώ

U

ουδιτιέω (<uymak) = πετῶ, φτερουγίζω

ἡγρατιέω (<uğramak) = ἀντικρίζω, συναντῶ, ἐπισκέπτομαι κάτι ἢ κά-
 ποιον, περνώντας ἀπὸ ἐκεῖ

ὀγρασιτιέω (<uğraşmak) = ἀσχολοῦμαι, καταγίνομαι

ουλατιζώ (<ulamak) = συνδέω, ἐνώνω, προσθέτω

ουλασιτιέω (<ulaşmak) = προφταίνω, προλαβαίνω

ουλιτιέ(γ)ω B, ουλιτιέ(ζ)ω AΦ (<ulmak) = σαπίζω (γιὰ καρπούς, σάρκες)

ουλουτιζώ (<ulumak) = οὐρλιάζω

ῥμουτιέ(γ)ω B, οὔμιδιέ(ζ)ω AΦ (<unmak) = ἐλπίζω, περιμένω
 οὔμουτλαντίζω (<umutlanmak) = ἐλπίζω
 ὄντιέ(γ)ω B, οὔντιέζω AΦ (<unmak) = βρίσκω κάτι καλό, γίνομαι πλούσιος
 ὄσαντιζώ και ὄσαντιέω (<usanmak) = βαριέμαι, πληήττω
 ὄσαντουρδά(γ)ω B, ὄσαντουρδίζω (<usandirmak) = ἐνοχλῶ πολύ, ζαλιζώ κάποιον
 οὔιδουρδά(γ)ω B, οὔιδουρδίζω AΦ (<uydurmak) = ταιριάζω, προσαρμόζω κάτι
 οὔιτιέ(γ)ω B, οὔιτιέ(ζ)ω AΦ (<uymak) = ταιριάζω (ἀμεταβ.), συμφωνῶ
 οὔζατιζώ ΠΕΡΧ (<uzamak) = ἐπεκτείνω, μακραίνω

V

βιζιλατίζω και βιζιλατῶ (<vizlamak) = βομβῶ (γιά ἔντομα κυρίως)
 βανιλατίζω (<vinlamak) = βομβῶ (γιά ἔντομα κυρίως)

Y

ἐγλατώνω B, γιαγλατίζω και γιαγλατῶ AΦ (<yaglamak) = λιπαίνω, ἀλείφω
 γιαχίῶτιέω (<yakismak) = ταιριάζω με κάτι
 γιαναῶτιέω (<yanaşmak) = πλησιάζω
 γιαπυῶτιέ(ζ)ω (<yarismak) = κολλῶ (ἀμετάβ.)
 γιαπυῶτουρδά(γ)ω B, γιαπυῶτουρδίζω AΦ (<yarıştırma) = κολλῶ κάτι πάνω σέ κάτι
 γιαραλατίζω και γιαραλατῶ (<yaralamak) = τραυματίζω
 γιαρατιέ(γ)ω B, γιαρατιέ(ζ)ω AΦ (<yaramak) = χρησιμεύω, παρουσιάζομαι ἀπρόσμενα, ἀπροσδόκητα
 γιαῶσατιέ(γ)ω B, γιαῶσατιέ(ζ)ω AΦ (<yaşamak) = ζῶ
 γιαρατίζω (<yaratmak) = δημιουργῶ
 γιαζῶουρδίζω (<yazdırmak) = γράφω κάτι με τή βοήθεια κάποιου ἄλλου
 γελ-λεῶτιέ(γ)ω B, γερλῶῶτιέω AΦ (<yerleşmek) = ἐγκαθίσταμαι, τακτοποιοῦμαι
 ἔελ-λεῶτουρδά(γ)ω B, γερλῶῶτουρδίζω (<yeleşirme) = τοποθετῶ, τακτοποιῶ
 γεῶτιῶτιέω (<yetişmek) = ὀριμάζω, προφταίνω, καταφθάνω
 γεῶτιέω (<yetmek) = ἐπαρκῶ, ὀριμάζω, ἐνηλικιώνομαι
 ἐγτιέζω B, γιγτιέ(ζ)ω AΦ (<yigirmek) = σωριάζω, στοιβάζω
 γιοχλατίζω και γιοχλατῶ (<yoklamak) = ἐπισκέπτομαι, ψάχνω, ἐρευνῶ

χ'λατῶ (μέλλλ. ἄ χ'λατήσω, ἄόρ. χ'λάτ'σα) (<ἴσως yoklamak) = ψάχνω,
ἐρευνῶ

γιολ-λατίζω και γιολ-λατῶ (<yollamak) = στέλνω, ξεπροβοδῶ

γιορδιέω (<yoramak) = ἐξηγῶ, ἐρμηνεύω

Z

ζαπουν-ναντίζω και ζαπουντίζω (<zapınmak) = ἀδυνατίζω (για ζῶα)

Π ζε'χερλετίζω B, ζε'χιρλετίζω AΦ (<zehirlemek) = δηλητηριάζω, φαρμα-
κῶν

ζενγγιν-νεντίζω (<zenginlemek) = πλουτίζω

ζολ-λατίζω B, ζορλατίζω και ζορλατῶ (<zorlamak) = προσπαθῶ πολὺ

II. ΑΚΛΙΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Ἐπιρρήματα

Ἐντίθετα μὲ ὄ,τι συμβαίνει στὴν ΚΝΕ στὸ ΦΙ δὲ σχηματίζονται ἀπ' ὅλα τὰ ἐπίθετα ἐπιρρήματα. Ἡ ἄδυναμία αὐτὴ καλύπτεται μὲ ἐπιρρηματικὸ κατηγορούμενο: *κάθιτι σαπουρλοῦς* (= *κάθετα ὑπομονετικός, καὶ ὄχι ὑπομονετικά*) καὶ μὲ διάφορους ἄλλους τρόπους: ἀντί: *ζεῖ πλοῦσια, λέμε: εἶναι πλούσιος, ἀντί: μίλησες κουτά, λέγεται: μίλησες σάν κουτὸς*

A

- A *ἄτῶπα καὶ ἄτῶάφ'* (<acaba) = ἄραγε, μήπως
- A *ἄμ-μα* (<am(m)a) = *καλά, ὠραῖα, |ὄμως (σύνδ.)*
ἄντῶα(ς) (<anca(k)) = *μόνο, μόλις*
ἀραγιά (<araya) = *στὸ ἐνδιαμέσο, στὴ μέση, στὴν ἐρημιά. Ἐπαντᾷ στὴ φράση: χάνουμαι ἀραγιά (= χάνομαι, ἐξαφανίζομαι).*
- A *ἀσιλά* (<asil) = *κυρίως, προπάντων*
- Π *ἄσκάρᾶ* (<aşkâre) = *φανερὰ*
- A *ἄσουρου* (<aşure) = *πέρα ἀπὸ τὸ πρέπον*
ἄζγουνα (<azgin) = *φοβερὰ, πάρα πολὺ*

B

- Π *βαχδιάρ* (<bahtiyar = *εὐτυχισμένος*) = *καλὰ*
πάσ-ουστουνᾶ (<başüstüne) = *μάλιστα*
παστάν-πασά (<baştanbaşa) = *ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη*
- A *πεντζερὲ Β, πάντζᾶρᾶ ΑΦ, παζάν* (<bazi, bazen) = *κάπου κάπου, κάποτε κάποτε*
πέρκι καὶ πέλκι, βελ-λέκι Β, πελ-λέκι ΑΦ (<belki) = *ἴσως, σχεδὸν*
πελ-λίσουζε Β, παουσουζα (<bellisiz) = *ἀγνώριστα*
- Π *παραπάρε Β, παραπάρα ΑΦ* (<beraber) = *μαζί, ἰσόβαρα*
- Π *πέτε-χαβᾶ Β, πέτα-χαβᾶ ΑΦ, ἴτῶ* (<betahava) = *δωρεάν*
πιτόψουζα (<biçimsiz) = *ἀκαλαίσθητα, ἄσημα*
πιλέ Β, πιλᾶ ΑΦ (<bile) = *μαζί*
birđén, birđén-birè Β, pirđän, pirđän-pirᾶ ΑΦ, ἴτῶ (<birdev, birdenbire) = *ἀμέσως, μεμιάς, μονομιάς.*
ποδούνᾶ (<boşuna) = *στὸ κενό, στὰ χαμένα, ἄδικα*
πιτόوني (<bütün) = *ἐντελῶς, ὀλοκληρωτικά, ἐξ ὀλοκλήρου*

C

- τῶπατᾶν* (<cabadan) = *δωρεάν, τῶπα-βερεσιε Β, τῶπα-βᾶρᾶσιᾶ ΑΦ*
(<caba-veresiye) = δωρεάν

Ç

- τῶάπα (<çap) = στραβά
 τῶάπχουνα (<çapkin) = στραβά, ἀνάποδα
 τῶοχπίρ (<çokbir) = ὄχι συχνά, σπάνια

D

- A τάιμα (<daima) = πάντοτε, κάθε φορά
 τικίνε (<dikine) = κατακόρυφα
 τολασίχα (<dolaşık) = μπερδεμένα, περίπλοκα

E

- A χέλεπετ-τα B, ἄλπατ (<elbet) = βέβαια, καὶ βέβαια
 ἔν (<en) = πίο, περισσότερο (μόριο ἐπιτατικό σχετικού ὑπερθετικού)
 ἔστάφαλε (<estagfurullah) = ὄχι δά, δὲν ὑπάρχει λόγος, μὲ συγχωρεῖς,
 ἄπαγε τῆς βλασφημίας
 A ἔβελδέν B, ἄβἄλδἄη AΦ (<e(v)elden) = πρωτύτερα

F

- A φεράχα (<ferah) = ἄνετα, ὀρεξιᾶτικα, χαρούμενα

G

- Π κἄχ (<gâh καὶ kâh) = κάποτε κάποτε, πότε πότε
 κἄτῶἄ-κουντουζ (<gecegündüz) = νύχτα μέρα
 κερτῶέκ (<gerçek) = ἀλήθεια, ἴσως, μἄλλον, πιθανόν
 kibi ἢ κιπι (<gibi) = σάν
 γογιά (<göya ἢ güya) = τάχα, δῆθεν
 κούτσίλα B, κουτῶἄἄν AΦ (<güçle) = μὲ δυσκολία
 A χαβαρτσουζε B, χαπαρσουζα AΦ (<habarsız) = ξαφνικά, ἀπροειδοποιή-
 ητα
 χαλἔ B, (χ)ἄλἄ AΦ (<hele) = πρῶτα, μόνο, τουλάχιστο, προπάντων
 Π (χ)ἔρ-χαλ(τά) B, ἔρ-χαλ(τά) AΦ (<herhalde) = ὅπωςδῆποτε, μἄλλον,
 ἴσως
 Π (χ)ἔρ-γιερ(d)ἔ B, (χ)ἄρ-γιερ(d)ἄ AΦ (<heryer(d)e) = παντοῦ, σὲ κάθε
 μέρος
 A (χ)εσαπσουζα (<hesapsız) = ἀσυλλόγιστα
 Π (χ)ἔτῆ (<hiç) = καθόλου
 Π (χ)ετῶ-ὀλμάσα (<hiçolmazsa) = τουλάχιστο
 A χουσουσί (<hususı) = ἰδιαίτερα, ἐπίτηδες, γι' αὐτὸ καὶ μόνο

I

- A ἰχπαλά B, ἐχπαλά AΦ (<ikbala) = στήν τύχη, τυχερά, καλά
 A ἴλ-λε (<ille ἢ illā) = ὅπωςδήποτε
 A ἰνατῶνά (<inatina) = ἐπίτηδες, πεισματικά, γιά πείσμα

K

- E γαπαλά (<kabala) = κουτουρού, πρόχειρα, ἐπιπόλαια, κατ' ἀποκοπή
 κέχ B, κᾶχ AΦ (<kāh ἢ gāh) = κάποτε, ἄλλοτε
 A γάλπα (<kalp) = βαρετά, τεμπέλικα
 γαρᾶρτῶε B (<kararca) = δίκαια, κανονικά
 E κελέσα B, κᾶλᾶσᾶ AΦ (<kelez <καλός) = ὄμορφα, ὠραῖα
 ἱιβράχα (<kinrak) = σβέλτα, γρήγορα
 γουρνάζα (<kurnaz = δόλιος, δόλια) = λαίμαργα, ἀχόρταγα

M

- A μάχσους (<mahsus) = ἐπίτηδες
 A μαζλούμα (<mazlum) = ἥπια, ἥρεμα, ἥσυχα, ταπεινά, σεμνά
 A μεραχλούδε B, μεραχλούδα AΦ (<merakli) = μερακλίδικα, μέ μεράκι
 A μερχαμεῖτσουζα B, μάχρᾶμᾶῖτσουζα AΦ (<merhametsiz) = σκληρά,
 ἄσπλαχνα
 A μεσελέ B, μᾶσᾶλᾶ AΦ (<meselā) = λόγου, παραδείγματος χάρι
 μουσμουζα (<mısmız) = ἀργοκίνητα, ὑπουλα, πονηρά
 A μουτλάχ(ι) (<mutlak) = ἐξᾶπαντος, ἴσως

N

- A ναμουσ-σοῦζα (<namussuz) = ἀδιάντροπα

P

- Π πάκα (<pak) = καθαρά
 πίσσα (<pis) = ἀκάθαρτα, σιχαμερά, βρώμικα

R

- A (ι)ρεχάτε B, (ι)ραχάτα AΦ, ῥῥῶ (<rahat) = ἥσυχα
 Π ἱράστα (<ras) = τυχαῖα

S

- A ζαπάαναν (<sabaanan) = πρωί
 A σαπουρσοῦζα (<sabırsız) = ἀνυπόμονα
 σαγλάμε B, σαγλάμα AΦ (<saglam) = γερά, στερεά
 Π σερπέσε B, σᾶρπᾶσα AΦ (<serpes) = ξένοιαστα, ἐλεύθερα

σέρτα B, σάρτα AΦ (<sert) = σκληρά

σίχα (<sık) = πυκνά

A σιφτάχι B, σουφτάχι AΦ (<siftah) = πρωτότερα

Ş

σάσχουνα (<şaşkin) = έκπληκτα, συγχυσμένα

T

A τάβι (<tabii ή tâbi) = βέβαια

A ταπιάτ-σουζα (<tabiatsız) = ανάγωγα

A<Π ταμαχκίερα B, ταμαχκάρα AΦ (<tamahkâr) = τσιγγούνικα, πλεονε-
κτικά

τάμάν (<taman) = άναμφίβολα

τανιμαζίκα A, τανιμαζούχα ἼΤό (τανιμαζούκα AΦ-D) = πρωί πρωί

τάσιπα (<tas'ip) = στραβά, λοξά, άνάποδα

A τέρπιασουζα B, τάρπιασουζα AΦ (<terbiyesiz) = άνάγωγα

τέρσα B, τάρσα AΦ (<ters) = άνάποδα

τέρσινε B, τάρσινά AΦ (<tersine) = άνάποδα

τούλ-λουν τούλ-λουν B, τούλ-λους τούλ-λους AΦ (<türlü) = λογιής λο-
γιής

Ü

ούστου-πασι ή πασινά (<üstü başını) = επάνω του, στό κεφάλι του, από
πάνω ως κάτω, έξ ολοκλήρου, όλόκληρος

V

A βερεσιέ B, βάρασιά AΦ (<veresiye) = μέ πίστωση

Y

Π γιάχοτ ή γιαχότ (<yahut) = είδεμή, άλλιώς >Γιάχο = ε ήρι! B

γιαχίνα (<yakına) = κοντά, κοντινά, πρόσφατα

γιάνα (<yana = πλευρά, πλάγια όψη) = λοξά, πλάγια

γιανάζα (<yanaaz) = άνάποδα, δύστροπα

γιαβάσα (<yanaş) = σιγά

γιόχ (<yok) = όχι

Z

A ζαίρ(ι) (<zâhir) = ίσως, βέβαια, άναμφίβολα

A ζατί B, ζατάν AΦ, ζατί(ν) ἼΤό(<zaten) = εξάλλου

A ζιτ-τινά (<zittına) = άνάποδα, πεισματικά

ζορ-ζορουνά (<zor-zoruna) = μέ τό ζόρι, μέ δυσκολία, μέ τη βία

Σύνδεσμοι

A

ἀμ-μά (<amma) = ὁμως, |καλά, ὠραῖα (ἐπίρρ.)

D

δεμέκ(-κι) B, τεμέκ(-κι) A (<demek ki) = ὥστε, δηλαδή, σὰν νὰ λέμε
τεῖ καὶ δεῖ (<deyi ἢ diye) = μὲ τὴν ἰδέα ὅτι τάχα ἦ δῆθεν

Π ἔρ B, ἄρ AΦ, ἴσ (<eger) = ἄν, σὲ περίπτωσιν ποῦ

G

κερέκ-κερέκ B, κᾶράκ -κᾶράκ AΦ (<gerək) = εἶτε-εἶτε, κερέκ B, κᾶράκ
= ἐφόσον, ἄν εἶναι ἀνάγκη

H

A χαλπούκι (<halbuki) = ἐξάλλου, ἐν τούτοις

Π (ἔ)έμι B, ἄμι AΦ (<hem) = καὶ (προσθετικὸς)

M

ματέμ(-κί) B, ματᾶμ(-κί) AΦ (<matem ki) = ἐφόσον, ἀφοῦ

Π μέρισα(μ) B, μᾶρισᾶ(μ) AΦ (<meyer ise) = ὥστόσο, ὥστε, ἐπομένως

N

νὲ-νὲ B, νᾶ-νᾶ AΦ (<ne-ne) = οὔτε-οὔτε

S

σάνκι (<sanki) = μήπως, σάμπως

Y

Π γιά (<ya) = ἀλλά, γιά-γιά (<ya-ya) = ἦ-ἦ

Π γιά μου (<ya mi) = μήπως, ἦ μήπως

γιάνι (<yani) = δηλαδή

γιόγουςα καὶ γιόχτσα (<yoksa) = μήπως

Ἐπιφωνήματα

A

Π ἄφεριμ ἢ ἔφεριμ (<aferim) = μπράβο, εὐγε!

ἀμάν(ι) (<aman) = ἀμάν!

Ç

ίσοῦς (<çüş) = ἐπιφώνημα μὲ τὸ ὁποῖο σταματᾶ κανεὶς τὸ γαιδούρι

H

(ḥ)έιβαχ (<heyvah) = ἄχ, δυστυχία μου!

ἔḥt (<hoşt) = ἐπιφώνημα γιὰ τὸ διώξιμο τῶν σκυλιῶν

I

A ἰḥαλ-λά (<i(n)şallah) = μακάρι!

K

κέḥκε B, κḥḥκḥ AΦ (<keşke) = μακάρι!

M

A μάḥ-ḥαλά(ḥ) (<maşallah) = μπράβο!

U

ὀλḥν (<ulan) = ὦρέ, βρέ!

V

βḥχ (<vah) = ἄχ, βάχ!

βḥί (<vay) = ἀλίμονο!

Y

γιαḥλ-λαḥ (<yallah) = ἐμπρός, δρόμο!

Μόρια

ἰḥτέ B, ἰḥtḥ AΦ, ἴḥ (<işte) = μόριο δεικτικό: νά!

κḥ (<ki) = μόριο πού μπαίνει στό τέλος τῶν προτάσεων ἢ φράσεων

τḥ ἢ tḥ (<ta) = (ἐπιτατικό μόριο γιὰ χρόνο καὶ ἀπόσταση): ὦς, ἀπὸ

Ἀνετυμολόγητες

φαρασιώτικες λέξεις, ἀπὸ τίς ὁποῖες μερικὲς μοιάζουν μὲ τουρκικὲς

ἴΑδαμιντḥ ἐπίρρ. = συχνὰ πυκνὰ

ἄḥ-ḥḥ ἢ -πληθ. ἄḥ-ḥḥδες οἱ = τουρκάλα

ἄḥλανίχḥ τ' = ἄστεῖο, ἄḥλανίχα ἐπίρρ. = ἀστεῖα

γιεκτούς ὀ - γιεκτούσσα ἢ = ἀλήτης - ἀλήτισσα <ἴσως περσ. γεκιατέ
= μοναδικός

γιρσετέρ(ης) ό = χωροφύλακας
 γιρτσής ό = κουμπί (ρούχου)
 έπαχάς ό - έπαχάδες οί = διακεκριμένος, άξιότιμος
 ζιου ή - ζιουδι(ς) οί ΑΦ = κιλίμι
 ίνκέν ίνκέν έπίρρ. = όπωςδήποτε
 κάρτσούπι = κατάφορτος, κάρτσούπι 'πίδι = κατάφορτη άπιδιά <ΐσως
 άρμ. kar = πέτρα
 κέζι(λα) = ΐσως, λέγω 'τι κέζι = νομίζω ότι...
 κισίπι = άφθονία, μεγάλο πλήθος
 κίτσανί τó = θηλύκι, κόψα, μικρό τσαπράζι, που χρησιμεύει για κούμ-
 πομα ρούχων
 μασούρι τó = ό πέρα από τó κανονικό, ό άνώτερος
 μασ-σαλ-λάς ό Β, μασάλας ό ΑΦ = άβραγιά ή τμήμα κήπου, που χρησι-
 μεύει για φυτώριο φυτών, διάφορων ζαρζαβατικών
 παγάρτσι τó = ζυμάρι, μισοψημένο ψωμί
 παγάρτσικο τó = άζυμο ψωμί
 πάτσι τó, πάτσε τά = κομμάτι ήλιαστού κρέατος <πατσίζω = ξεσχίζω
 πίρίλ(ης) ό = πασπάλη, ψιλó άλεύρι
 πισιράς ό = σκοτούρα, πισιράς τζό 'σει = δέν τόν πολυενδιαφέρει
 τεβετσούκι τó = μάλλινο ύφασμα
 τσαντίρ(ης) ό - τσαντίρσα ή - τσαντίρι τó = έξωμότης, άτακτος· Έτσι
 έλεγαν οί Φαρασιώτες και τόν Τουρκο, που μιλούσε φαρσιώτικα
 τσαγεύω = βροντώ, κάνω θόρυβο με μεταλλικά νομίσματα
 τσάρι τó = τρίχα, τσάρ' τó ΠΔΙ <μήπως άρβ. sar, πληθ. esar
 τσαρπάνας ό = παλιό μεταχειρισμένο παπούτσι για πέταμα
 τσιλίδι τó = άναμμένο κάρβουνο, ΠΔΙ τσιλιδ' τó
 τίσι(χ)λα έπίρρ. = μόνον πάντοτε, τίσιχλα άσπρο = μόνο άσπρο
 χάιτσης ό Β, χάι(τί)ση ή ΑΦ = κάμπος, πεδιάδα, έρημιά· 'πόμεινιν ση
 χάιση Α = έμεινε στους πέντε δρόμους, στην έρημιά, κατάμονος
 χαλτσι τó = μεγάλο καζάνι, χάλκινος λέβητας, <ΐσως έλλ. χαλκός
 χαπκάς ό = δισάκι, πρβ. τó τουρκικό heybe και της ΠΔΙ χάιπά ή